ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1176

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3—10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 510 ΤΗΛΕΦ. 1—98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΜΑΡΤΙΟΥ 1929
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 27 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ.20
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ: ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 14.7 ΕΛΑΧΙΣΤ. 3.7 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΑΘ. ΕΩΣ ΕΤ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ. ΕΩΣ ΚΥΜ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 770.1

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΩΝ.—Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΥ ΘΑ ΕΔΡΕΥΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΘΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΗ ΕΝ ΚΟΜΟΤΙΝΗ.—Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΡΑΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ.—ΝΑ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΟΥΝ ΤΡΙΤΟΙ;

ΤΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΡΕΘΙΣΜΩΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 21 Μαρτίου. — (Τοῦ
ανταποκριτοῦ μας). — Αἱ κατασχέσεις
λληνικῶν περιουσιῶν τῆς Κων)πόλε-
ς ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἦλθον νὰ
αλύψουν διὰ μελανοῦ νέφους τὸν ὁρί-
οντα τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων.
ἶναι ἄγνωστον ποίαν ἔκβασιν θὰ πά-
η τὸ ζήτημα. 'Αλλὰ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς
αλὸν εἶναι νὰ ἐκθέσωμεν ἀντικειμενι-
ῶς δι' ὀλίγων πῶς ἐμφανίζεται σήμε-
ον. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ προβαίνουν
ύρα εἰς τὴν κατάσχεσιν περιουσιῶν
νηκουσῶν εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους, εὑ-
ισκομένους ἐν Κων)πόλει, ἐν ᾧ μέ-
ρι τοῦδε δὲν ἐγίνετο λόγος εἰμὴ περὶ
ῶν κτημάτων Ἑλλήνων ὑπηκόων ἀ-
όντων, τὰ ὁποῖα διεχειρίζοντο πληρε-
ούσιοι. Ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, κατὰ τὴν
ιάρκειαν μιᾶς τῶν τελευταίων συνε-
ριάσεων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ
ρχηγὸς τῆς Τουρκικῆς Ἀντιπροσωπεί-
ς Τζεμὰλ Χουσνῆ βέης ἐδήλωσεν ὅτι
γνοεῖ τὸ γεγονός, τοῦ ὁποίου ἐν τού-
οις ἡ ἐξακρίβωσις ἦτο εὐκολωτάτη.
Ο περίφημος νόμος περὶ ἀντιποίνων,
ὸν ὁποῖον ἐψήφισεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις
ῆς Ἀγκύρας, δὲν ἀφεώρα παρὰ τὴν
ελευταίαν αὐτὴν κατηγορίαν κτημά-
ων. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιουσίας Ἑλ-
λήνων ὑπηκόων, τὰς κειμένας ἐκτὸς τῆς
ζώνης τῆς Κων)πόλεως καὶ εἰς τὰ ἄλλα
μέρη τῆς Τουρκίας, αὗται ἔχουν ἤδη περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, δυνάμει τῆς Συμβάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν περιουσιῶν Τούρκων μὴ ἀνταλλαξίμων, τὰς ὁποίας κατέσχεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Τελευταίως ὅμως μεταξὺ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν παρατηρεῖται ἡ τάσις, ὅπως δοθῇ εὐρυτέρα ἑρμηνεία καὶ μεγαλυτέρα ἔκτασις εἰς τὸν λεγόμενον νόμον περὶ ἀντιποίνων, καὶ τοῦτο ἵνα ἐξαναγκασθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ δεχθῇ τὴν τουρκικὴν ἄποψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἐν λόγῳ περιουσιῶν.

Ἀπό τινος χρόνου ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐθολώθη ὑπὸ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τῶν κεντρισμάτων, πολιτικῆς πάντοτε ἐπικινδύνου διὰ τὰς σχέσεις δύο Κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἕνα παρελθὸν πρόσφατον ἀκόμη διήρει τόσον βαθειὰ διὰ νὰ μὴν εἴπωμεν περισσότερα. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἤρχισε νὰ θολοῦται ἀπὸ τοῦ περιφήμου ἐπεισοδίου τῆς Δυτικῆς Θράκης καὶ τῆς ἐπακολουθησάσης πολεμικῆς τοῦ τουρκικοῦ Τύπου.

ΜΙΑ ΚΩΜΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Αἱ δύο τελευταῖαι συνεδριάσεις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὑπῆρξαν σημαντικώταται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Ἡ ἐμπάθεια μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας ὑπῆρξε ζωηροτάτη. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι πλήρης ἠλεκτρισμοῦ, ἀναμφισβητήτως. Καὶ ἡ πολεμικὴ τοῦ τουρκικοῦ Τύπου ἔρχεται νὰ ἐπιδεινώσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν ἤδη λίαν κρίσιμον κατάστασιν.

Ἐν πρώτοις, ἡ μεταφορὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Ἑλλάδι, ὑφ' οὓς ὅρους αὕτη ἀπεφασίσθη, δείχνει τὴν ἀμηχανίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθει καὶ οἱ οὐδέτεροι ἀντιπρόσωποι. Ἀπεφασίσθη τὰ μὲν γραφεῖα καὶ οἱ φάκελλοι τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ μεταφερθοῦν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ θὰ ἑδρεύουν τὰ μέλη της, αἱ δὲ συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας νὰ συγκροτοῦνται εἰς τὴν Κομοτινήν. Ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ἀπόφασιν πλέον ἀνεφάρμοστον; Κάθε ἑβδομάδα, οἱ ἀντιπρόσωποι πρέπει νὰ παίρνουν τὸ τραῖνον τῶν Ἀθηνῶν διὰ Κομοτινήν, ἵνα συνεδριάσουν ἐκεῖ, μετὰ 24ωρον σιδηροδρομικὸν ταξείδιον, μὲ τοὺς φακέλλους των ἐννοεῖται, καὶ νὰ ἐπανέρχωνται κατόπιν εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν ὑπόλοιπον ἑβδομάδα. Πραγματικῶς, τὸ πρᾶγμα ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς κωμικότητος. Θὰ ἠμποροῦσαν ἴσως νὰ ἀποφασίσουν ὅπως αἱ συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας λαμβάνουν χώραν καὶ μέσα εἰς τὸ βαγόνι.

Πάντως, ἡ ἀπόφασις εἶναι συνέπεια τῆς νοοτροπίας, ἥτις ἀνέκαθεν ἐπεκράτησε μεταξὺ τῶν οὐδετέρων μελῶν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ οὐδέτεροι, θέλοντες πάντοτε νὰ τὰ ἔχουν καλὰ καὶ μὲ τοὺς μὲν καὶ μὲ τοὺς δέ, οὐδέποτε ἔσχον τὸ θάρρος τῶν σαφῶν ἀποφάσεων καὶ ἴσως εἶναι ὑπεύθυνοι ἔν τινι μέτρῳ διὰ τὴν λαβυρινθώδη κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν ὅλο τὸ ζήτημα.

Ἕτερον παράδειγμα τούτου μᾶς δίδει ἡ μακρὰ ἔκθεσις τοῦ κ. Χόλστεντ, προέδρου τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐστάλη εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως κατηνάλωσε δύο σχεδὸν ὥρας τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς ὁλομελείας τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Κατ' οὐσίαν, ἡ ἔκθεσις συνοψίζει ἁπλῶς τὰς δύο «θέσεις» τὰς ὑποστηριχθείσας ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας. Ἡ συνεδρίασις ὑπῆρξε ταραχώδης. Καὶ εἰς τὸ τέλος ἐγένετο δεκτὴ ἀπόφασις — ἀπεχούσης τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας — δι' ἧς ζητεῖται ὁ ἑκατέρωθεν σεβασμὸς τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν συνωμολογημένων συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν.

ΠΡΟΣ ΤΡΑΓΙΚΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ

Τί θὰ εἶναι αἱ προσεχεῖς συνεδριάσεις τῆς Κομοτινῆς ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν τελευταίαν τῆς Κων)πόλεως; Ὑπάρχουν φόβοι μήπως εἶναι ἐξαιρετικῶς θυελλώδεις καὶ μήπως ἐπηρεάσουν σοβαρῶς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις, τῶν ὁποίων ἡ θέσις εἶναι ἤδη κρισίμως λεπτὴ — πρὸ πάντων ἐὰν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ συνεχίσουν καὶ ἐπεκτείνουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων ἀντιποίνων. Γίνεται μάλιστα λόγος καὶ περὶ ἀπελάσεως τῶν Ἑλλήνων Τούρκων ὑπηκόων, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιότης ὡς «ἐταμπλί» δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, σύμφωνα μὲ τὴν ἄποψίν της.

Χωρὶς νὰ τὴν ἐξογκώνωμεν ὑπερμέτρως, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ τονίσωμεν τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως· ἡ πολιτικὴ τῶν ἐρεθισμῶν δύναται νὰ προκαλέσῃ ἐνίοτε τραγικὰς συνεπείας ἰδίως κατὰ τὴν κρίσιμον φάσιν, τὴν ὁποίαν διέρχονται τώρα αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις. Εἶνε ἀτυχὲς ὅτι, παρ' ὅλην τὴν ἑκατέρωθεν διαδηλουμένην ἐπιθυμίαν, ἡ συνεννόησις δὲν φαίνεται ἐγγύς. Μερικοὶ ξένοι διπλωμάται, μετὰ τῶν ὁποίων συνωμίλουν περὶ τούτου, ἐκφράζουν τὴν ἰδέαν μεσολαβήσεως τρίτων. Ἴσως αὐτὴ νὰ ἦτο ἕνα μέσον ἐξόδου ἀπὸ τὸν ἀληθινὸν λαβύρινθον εἰς τὸν ὁποῖον εὑρισκόμεθα σήμερον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα δὲν τῆς ὀφείλει, ὅπως ἐμφαίνουν αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ οἱ καταστρωθέντες ὑπὸ τῶν διαφόρων μικτῶν ἐκτιμητικῶν συνεργείων.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΕΝΑΣ ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ

ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

Η ΣΦΟΔΡΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 16 Μαρτίου. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ φλέγον ζήτημα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ τῆς Ρουμανίας εἶνε ἡ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ματζεάρου κατάθεσις εἰς τὸ ρουμανικὸν κοινοβούλιον σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου».

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἔχει μεγάλην σημασίαν ὄχι μόνον διὰ τὴν Ρουμανίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐν γένει· ἐνοεῖται, βεβαίως, ὅτι λέγοντες «ἐξωτερικὸν» ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρονται ἐμμέσως ἢ ἀμέσως διὰ τὴν ἐξίσωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ξένου κεφαλαίου μὲ τὰ τοῦ ρουμανικοῦ.

Δὲν πρόκειται δηλαδὴ περὶ καταθέσεως ἑνὸς ἁπλοῦ καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ κοινὸν νομοσχεδίου. Πρόκειται περὶ «ἀντικαταστάσεως μιᾶς ὁλοκλήρου οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἑνὸς ἰσχυροτάτου κόμματος, τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς ἀρχῆς ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἀδιαλλαξίας τοῦ ἀρχηγοῦ του εἰς τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Ρουμανίας.» Ὁ ἐν ἰσχύϊ «περὶ μεταλλείων» νόμος, ἔργον τῶν φιλελευθέρων, παριστᾷ καὶ ἀντικατοπτρίζει ἅπασαν τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βρατιάνου, τῆς ὁποίας ὁ ὁρισμὸς εἶνε δυνατὸν νὰ δοθῇ διὰ τεσσάρων λέξεων: ἀποκλεισμὸς τοῦ ξένου κεφαλαίου.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἔ λοιπόν, ἡ νέα Κυβέρνησις, πιστὴ εἰς τὰς ὑποσχέσεις της, ἔρχεται νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικήν της.

Μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου καὶ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ λέϊ, καταθέτει νόμον διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατρέπεται κυριολεκτικῶς ἐκ βάθρων ἡ ἀσυγχρόνιστος τακτικὴ τῶν φιλελευθέρων. Ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ ξένου κεφαλαίου δὲν εἶνε διόλου σύμφωνος μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐθνικοαγροτικῶν. Τοὐναντίον μάλιστα ἡ διὰ παντὸς μέσου προσέλκυσις αὐτοῦ εἰς τὴν Ρουμανίαν ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κεφάλαιον τοῦ προγράμματός της. «Τὸ ξένον κεφάλαιον πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ τὸ ρουμανικὸν κεφάλαιον». Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀρχὴ τῶν ἰθυνόντων. Δὲν ἐπιτρέπεται, λέγουν, νὰ θυσιάζωνται τόσοι καὶ τόσοι θησαυροὶ ἀνεκμετάλλευτοι ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι πρέπει νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ ρουμανικὸν κεφάλαιον. Διότι εἶνε μαθηματικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ μόνον αὐτὸ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ὅλων τῶν ἐκμεταλλευσίμων πλούτων τοῦ ρουμανικοῦ ἐδάφους.

Ἡ προγραμματικὴ αὐτὴ τακτικὴ τοῦ κ. Μανίου, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος πρὸς τὴν τοῦ κ. Βρατιάνου, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν ρουμανικὴν Βουλὴν νομοσχεδίου.

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΣΧΕΔΙΑ

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν δύο ἀντιθέτων οἰκονομικῶν βάσεων νόμων.

Ὁ φιλελεύθερος νομοθέτης τοῦ 1924 ἐστηρίζετο εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς βάσεις: 1) Τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπογείων κοιτασμάτων, 2) τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας διὰ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐναρμονίσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ 3) τὴν προάσπισιν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐν τῇ διεθνεῖ ἀγορᾷ.

Καὶ ἐνῷ θὰ ἔπρεπε ὁ τότε νομοθέτης πρωτίστως νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν κατάρτισιν ἑνὸς κτηματολογίου τῶν πετρελαιοφόρων γαιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ εἶνε ἐγγεγραμμέναι τόσον αἱ ἰδιοκτησίαι τοῦ Δημοσίου, ὅσον καὶ τῶν ἰδιωτῶν, οὗτος ἠσχολήθη μὲ τὴν ὑποστήριξιν ἀποκλειστικῶς τοῦ ρουμανικοῦ κεφαλαίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς μερικοὺς νὰ πωλήσουν χιλιάδας ὁλοκλήρους ἐκταρίων τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει πλαστῶν ἐγγράφων, καταχρασθέντες οὕτω ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων λέϊ τοῦ Δημοσίου.

Ἐκτὸς τούτου ἡ ὑποστήριξις τοῦ «ρουμανικοῦ κεφαλαίου» περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ὑποστήριξιν ὡρισμένων ἑταιριῶν μὲ... ὀνομαστικὰς μετοχάς. Καί, διὰ νὰ ἐξηγούμεθα καλύτερον, λέγοντες «μὲ ὀνομαστικὰς μετοχὰς» ἐννοοῦμεν τὰς ἑταιρίας ἐκείνας, τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ ἀνῆκον εἰς ὡρισμένα πρόσωπα τοῦ... κόμματος.

Δύναταί τις λοιπὸν νὰ ἐννοήσῃ εἰς ποίαν κατάστασιν ἤχθη ἡ Χώρα χάρις εἰς τὸν «προστατευτικόν»! νόμον τοῦ κ. Βρατιάνου.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ματζεάρου ἐκπονηθὲν σχέδιον νόμου ἔχει τοὐναντίον, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους ἀρχάς, ἤτοι 1) τὸν καθορισμὸν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν ἰδιωτῶν ἀπέναντι τῶν δικαιωμάτων τοῦ κράτους καὶ τὴν ταχεῖαν ὀργάνωσιν τοῦ κτηματολογίου, 2) τὴν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπογείων θησαυρῶν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐξερευνήσεως τῶν ἀγνώστων περιφερειῶν, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ διαρκὴς παραγωγὴ καὶ 3) τὴν ἰσότητα δικαιωμάτων τοῦ ξένου καὶ ἐγχωρίου κεφαλαίου, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ κανόνος τῆς οἰκονομικῆς ἀλληλοεξαρτήσεως τῶν λαῶν.

Μὴ νομίσῃ τις ὅμως ὅτι, δυνάμει τοῦ τελευταίου τούτου σημείου, τὸ ξένον κεφάλαιον θὰ ἔχῃ ἀπόλυτα δικαιώματα καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ. Διότι, κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον, αἱ ξέναι ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται νὰ ἔχωσι ξένον προσωπικὸν τῆς ἐμπιστοσύνης των ἀνερχόμενον μόνον εἰς τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων· τὰ ἕτερα τρία τέταρτα πρέπει νὰ εἶνε Ρουμᾶνοι πολῖται. Καὶ τοῦτο ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ συνεργασία μεταξὺ τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ τῆς ἐθνικῆς χειρωναξίας.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΠΑΡΚΛΕΤ

Ἕνας ἄνδρας νὰ ντυθῇ γυναῖκα καὶ νὰ περάσῃ ὡς τοιαύτη, δὲν εἶνε πρᾶγμα ἀπίστευτον. Ἡ ἱστορία τῶν καθολικῶν ἰδίᾳ μοναστηρίων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰς ὁμοίας σελίδας, ἀναφερομένας εἰς ἄνδρας, οἵτινες, προσποιηθέντες τὰς γυναῖκας, εἰσεχώρησαν μεταξὺ τῶν καλογραιῶν καὶ ἔκαμαν ὅ,τι ἔπρεπε νὰ κάμουν. Γυναῖκα ὅμως νὰ κάνῃ τὸν ἄνδρα ἀποτελεῖ ἀληθῶς πρωτοφανὲς γεγονός. Μολαταῦτα καὶ τοῦτο συνέβη εἰς τὴν ἐποχήν μας, αὐτὴν δὲ τὴν στιγμὴν ὁλόκληρος ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶνε ἄνω κάτω(?) μὲ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Συνταγματάρχου Μπάρκλετ. Ὁ Μπάρκλετ αὐτὸς ἦτο ἕνας ὡραῖος ἀξιωματικός, ὁ ὁποῖος εἶχε καταγοητεύσει τὴν κοινωνίαν τοῦ Λονδίνου καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπετέλει τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ τῶν εὐαισθήτων κυριῶν τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας. Ἄπειραι εἶνε ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ᾐσθάνθησαν δι' αὐτὸν σφοδρότατον αἴσθημα ἔρωτος καὶ πολλαὶ ἐπεδίωξαν νὰ τὸν κάμουν σύζυγόν τους. Ὁ Μπάρκλετ ὅμως ἐδυσκολεύετο νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν του μὲ τὸν ζυγὸν οἱουδήποτε, ἔστω καὶ εὐτυχεστάτου γάμου, ἠρκεῖτο δὲ εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ὁποίαν τοῦ παρεῖχεν ὁ περὶ τὸ ἄτομόν του θαυμασμὸς τῶν κυριῶν, χωρὶς νὰ ζητῇ περισσότερα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ εὐτυχὴς συνταγματάρχης διῆλθεν ἀρκετὰ ἔτη τῆς ζωῆς του, ἀγαπώμενος, λατρευόμενος, θαυμαζόμενος, ἀλλὰ καὶ μὴ νυμφευόμενος, ἕως ὅτου πέρυσιν ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Μπάρκλετ εὗρε τέλος τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἔδωσε τὸ ὄνομά του. Ἡ ἀγγλικὴ κοινωνία κατόπιν τούτου, ἀνέκτησε τὴν ἡσυχίαν της καὶ ἐπ' ἀρκετὸν καιρὸν κανεὶς δὲν ἐγίνετο πλέον λόγος περὶ τοῦ ὡραίου ἀξιωματικοῦ, ἕως ὅτου πρὸ ἡμερῶν περὶ τὸ ἄτομον τοῦτο ἐξερράγη μία παράδοξος βόμβα: Ὁ Συνταγματάρχης Μπάρκλετ ἦταν γυναῖκα καὶ ὄχι ἄνδρας! Πολλοὶ δὲν ἤθελαν νὰ πιστεύσουν τὴν ἀποκάλυψιν, ἀλλ' ἡ ἐπισταμένη ἔρευνα τῆς ἀστυνομίας ἐπεβεβαίωσε τὸ γεγονὸς καὶ τώρα ὅλαι ἐκεῖναι αἱ Ἀγγλίδες, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ριχθῇ εἰς τὸν Συνταγματάρχην, τὸ φυσοῦν καὶ δὲν κρυώνει, τὸ πάθημά των! Νὰ πέσουν ἔτσι ἔξω; Κουλαμάρα εἶχαν νὰ κάμουν μίαν δοκιμὴν μόναι των γιὰ νὰ πεισθοῦν, ὅπως πολὺ φρονίμως κάμνουν οἱ ἐκλέκτορες καρδινάλιοι, μετὰ τὴν Πάπισσαν Ἰωάνναν, καί, προκειμένου νὰ ἐκλέξουν τὸν Πάπαν, βεβαιοῦνται αὐτοπροσώπως ἐὰν οὗτος «χάμπετ ἢ νὸν χάμπετ»;

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο εἶνε ὄντως καὶ πρωτοφανὲς ἀλλὰ καὶ ἀνεξήγητον συγχρόνως. Διατί ἡ κυρία Μπάρκλετ νὰ γίνῃ κύριος Μπάρκλετ; Καὶ πῶς κατώρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου; Τὸ δὲ σπουδαιότερον ὅλων, πῶς ἀπεφάσισε νὰ νυμφευθῇ, ἀφοῦ εἶνε πασίγνωστον ὅτι διὰ τὸν γάμον χρειάζονται πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θεωρῶ περιττὸν νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα; Ἀλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ σκανδάλου Μπάρκλετ εἶνε τὰ ἐπακολουθήσαντα τὴν ἀποκάλυψιν αὐτοῦ γεγονότα, καὶ ἰδίως ἡ στάσις τῆς συζύγου του, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναζητῇ τὸν σύζυγόν της καὶ νὰ κατηγορῇ τὴν ἀστυνομίαν διότι τὸν συνέλαβε! Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ παρέχει ἔδαφος εἰς πολλὰς ὑπονοίας, καλὸν δὲ θὰ ἦτο ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία νὰ ἐξετάσῃ μήπως, ὅπως ἡ κυρία Μπάρκλετ ἔγινε Συνταγματάρχης, ἔχῃ καὶ κανένας ταγματάρχης τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ γίνῃ ταγματάρχαινα, ὁπότε ὅλα πλέον ἐξηγοῦνται ἐν προκειμένῳ.

Τὸ γεγονὸς ὁπωσδήποτε εἶνε βέβαιον ὅτι ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῷ μέλλοντι καθιέρωσιν νέων διατυπώσεων διὰ τὴν σύναψιν γάμου ἐν Ἀγγλίᾳ. Τοιουτοτρόπως οἱ Ἄγγλοι γονεῖς τοῦ λοιποῦ, προκειμένου νὰ ἐκλέξουν τὸν σύζυγον τῶν θυγατέρων των, θὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξετάζουν: 1) Ἐὰν οὗτος εἶνε καλῆς οἰκογενείας. 2) Ἐὰν ἔχῃ περιουσίαν. 3) Ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐλαττώματα χαρτοπαιξίας ἢ ἀλκοολισμοῦ καὶ 4) Ἐὰν εἶνε ἀρσενικὸς ἢ θηλυκός. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μάλιστα δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐξακριβοῦται καὶ κατὰ τὸ σύστημα ποῦ ἔχουν οἱ Ἕλληνες χασάπηδες, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, κρεμοῦν τὰ ἀρσενικὰ ἀρνιὰ μαζὶ μὲ τὰ παρεπόμενά των. Ἐννοεῖται ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δὲν ἀποκλείεται καὶ τὸ σχετικὸν τράβηγμα, διότι αὐτὸ ποῦ μηχανεύονται οἱ Ἕλληνες χασάπηδες ἠμποροῦν νὰ τὸ μηχανευθοῦν κάλλιστα καὶ οἱ Ἄγγλοι ὑποψήφιοι γαμβροί!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ

Η ΡΩΣΣΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΠΥΡΕΤΩΔΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΘΗ ΕΚΠΟΔΩΝ.—ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ.—ΤΟ ΑΘΟΡΥΒΩΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ.—ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΩΔΩΝ ΑΕΡΙΩΝ.—ΕΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΥΠΟ ΤΑ ΟΠΛΑ.

Η ΜΑΚΑΒΡΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἀπὸ τοῦ στόματος μέλους τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως ἀκούονται φράσεις ἐχθρικαὶ πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Ἀλλ' ἂν πιστεύσωμεν ὅσα ὁ κ. Τζὼν Βιντὸρ παρουσιάζει ὡς λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Στάλιν καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου—δῆλα δὴ τοῦ ρωσσικοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου—ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ ἐφεξῆς δέον νὰ ἀναμένεται εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἡ ρωσσικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Ἡ ἐπίθεσις αὕτη θὰ διενεργηθῇ πρὸς δύο κατευθύνσεις, ἐναντίον τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, μέσῳ τῆς Παλαιστίνης. Ὁ κ. Τζὼν Βιντὸρ εἶνε ἕνας Ἄγγλος ὁ ὁποῖος ριψοκινδυνεύσας τὴν ζωήν του εἰσέδυσε μεταξὺ τῶν βρεττανικῶν κομμουνιστικῶν κύκλων καί, ἀποκτήσας ἕνα πιστοποιητικὸν κομμουνιστικῆς ὀρθοδοξίας, μετέβη εἰς Ρωσσίαν ὅπου κατώρθωσε νὰ μάθῃ «πολλὰ σοβιετικὰ μυστικά». Ἔτσι μᾶς τὸν παρουσιάζουν τὰ «Κυριακάτικα Χρονικά» ἀναγγέλλοντα τὴν ἐπικειμένην δημοσίευσιν ἑνὸς βιβλίου τοῦ κ. Βιντὸρ ὑπὸ τὸν χαρακτηριστικὸν τίτλον: «Κατασκοπεία εἰς τὴν Ρωσσίαν». Τὸ κυριακάτικον φύλλον δημοσιεύει μερικὰ ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΑΜΩΜΕΝ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

Εἰς τὴν Μόσχαν ὁ κ. Βιντὸρ ἐπῆγε χωρὶς δισταγμοὺς εἰς τὸ Κρεμλῖνον καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὡς σύντροφος ὑπὸ τοῦ Στάλιν.

«Μὲ μίαν μεγάλην χειρονομίαν—διηγεῖται—ὁ Στάλιν ἐστήριξε τὸν δείκτην ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἀνασηκωθεὶς ἀπὸ τὸ κάθισμά του ἔφερε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης: «Ἐκεῖ—εἶπεν—εἶνε αἱ πηγαὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἰσχύος. Τὸ πετρέλαιον, ἡ κινητήριος δύναμις τοῦ μέλλοντος. Τὸ πετρέλαιον τοῦ Νότου εἶνε ἰδικόν μας. Τὸ πετρέλαιον τῆς Ἀνατολῆς θὰ γίνῃ ἰδικόν μας· θὰ ἦτο ἤδη ἰδικόν μας ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτοὶ οἱ κατηραμένοι οἱ Ἐγγλέζοι. Ἀλλὰ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἴμεθα ἕτοιμοι. Ἠμποροῦμεν καὶ τώρα νὰ πολεμήσωμεν, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα καθ' ὅλα ἕτοιμοι. Τῷ 1929 ὁ ρωσσικὸς στρατὸς θὰ εἶνε παρεσκευασμένος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν οἰκουμένην καὶ θὰ κατέλθωμεν εἰς τὸν στίβον. Μὰ δὲν τὸ βλέπετε, σύντροφοι;—ἐξηκολούθησε συνοδεύων τοὺς λόγους του μὲ γρονθοκοπήματα ἐπὶ τῆς Τραπέζης. Πρέπει νὰ ξεκάμωμεν τὴν Ἀγγλίαν. Ἠμποροῦμεν νὰ κατακτήσωμεν τὸν κόσμον, ἀλλ' ἂν ἀφήσωμεν τὴν Ἀγγλίαν ἔξω τῆς κατακτήσεώς μας, θὰ χάσωμεν τὸν καιρόν μας, ἴσως δὲ καὶ τὴν μάχην. Ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ βάσις τοῦ συγχρόνου κόσμου καὶ μὲ τὴν Ἀγγλίαν ὀφείλομεν νὰ πολεμήσωμεν».

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐπισκέψεώς του εἰς Κρονστάνδην, τὸν μεγάλον ναύσταθμον καὶ φρούριον πλησίον τοῦ Λένινγκραντ, ὅπου μετέβη ἀδείᾳ τοῦ Στάλιν, ὁ Βιντὸρ ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐξετελοῦντο πειράματα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τελειοποιήσεως ἑνὸς νέου «ἐναερίου τρόμου», ἑνὸς ἀθορύβου ἀεροπλάνου χρωματισμένου κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀόρατον εἰς τὸν ἀέρα. Ἓν ἀπὸ τὰ τολμηρότερα ἐγχειρήματα τοῦ Βιντὸρ ὑπῆρξε μία πτῆσις ὑπεράνω τῆς Κασπίας Θαλάσσης, τοῦ Τουρκεστάν, τῆς Βουχάρας, μέχρι τοῦ Τασκέντ, τοῦ ρωσσικοῦ στρατιωτικοῦ κέντρου βορείως τοῦ Ἀφγανιστάν.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Ἐκεῖ ὁ Βιντὸρ ἔσχε μίαν δραματικὴν συνομιλίαν μὲ ἕνα μέλος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, εἰς τὰ χείλη τοῦ ὁποίου θέτει τὰς ἑξῆς δηλώσεις:

«Παρασκευαζόμεθα ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀγγλίας τὴν ὁποίαν μισοῦμεν. Αὐτὴ μπαίνει παντοῦ εἰς τὸν δρόμον μας. Ὀφείλομεν ἢ νὰ πολεμήσωμεν ἢ νὰ ὑποκύψωμεν. Σύντροφοι, θὰ κτυπήσωμεν τὸν Τσάμπερλαιν εἰσβάλλοντες εἰς τὰς Ἰνδίας, καὶ θὰ κτυπήσωμεν, ἔστω καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ περιμένωμεν δύο χρόνια ἢ δέκα χρόνια».

Ὁ Ἄγγλος κατάσκοπος συνεχίζει λέγων ὅτι τὸ ρωσσικὸν ἐπιτελεῖον κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ σχέδιον ἐπιχειρήσεων, ἐν περιπτώσει πολέμου ἐναντίον τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, θὰ εἶναι μία ἐπίθεσις εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν (τὰς Ἰνδίας) καί, διὰ μέσου τῆς Παλαιστίνης, ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Βιντὸρ διηγεῖται ἀκόμη ὅτι εἰς τὸν ρωσσικὸν στρατὸν τῶν ἰνδικῶν συνόρων ὑπηρετοῦν ἄνδρες κατάλληλοι δι' ἐπιχειρήσεις εἰς θερμὰς χώρας. Ὁ στρατὸς εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ θωρακισμένα αὐτοκίνητα, ὀλμοβόλα καὶ φλογοβόλα. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν μελετῶνται ἐπιμελῶς οἱ βρεττανικοὶ κανονισμοὶ ἐκστρατείας. Νέαι στρατηγικαὶ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κατασκευάζονται εἰς τὴν ρωσσοπερσικὴν μεθόριον. Ἡ δύναμις τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ ἐπισήμως ἀνέρχεται εἰς 600.000 ἀνδρῶν, ἀλλὰ πραγματικῶς εὑρίσκονται ὑπὸ τὰ ὅπλα ἓν ἑκατομμύριον ἀνδρῶν καὶ ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος ἡ Ρωσσία θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κινητοποιήσῃ πέντε ἑκατομμύρια ἀνδρῶν πρὸς οἱανδήποτε ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεθορίων.

«Ἡ Ρωσσία — καταλήγει ὁ Βιντὸρ — ἀναπτύσσει δραστηριότητα μεγαλυτέραν [illegible]τὸς ἄλλου ἔθνους διὰ τὴν παραγωγὴν δηλητηριωδῶν ἀερίων. Ὑπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια ἀερίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Σοβιετικῶν δημοκρατιῶν, τελευταίως δὲ ἐνεκαινιάσθη ἕνα νέον ἐν Μόσχᾳ δι' ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας καὶ παρασκευὴν ἀερίων· εἰς αὐτὸ ἐργάζονται οἱ καλύτεροι Ρῶσσοι χημικοί».

ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΤΟΥ ΕΠΙ ΠΙΝΑΚΙ

Συγχρόνως, κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν, εἰς τὰ «Παγκόσμια Νέα», ἄλλο κυριακάτικον φύλλον εὐρυτάτης κυκλοφορίας, ὁ Ρῶσσος δημοσιολόγος κ. Ποπόφ, συγγραφεὺς τῆς «Τσέκας», ἐκθέτει τὴν δραματικὴν ἀφήγησιν ἑνὸς Γερμανοῦ κομμουνιστοῦ, καθ' ὃν ἡ κεφαλὴ τοῦ Τσάρου, ἀποσταλεῖσα εἰς Μόσχαν ὡς ἀττὴ ἀπόδειξις τῆς σφαγῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἐκάη εἰς ἕνα φο[illegible] τοῦ Κρεμλίνου. Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἐδολοφονήθη τὴν 18 Ἰουλίου 1918. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἡ εἴδησις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Βερολῖνον. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ὁ ραδιοτηλεγραφικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας συνέλαβεν ἕνα ραδιογράφημα ἀποστελλόμενον ἐκ Βερολίνου πρὸς κάποιαν ἐφημερίδα τῆς Βιέννης τὸ ὁποῖον ἔλεγεν ὅτι ὁ Τσάρος καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας του εὑρίσκονται ἐν ζωῇ καὶ ἔχουν μεταφερθῇ ὑπὸ τῶν φίλων των εἰς τόπον ἀσφαλῆ.»

Ἡ εἴδησις συνετάραξε τοὺς μπολσεβίκους τοῦ Κρεμλίνου, οἱ ὁποῖοι, φυσικά, ἦσαν ἐν γνώσει τῆς διαπραχθείσης δολοφονίας· καὶ ὁ Τρότσκυ (τὸ ὄνομά του δικαιολογεῖ τὴν ἐπικαιρότητα τῆς ἀποκαλύψεως) διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐπαρχίας τῶν Οὐραλίων, τὸν Μπιελομποροντώφ, νὰ στείλῃ νεωτέρας λεπτομερείας καὶ «κάποιαν ἀπόδειξιν πείθουσαν ὅτι ὁ Ρῶσσος τύραννος ἔτυχε τῆς τιμωρίας, τῆς ὁποίας ἦτο ἄξιος.» Τὴν ἑσπέραν τῆς 26 Ἰουλίου ἐλήφθη εἰς τὸ Κρεμλῖνον μία δερματίνη βαλίτσα σφραγισμένη: περιεῖχε τὴν κεφαλὴν τοῦ Τσάρου διατηρημένην ἐντὸς ὑγροῦ μέσα εἰς ὑέλινον δοχεῖον. Τὸ πρωῒ τῆς 27, κατὰ διαταγὴν τοῦ Λένιν, ὅλοι οἱ Μπολσεβίκοι ἡγέται συνεκεντρώθησαν καὶ διεπίστωσαν ὅτι ἡ κεφαλὴ ἦτο πράγματι τοῦ Τσάρου. Τῆς βεβαιώσεως συνετάχθη πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ παριστάμενοι: ὁ Λένιν, ὁ Τρότσκυ, ὁ Ζηνόβιεφ, ὁ Μπουχάριν, ὁ Τζερτζίνσκυ, ὁ Καμένεφ, ὁ Καλίνιν καὶ ὁ Πέτερς. Ὁ Καμένεφ διετύπωσε τὴν ἐρώτησιν: Τί θὰ τὴν κάμωμεν τὴν κεφαλήν; Ὁ Ζηνόβιεφ καὶ ὁ Μπουχάριν ἐπρότειναν νὰ διατηρηθῇ εἰς ἕνα μουσεῖον «χάριν τῶν μεταγενεστέρων». Ἀλλὰ οἱ ἄλλοι ἦσαν ἀντιθέτου γνώμης, καὶ τοῦ Πέτερς τονίσαντος ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαφυλαχθῇ ἡ κεφαλή, διότι «ὁ ἀμαθὴς ὄχλος ἠμποροῦσε νὰ ἀρχίσῃ νὰ τὴν λατρεύῃ ὡς θρησκευτικὸν κειμήλιον καὶ ἐντεῦθεν ἠδύναντο νὰ προέλθουν ἄλλαι περιπλοκαί», ἀπεφασίσθη νὰ τὴν καύσουν εἰς ἕνα κλίβανον τοῦ Κρεμλίνου, τὴν ἑσπέραν τῆς 28 Ἰουλίου. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἀνετέθη εἰς τὸν Τρότσκυ.

ΤΟ ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΝ ΘΕΑΜΑ

Ὁ προαναφερθεὶς Γερμανὸς κομμουνιστὴς ἐξέθηκεν εἰς διαφόρους ἐφημερίδας μὲ ζωηρὰ χρώματα τὰ συμβάντα. Ἡ ἀποτέφρωσις ἐξετελέσθη εἰς ἕνα οἰκίσκον, ὁ ὁποῖος ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς μαγειρεῖον. Ἔβρεχε ραγδαίως καὶ ἄστραφτε κ' ἐβροντοῦσε. Μιὰ μεγάλη πυρκαϊὰ ἐκοκκίνιζε μὲ τὴν ἀνταύγειάν της τὸν οὐρανόν. Εἰς τὸ ἄκουσμα μιᾶς ἐξαφνικῆς καὶ πολὺ κοντινῆς βροχῆς, ἐκεῖνοι ποὺ ἐπερίμεναν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ οἰκίσκου ἀνετρίχιασαν. Μιὰ γυναῖκα ἔβγαλε κραυγὴν καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ἀρχηγοὺς ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

Ἕνας ἀξιωματικὸς ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ὅλοι εἰσῆλθον εἰς τὸν οἰκίσκον, ὅπου ἐπεκράτει ἀποπνικτικὴ θερμότης: ἡ πυρὰ εἶχεν ἀναφθῆ. Ἐφώτιζε μιὰ λάμπα πετρελαίου. Ἦσαν ἐκεῖ καμμιὰ εἰκοσαριά, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Σμυρνώφ, ὁ Μπουχάριν, ὁ Πέτερς, ὁ Κριλένκο, ὁ Τζερτζίνσκυ, ὁ Καμένεφ, ἡ Μπαλαμπάνωφ, ἡ Κολοντάϊ. Τελευταῖος ἔφθασεν ὁ Τρότσκυ. Οὗτος διέταξε νὰ ἀνοιχθῇ ἡ βαλίτσα, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποτεθῆ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης. Μιὰ γυναῖκα ἀπεμακρύνθη περίτρομος. «Γυναικεῖα νεῦρα», ἐσχολίασε γελῶν ὁ Τρότσκυ. Ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἡ θέα τῆς κεφαλῆς ἔκαμεν εἰς ὅλους, ὑπῆρξε «τρομερά»· ἠκούσθησαν ἕνας ἢ δύο ψελλισμοί. Ὁ Μπουχάριν καὶ ὁ Λάχζις, τῆς Τσέκας, κατάπληκτοι παρετήρησαν πόσον τὰ μαλλιὰ τοῦ Τσάρου εἶχαν ἀσπρίσει. Ἀκόμη καὶ τὰ γένεια ἦσαν ἄσπρα. Ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου; Ἐξ αἰτίας τῆς ἀγωνίας τῶν τελευταίων στιγμῶν πρὸ τῆς δολοφονίας;

Κατ' αἴτησιν τοῦ Τρότσκυ συνετάχθη πρακτικόν, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ παρόντες. Ἡ κυρία Κολλοντάϊ εἶχεν ἐξαφανισθῆ· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον προσέλθει ἄλλοι θεαταί, ἐν οἷς ὁ Κρ[illegible]τίνσκυ, πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ ἐν Βερολίνῳ. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρακτικοῦ, ὅλοι ἐξήτασαν ἐπ' ὀλίγον τὴν κεφαλὴν καὶ διέκρινε κανεὶς τὴν ἔκφρασιν φρίκης καὶ ταραχῆς τοῦ προσώπου των. Ὁ Μπουχάριν ἐπεχείρησε νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν ἐκφωνῶν μερικὰς φράσεις περὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλ' ἀφοῦ ἐψέλλισεν ὀλίγας λέξεις, ἐσιώπησε καὶ δὲν ἠδυνήθη πλέον νὰ ἐξακολουθήσῃ. Τέλος ὁ Τρότσκυ διέταξεν ὅπως τὸ δοχεῖον τὸ περιέχον τὴν κεφαλὴν μεταφερθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, καὶ τὸ εὐάριθμον πλῆθος ἤνοιξεν αὐθορμήτως δίοδον καὶ —παράδοξον ἀλλὰ ἀληθὲς— καθὼς ἡ κεφαλὴ τοῦ τελευταίου τῶν Τσάρων διεκομίζετο ἐπὶ τῶν χειρῶν τῶν ἐχθρῶν του, ὅλοι ὑπεκλίθησαν. Μετὰ μίαν στιγμὴν δοχεῖον καὶ κεφαλὴ ἐξηφανίζοντο μέσα εἰς τὰς φλόγας.»

Τ. Α. Μ.

ΕΙΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον δημοσιευομένη εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

3Η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΑΡΑΪΓ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀπεβίωσε σήμερον ὁ στρατηγὸς Σαράϊγ, ὁ ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου διοικητὴς τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα στενῶς συνεδέθη μὲ τὴν Ἑλληνικὴν περιπέτειαν τῶν ἐτῶν ἐκείνων. Ὁ γαλλικὸς Τύπος ἀφιερώνει ἄρθρα καὶ βιογραφικὰς σημειώσεις περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ Σαράϊγ, ἰδίᾳ κατὰ τὴν παραμονήν του ἐν Θεσσαλονίκῃ.

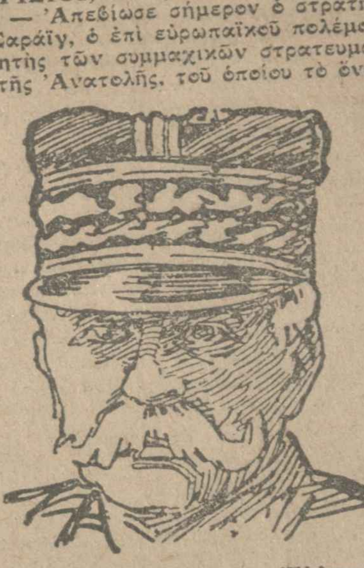

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι ὁ Σαράϊγ ὑπῆρξεν ἐκλεκτὸς στρατιώτης, ἀλλὰ θὰ ἦτο καλύτερον ἐὰν ἔκαμνε ὀλιγωτέραν πολιτικήν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ ἀφορμὴ τῆς ἐπισκιάσεως τοῦ ἔργου του.

Ὁ στρατηγὸς Μαυρίκιος Σαρράϊγ ἐγεννήθη εἰς τὴν Καρκασσὸν τῷ 1856. Ἔλαβε μέρος, ὡς διοικητὴς στρατιᾶς εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Μάρνη. Τῷ 1916 ἀνέλαβε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Μακεδονικοῦ Μετώπου, ἣν διετήρησε μέχρι τοῦ 1918, ὅτε ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φρανσὲ Ντ' Ἐσπεραί. Εἶνε γνωστὴ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ δρᾶσις τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ καὶ εἰς τὴν μνήμην ὅλων αἱ Συμμαχικαὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα διακοινώσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν νώτων του. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ ἐστάλη Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Συρίας, ὅτε ἐξεῤῥάγη ἡ ἐπανάστασις τῶν Δρούσων. Ἀνεκλήθη ἐκεῖθεν κατόπιν ἐγερθέντος ἐν τῇ γαλλικῇ Βουλῇ θορύβου.

ΤΑ ΤΑΤΑΟΥΛΑ ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΟΥΡΤΟΥΛΟΥΣΕ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝΟΧΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Νομαρχία Κων)πόλεως διὰ ν' ἀποφύγῃ ἐφεξῆς τὰ σχόλια τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ Τύπου διὰ τὸ ζήτημα τῆς πυρκαϊᾶς τῶν Ταταούλων, ἀπεφάσισε ν' ἀλλάξῃ τὸ ὄνομα τῆς συνοικίας ταύτης. Οὕτω τοῦ λοιποῦ ἡ συνοικία Ταταούλων θὰ ὀνομάζεται Κουρτουλουσὲ ἤτοι «Ἐλευθέρια».

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΥΠΗΚΟΟΥΣ ΤΑ ΚΟΥΠΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΝΕΙΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κόλλας μοὶ ἀνεκοίνωσεν ὅτι κατόπιν τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας μὲ τὴν ρουμανικὴν κυβέρνησιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων εἰς Ἕλληνας ὑπηκόους κουπονίων τῶν προπολεμικῶν ρουμανικῶν δανείων, τὰ καθυστερούμενα κουπόνια θὰ πληρωθοῦν εἰς φράγκα γαλλικά. Τὰ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929 κουπόνια θὰ πληρώνονται εἰς χρυσὸν κατ' ἀναλογίαν 40 ο)ο τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποτελεῖ ἀντικείμενον διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας ἀπὸ τοῦ 1919, δεδομένου ὅτι ὑπήκοοι ἄλλων χωρῶν ἐπληρώθησαν τὰ κουπόνια των εἰς νόμισμα τῆς χώρας του ἕκαστος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη.

ΘΑ ΕΙΣΕΛΘΗ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ;

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΑΠΟΣΤΕΡΓΕΙ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τεῖον προσφερθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μυρωνέσκου πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἀνταποκριτὰς τοῦ ξένου Τύπου, ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καφίνκο ἀνήγγειλεν ὅτι ἐν Γενεύῃ ὑπεγράφη ἡ σύμβασις μεταξὺ τῆς Ρουμανίας καὶ τῶν ἄλλων μετεχόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δουνάβεως Κρατῶν. Εἰς τὴν σύμβασιν περιελήφθησαν ὅλαι αἱ Ρουμανικαὶ προτάσεις σχετικῶς μὲ τὸ Ναυτικὸν Δικαστήριον, πλὴν μεθ' ὅλα ταῦτα, ἡ Ρουμανία —εἶπεν ὁ κ. Καφίνκο— δὲν θεωρεῖ ἑαυτὴν ἱκανοποιημένην.

Εἰς ἐρώτησίν μου ἄν, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως ταύτης, δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δουνάβεως, ὁ κ. Καφίνκο μοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ρουμανία θεωρεῖ ὡς ἐπιδείνωσιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως τὴν εἴσοδον ἄλλων Κρατῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δουνάβεως.

Εις Το Περιθώριον Των Γεγονότων

Νομίζομεν ὅτι ἀρκετὰ ἐχρονοτρίβησεν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ ν' ἀντιληφθῇ ἐπιτοπίως τὰς ἀνάγκας τῶν πλημμυροπαθῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων, τὰς ὁποίας ἦτο δυνατὸν νὰ σταθμίσῃ, χωρὶς πολλὴν φιλοσοφίαν, πολὺ ἐνωρίτερον. Καὶ θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιδειχθῇ ὁμοία χρονοτριβὴ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς χορηγήσεως μακροπροθέσμων δανείων εἰς τοὺς παθόντας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ λογαριασμὸν τῆς ἱδρυθησομένης Γεωργικῆς Τραπέζης. Διότι λήγει ὅσονούπω καὶ ὁ Μάρτιος, ὁ δὲ Ἀπρίλιος εἶνε ἐποχὴ πολὺ προχωρημένη διὰ σποράς, καὶ τότε ἡ πρὸς τοὺς γεωργοὺς βοήθεια θὰ εἶνε ἄχρηστος παραγωγικῶς, θὰ ἐξαντληθῇ δὲ διὰ τὴν ἄγονον συντήρησίν των καὶ θὰ χρειασθοῦν καὶ ἄλλην βοήθειαν ἀργότερον διὰ τὰς γεωργικὰς καὶ τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας των.

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΜΑΣ Κατὰ τὴν ἐπίσημον στατιστικὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν περὶ τῆς παγκοσμίου ναυτιλίας κατὰ τὸ 1928, ἡ Ἑλλὰς εἶχε κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους σκάφη συνολικῆς χωρητικότητος 1.188.000 τόννων, ἔναντι τῶν 821.000 τόννων τοῦ 1914, πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἐδεκατίσθη ἀπὸ τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια. Κατὰ τὴν ἀμερικανικὴν ταύτην στατιστικήν, ἡ παγκόσμιος ἐμπορικὴ ναυτιλία ἔχει σκάφη συνολικῆς χωρητικότητος 65.159.000 τόννων, ἐκ τῶν ὁποίων 29.754.000 τόννοι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ 13.500.000 εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Τρίτη ἔρχεται ἡ Ἰαπωνία μὲ 4.140.000 τόννους, τετάρτη ἡ Γερμανία μὲ 3.738.000, πέμπτη ἡ Ἰταλία μὲ 3.349.000, ἕκτη ἡ Γαλλία μὲ 3.256.000, ἡ δὲ Ἑλλὰς ἔρχεται δεκάτη, μετὰ τὴν Σουηδίαν καὶ πρὸ τῆς Ἱσπανίας καὶ τῆς Δανίας. Ἡ θέσις αὐτὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν παγκόσμιον ναυτιλίαν εἶνε τιμητικωτάτη καὶ ἡ ναυτιλία μας τὴν κατέκτησεν ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀρωγῆς τοῦ κράτους, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ναυτιλίαν ἄλλων κρατῶν, συνεχῶς καὶ πολλαχῶς βοηθουμένην εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της.

ΜΙΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ
*Μερικαὶ ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ εἰς τὴν
Ἀγγλίαν ἀποκαλύπτουν μίαν ἀξιοσημεί-
ωτον μεταστροφὴν τῆς δημοσίας γνώμης
πρὸς τ' ἀριστερώτερα. Τὸ κόμμα τῶν
Συντηρητικῶν ἡττήθη εἰς δύο περιφε-
ρείας, ὅπου, κατὰ τὰς τελευταίας βου-
λευτικὰς ἐκλογάς, εἶχε καταπροπώσει
περιφανῶς τοὺς ἐργατικοὺς καὶ τοὺς
φιλελευθέρους. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ με-
ταστροφαὶ αὐταὶ δὲν εἶνε σπάνιαι ἢ ἀ-
συνήθεις. Ἀποτελοῦν μᾶλλον τὸν κανό-
να ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ πολέμου κα
ἐντεῦθεν. Ἡ σημερινή, ἡ ὁποία φαίνε
ται γενικωτέρα μᾶλλον, ὀφείλεται βε
βαίως κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν φθορά
τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ
Μπάλντουϊν ἐκ τῆς ἀδυναμίας της ὅπω
λύσῃ τὸ τραγικὸν πρόβλημα τῆς ἀνεργί
ας καὶ τὸ σοβαρώτατον ἐπίσης πρόβλη
μα τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν ξένων ἀγ
ρῶν διὰ τὰ προϊόντα τῆς Βρεττανικῆ
βιομηχανίας. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ προσθ
σῃ καὶ τὴν ἐν Ἰνδίαις δυσφορίαν, ἀλ
αὐτά, ὅπως καὶ ὅλα τὰ γενικώτερα Α
τοκρατορικὰ ζητήματα, δὲν εἶνε ἐκ τῶ
ἐπηρεαζόντων τὰς τάσεις τῶν λαϊκῶ
μαζῶν ζητημάτων. Οὕτως αἱ προβλέψε
διὰ τὴν πιθανὴν ἔκβασιν τῶν μετά τιν
ἑβδομάδας ἐκλογῶν ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ὅ
ἐνδέχεται νὰ ἐπιτύχῃ ἢ τὸ Συντηρητι
κὸν κόμμα μετ' ἀσημάντου πλειοψηφία
εἴτε τὸ Ἐργατικὸν μετ' ἐπίσης μικρο
Καὶ τότε τὸ ὑπὸ τὸν κ. Λόϋδ Τζώρ
κόμμα τῶν φιλελευθέρων, μέ τινας ὀ
κάδας ὀπαδῶν θὰ καταστῇ κοινοβουλε
τικὸς δικτάτωρ, ρίπτων τὸ βάρος του
τὴν πλάστιγγα. Τοῦτο δὲ δὲν θὰ εἶ
βεβαίως, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γενικ
πολιτικῆς τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρα
ρίας.*

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ
Τὴν 31ην Μαρτ
τοῦ παρελθόντος ἔτ
ἔληξεν ἡ προθεσ
πρὸς ὑποβολὴν αἰτ
ων παροχῆς συντάξεων εἰς τὰ θύμ
πολέμου καί, παρ' ὅλας τὰς ἔκτοτε
ταβληθείσας προσπαθείας, οὐδεμία
χρι τοῦδε ἐδόθη παράτασις, ἐνῷ
μειναν πολλοὶ δικαιούμενοι συντάξ
οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἐνε
σουν τὰ δέοντα. Κατὰ τὸν Ἰούνιον
λήξαντος ἔτους εἶχε συγκροτηθῇ ἐπι
πὴ βουλευτῶν πρὸς ἐξέτασιν σχετικ
πονήματος τῶν ἀναπήρων πολέμου
τικῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη ἡ ὁποί
χεν υἱοθετήσει τὰ αἰτήματα τῶν δ
σύχων, διελύθη μαζὶ μὲ τὴν τότε
λήν, ἐνεργηθεισῶν τῶν ἐκλογῶν το
γούστου. Καὶ ἤδη χῆραι καὶ ὀρφαν
γονεῖς παρήλικες θυμάτων πολέμ
ναμένουν μετ' ἀγωνίας νὰ ἐπιληφθ
ὑποθέσεως αὐτῆς ἡ κυβέρνησις,
ἔχει καθῆκον πρὸς ἐκείνους οἱ
ἔπαθον ἐν πολέμῳ.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ
*Ὁ Σύλλογος
πνεμπόρων Μ
νίας καὶ Θρά
ἐμαρτυρήθη π
ἐντονώτατα πρὸς τὴν κυβέρνησιν δ
ἐπιδεικνυομένην ἀσυγχώρητον μετ
θειαν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν πρὸς το
ραξίας κομμουνιστάς, ὡς ἐκ τῆς
ἀπεθρασύνθησαν οὗτοι, προβαίνοντε
συνεχεῖς ἐκβιαστικὰς ἀποπείρας τό
τὰ τῶν καπνεμπόρων, ὅσον καὶ κα
φιλησύχων ἐργατῶν. Καὶ ἀναφέρει
ράδειγμα τὴν προχθεσινὴν ἐπίθεσ
κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ καπνεργο
κ. Ἰωάννου εἰς τὴν Καβάλλαν, κα
ὁποίαν ἠπειλήθη διασάλευσις τῆς
ας ἀσφαλείας ἂν δὲν ἔσπευδεν ἡ
μία νὰ διαλύσῃ βιαίως τοὺς ταρα
Εἶνε, πλέον, καιρὸς ν' ἀντιμετα
κυβέρνησις τὸν κομμουνισμὸν διὰ
ριζικῶν, πατάσσουσα ἀμειλίκτως*

ἐν τῷ μέλλοντι ἀπόπειραν διασαλεύσεως τῆς τάξεως. Εἰδικῶς μάλιστα διὰ τὴν περιφέρειαν Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης πρέπει νὰ ληφθοῦν δρακόντεια μέτρα τῶν ἁρμοδίων, πρὸς ἀποσόβησιν τῶν κομμουνιστικῶν ἐκτρόπων.

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΟΨΩΜΟΝ Εἶνε παρατηρημένον, ὅτι ὁ τόπος ὅπου χρησιμοποιεῖται ὀλιγώτερον ἡ σταφὶς ὡς τροφὴ εἶνε ἡ Ἑλλάς, ἡ χώρα τῆς παραγωγῆς της. Καὶ ἐνῷ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διεξάγεται ἐντατικὴ ἐπ' ἐσχάτων προπαγάνδα διὰ τὴν κατανάλωσιν τοῦ σταφιδοψώμου, εἰς τὴν Ἑλλάδα μόλις τώρα καὶ χάρις εἰς τὴν ἀκούραστον ἐνέργειαν τοῦ ἐξ Αἰγίου κ. Κ. Ἀσημακοπούλου, ἤρχισε νὰ παρασκευάζεται καὶ νὰ διαδίδεται τὸ σταφιδόψωμον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες, ἐν οἷς καὶ ὁ ἰδιαίτερος ἰατρὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας συνιστοῦν τὴν τοιαύτην χρησιμοποίησιν τῆς σταφίδος ὡς τροφὴν ὑγιεινήν, θερμαντικήν, εὔπεπτον καὶ θρεπτικωτάτην. Ἐννοεῖται, ὅτι μὲ κάποιαν πρωτοβουλίαν, ἡ σταφὶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κυρία βάσις μιᾶς ἐντελῶς ἑλληνικῆς ζαχαροπλαστικῆς—μαζὺ μὲ τὸ θαυμάσιον ἑλληνικὸν μέλι—καὶ ν' ἀφεθοῦν κατὰ μέρος αἱ κακαὶ ἀπομιμήσεις τῆς ξένης «πατισσερί» μὲ τὰ ὕποπτα ὑλικὰ καὶ τὰ ἀσυντόνιστα πρὸς τὰς κλιματολογικάς μας συνθήκας συστατικά.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ νόμου δὲν ἐδόθη εἰσέτι πρὸς δημοσίευσιν καὶ ἑπομένως δὲν εἶνε γνωσταὶ αἱ λεπτομέρειαι αὐτοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι περιέχει κάποιον ἄρθρον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ ἐκχώρησις τῶν εἰς ἐκτάρια κατανεμηθησομένων ἀνεξερευνήτων πετρελαιοφόρων γαιῶν τοῦ Δημοσίου, θὰ γίνεται διὰ δημοσίας πλειοδοσίας. Εἶνε δὲ ἑπόμενον ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας πλειοδοσίας θὰ λαμβάνουν μέρος καὶ οἱ ξένοι κεφαλαιοῦχοι.

Ἀλλὰ τότε «εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ ἡ Χώρα»(!), ἀνεφώνησεν ὁ κ. Βρατιάνου καὶ ἤρχισε σφοδρὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, προβαίνων εἰς πομπώδεις δηλώσεις, «ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις ἤρχισε τὸ καταστρεπτικὸν αὐτῆς ἔργον, ἀντὶ νὰ διορθώσῃ τὰ τυχὸν γενόμενα σφάλματα. Κατακρίνομεν καθ' ὁλοκληρίαν —εἶπεν ὁ κ. Βρατιάνου— τὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, καὶ τοῦτο πράττοντες ὑποστηρίζομεν τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος οὗτος δὲν θὰ ἐξαφανίσῃ τὸ Κράτος —διότι δὲν θὰ ψηφισθῇ —ἀλλὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐτόλμησε νὰ ἀνοίξῃ διάπλατα τὰς θύρας εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον.»

Καὶ ἔτσι ὁ ἡγέτης τῶν φιλελευθέρων ἐξεσπάθωσε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, σκοπὸν ἔχων νὰ ἐπηρεάσῃ ὄχι βεβαίως τὴν δημοσίαν γνώμην, ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἀσκεῖ σοβαρὰν ἐπιρροήν, ἀλλὰ τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν γνώμην του, ἤνοιξαν διάπλατα τὰς θύρας τῆς Χώρας εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν μεγάλων τράστ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ τέλος τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.»

Παρὰ τὴν πολεμικὴν ταύτην, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ, βέβαια, ἐπὶ ἑνὸς τόσον κεφαλαιώδους διὰ τὸ πρόγραμμά της ζητήματος. Πάντως εἶνε εὐνόητον ὅτι, κατόπιν μάλιστα τῶν δηλώσεων τῶν φιλελευθέρων «ὅτι δὲν θὰ σεβασθοῦν τὸν νέον νόμον», ἡ ψήφισις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ρουμανικῆς Βουλῆς ἀναμένεται μετὰ μεγάλης ἀνυπομονησίας, καθότι αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ πραγματικῶς ἱστορικὸν σταθμὸν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Ρουμανίας.

Δ. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΑΥΡΙΟΝ
Ἕνα ὄνομα ποὺ δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος στὴν Εὐρώπη καὶ στὰς Ἀθήνας ὁ ὁποῖος νὰ τὸ ἀγνοῇ
ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ
Ἡ διάσημος Ἰνδὴ χορεύτρια
ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ
Τὸν ρόλον τῆς ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ ὑποδύεται ἡ γνωστὴ ἠθοποιὸς

ΜΑΓΔΑ ΣΟΝΙΑ
Τὴν σκηνὴν τοῦ καταδίκου ἐραστοῦ τῆς Μάτα Χάρι κατὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας θὰ τραγουδήσῃ
ὁ κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΤΤΙΚΟΝ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
Η

Γκρέτα Γκάρμπο
θεία Γυναίκα

θὰ θριαμβεύσῃ εἰς τὸ
ΑΤΤΙΚΟΝ
Κατὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας
ΘΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ
θὰ τραγουδήσῃ ἡ ὑψίφωνο
κ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Λοβιτοῦρα

— Ἀπόψε δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς παράπονο! Σοῦ ἑτοίμασα, χρυσό μου, ἕνα μενοῦ τρέλλα! Ἐπῆγε ἡ Μαρία στὴν ἀγορὰ καὶ βρῆκε κάτι γόπες ἔκτακτες καὶ τὶς ἔκαμε ψητές. Ἀρνάκι μὲ ντομάτες, ἕνα ὡραιότατο κουνουπίδι, μὲ ἄσπρη σάλτσα, καὶ γλυκὸ ἂν βρῇς!... Μαρέγκες μὲ σαντιγύ!...

— Λιλή, εἶσαι θεία!.. Ὀρεκτικὴ σὰν γόπα τῆς σκάρας, τρυφερὴ καὶ ρὸζ σὰν ἀρνάτι μὲ ντομάτες, φίνα σὰν κουνουπίδι μὲ ἄσπρη σάλτσα καὶ ντελικάτη σὰν μαρέγκα μὲ σαντιγύ!..

— Κέφι ἔχεις, χρυσό μου!...

— Μὰ εἶνε νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς κέφι, ὕστερα ἀπὸ τέτοια ὡραῖα πράγματα; Μαρία, φέρε μου τὴν πιζάμα μου!

—Θὰ σοῦ τὴν φέρω ἐγώ, χρυσό μου!.. Ἔλα νὰ πλυθῇς!... Νὰ φρεσκαριστῇς λιγάκι!.. Εἶχε τόση σκόνη ἔξω!..Στάσου νὰ σοῦ φέρῃ λίγο ζεστὸ νερό!.. Μαρία!... Ἔτσι, παιδί μου, νὰ φᾷς σὰν ἄνθρωπος!... Τί ἔχεις νὰ κάμῃς ὕστερα;

— Τίποτε, Λιλή, ἂν μπορῇ νὰ εἰπῇ κανεὶς «τίποτε» τὸ νὰ καθήσῃ κοντά σου, στὸ ζεστό σου σαλονάκι!...

— Ὄχι, χρυσό μου!.. Ἀπόψε ἔχω ἐγὼ τὸ πρόσταγμα!.. Παρακουράζεσαι αὐτὲς τὶς ἡμέρες!... Πρέπει νὰ πᾶμε πουθενὰ νὰ ξεσκάσῃς!.. Ποῦ θέλεις; Στὸ θέατρον ἢ στὸ σινεμά;..

— Ὅπου θέλεις ἐσύ, χρυσό μου!... Φθάνει ποῦ θὰ εἶμαι κοντά σου, Λιλή!..

— Πᾶμε στὸ σινεμά, χρυσέ μου, νὰ ἀκούσουμε καὶ λίγη μουσική! . Τώρα θὰ σοῦ φέρῃ τὸν καφὲ ἡ Μαρία. Ὡς ποῦ νὰ ντυθῶ ἐγώ, κάπνισε ἐσὺ κανένα τσιγάρο!.. Δὲν θ' ἀργήσω!.. Σὲ πέντε λεφτὰ θὰ εἶμαι ἕτοιμη!... Σοῦ ἔχω ἐκεῖ στὸ τραπεζάκι ἐγγλέζικα τσιγάρα, ἀπὸ κεῖνα ποῦ σ' ἀρέσουν! Πέντε λεπτά, χρυσό μου!...

— Ὅσο θέλεις, ἀγάπη μου!.. Ἔχουμε καιρό!... Τί εἶνε αὐτό, Λιλή!... Κάτι σοῦ ἔπεσε!...

— Ἄ!.. Δὲν εἶνε τίποτε, μπεμπέ μου!..Δὲν ἔχω ἐγὼ μυστικὰ ἀπὸ σένα!.. Μπορεῖς νὰ τὸ διαβάσῃς!.. Εἶνε ὁ λογαριασμὸς ποῦ μοῦ ἔστειλε ἀπόψε ἡ μοδίστρα μου!..

Βρέ, τὴν λοβιτοῦρα!!!...

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἐράνων ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀνηγγέλθησαν τὰ ἑξῆς ποσά:

1) Ὁ Σύλλογος Ἀθηναίων «Ἀγάπη» δραχ. 2000, 2) Μαθηταὶ Ἑλλην. σχολείου Ἐρυμανθείας Πατρῶν δρ. 47, 3) Μαθηταὶ σχολείου Σαφραμπόλεως δρ. 205, 4) τὸ νοσηλευτικὸν προσωπ. θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» δρ. 3000, 5) Μικτὸν δημ. σχολεῖον Βαυκερῆς Λευκάδος δρ. 30, 6) Σπ. Τσόκρης δρ. 500, 7) ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης ἐξ ἐράνων δρ. 20000, 8) ὁ κ. Σίμψων δρ. 5.050, 9) ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν ἐξ ἐράνων τῶν καταστημάτων ὁδῶν Μητροπόλεως, Ντέκα, Πανδρόσου, Καπνικαρέας, Δημοπρατηρίου καὶ [illegible] Μητροπόλεως δραχ. 40.550, ἐκ τῶν καταστημάτων τῆς ὁδοῦ Σταδίου δραχ. 45.200, 10) ἡ Σουηδικὴ Ἑταιρεία πυρείων διὰ τοῦ κ. Μιχαηλίδη δραχ. 100.000.

Χοροὶ

Ἀπόψε εἰς τὸ «Καπρίς» ἡ χοροεσπερὶς τοῦ «Ναυτικοῦ Ὁμίλου». Προμηνύεται ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχής, μὲ ἐκλεκτὴν συγκέντρωσιν κόσμου, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὰς κυρίας Κ. Σκουζέ, Στεφ. Πεσμαζόγλου, Κ. Ἀλεξάνδρη, Ι. Δεμέστιχα, Ε. Λάππα, Α. Λεοντοπούλου, Δ. Καλλιμασιώτη, Στ. Ἀλευρᾶ, τὰς δ-δας Ἀλεξάνδρου, Κριεζῆ Ψιακῆ, Κάππαρη, Φωκᾶ, Μηταράκη, Κούτση, Ἀλευρᾶ κ. ἄ.

Πλουσιώτατον κοτιγιὸν καὶ πολλαὶ ἀτραξιὸν θὰ προσδώσουν ἐξαιρετικὸν κέφι εἰς τοὺς χορευτάς.

— Ὁ φιλανθρωπικὸς χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Λευκαδίων, ὁ ὁποῖος δίδεται σήμερον ἀπὸ τῆς 6ης μ. μ. μέχρι καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου εἰς τὸ «Ντελίς» προμηνύεται καὶ ἐφέτος ἐκτάκτως ἐπιτυχής. Πολλαὶ χαριτωμέναι νεάνιδες ἐκ Λευκάδος θὰ φέρουν λευκαδίας ἐνδυμασίας. Εἰς τὴν χοροεσπερίδα θὰ ὑπάρχῃ ποικιλία ἀτραξιόν. Τὸ εὐθηνὸν εἰσιτήριον (50 δραχμαὶ μετὰ φόρου), τὸ συγκαταβατικὸν τιμολόγιον, τὸ πλούσιον κυλικεῖον, ἡ ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος ἀτμοσφαῖρα ἡ ὁποία θὰ ἐπικρατήσῃ, τὸ πλούσιον πρόγραμμα κλπ. θὰ συντελέσουν εἰς τὸ νὰ διέλθῃ κανεὶς εὐχαρίστους, ἀλησμονήτους ὥρας.

— Τὸ προσεχὲς Σάββατον δίδεται εἰς τὸ «Ντελίς» ὁ φιλανθρωπικὸς χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Αἰγιαλέων. Τὴν ὀργανωτικὴν ἐπιτροπὴν ἀπετέλεσαν αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες: Θ. Ἀγγελοπούλου, Ἑλένη Κ. Ἀλεξανδροπούλου, Αἰμιλ. Θ. Ἀλεξίου, Ἀνθὴ Ἀλεξοπούλου, Νόνω Χ. Γκόφα, Νίτσα Σ. Λεσποτοπούλου, Ι. Δημοπούλου, Ἑλένη Ζούζουλα, Αἰκ. Κ. Κοτζιᾶ, Θάλεια Ν. Κολυβᾶ, Μαρία Σ. Λάρδη, Ἀσπασία Μιχαλοπούλου, Ὑακίνθη Μιχαλοπούλου, Σουσσάνα Λ. Μεσσηνέζη, Δ. Μπεναντῶ, Λολότα Νικολαΐδου, Ζωὴ Νέγκα, Ρένα Σ. Παναγιωτοπούλου, Κ. Πετροπούλου, Κ. Πολυχρονιάδη, Τασία Παλαιολόγου, Ἑλλὰς Ροδᾶ, Μαρία Β. Σπηλιοπούλου, Πόπη Σ. Σταυρουλοπούλου, Σοφία Σταυρουλοπούλου, Θ. Σακχαλῆ, Μαρίκα Σκυριανοῦ, Ι. Σωτηροπούλου, Γ. Σωτηροπούλου καὶ Χ. Χατζιώτη.

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ προστάται ποῦ μᾶς πολιορκοῦν γιὰ νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά μας» ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε βιβλίον τοῦ συναδέλφου κ. Δ. Γατοπούλου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται διὰ μακρῶν, τὰ τῆς δράσεως τῶν ξένων προπαγανδῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως τῆς Οὐνιτικῆς προπαγάνδας καὶ τὰ τῆς ὑπόπτου λειτουργίας τῶν ξένων σχολείων.

—Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἐν Καΐρῳ ἐκδιδομένου λαμπροῦ περιοδικοῦ «Ἡ Αἰγυπτιακὴ Ἑβδομὰς» μὲ ἐξόχως ἐνδιαφέρουσαν, ὡς πάντοτε, ὕλην.

—Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» εἰς τρίτην ἔκδοσιν τὸ γνωστὸν δρᾶμα τοῦ Παλαμᾶ «Τρισεύγενη» καὶ τιμᾶται δραχμὰς 35.

—Ὑπὸ τοῦ ἰδίου βιβλιοπωλείου ἐξεδόθησαν εἰς τετάρτην ἔκδοσιν οἱ «Φοιτηταὶ» τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου.

—Κυκλοφορεῖ τὸ 20ὸν τεῦχος «Ἡ νοικοκυρὰ τί πρέπει νὰ γνωρίζῃ» ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ Οἴκου Βασιλείου.

—Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ τεῦχος μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἐκλεκτοῦ περιοδικοῦ «Νέα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα», πανηγυρικὸν ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ καὶ μὲ ὕλην ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσαν. Περιλαμβάνει μεταξὺ ἄλλων ἕνα ὑπέροχον ἄρθρον τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμᾶ, κρίσεις τῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτῶν τῶν Δυνάμεων περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, συνεργασίαν τῶν κ.κ. Νιρβάνα, Μωραϊτίνη κλπ. ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀδαμαντίου καὶ πλῆθος ὡραίων εἰκόνων ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ πρωτοτυπίαι τῆς νέας μόδας

Τὶς παγερὲς ἡμέρες, ποὺ ἡ κυρίες δὲν ἐσκέπτοντο παρὰ νὰ περιβληθοῦν τὰ θερμότερα ἐνδύματα, οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ τῆς μόδας κατεγίνοντο στὰ ἰδιαίτερα ἐργαστήριά των νὰ ἑτοιμάσουν τὰ κροκὶ τῶν νέων καλοκαιρινῶν μοντέλων των. Ἤδη ἡ πρώτη σειρὰ τῶν συλλογῶν των ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ παρισινὸν κοινόν, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐμπορορραπτικῶν οἴκων καὶ εἰς τοὺς ξένους κουτυριέ, οἱ ὁποῖοι τέσσαρας φορὰς τὸν χρόνο ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς γιὰ νὰ πᾶνε εἰς τὸ Παρίσι καὶ νὰ μεταφέρουν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν νέα μόδα εἰς τὰ καταστήματά των.

Αἱ ἐποχαὶ αὐταὶ τῆς μόδας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κάθε μοντελίστ ριψοκινδυνεύει τὶς ἰδέες του γιὰ μιὰ μεταβολὴ στὴ γραμμή, γιὰ τὸ λανσάρισμα ἑνὸς νέου ρυθμοῦ, κρατοῦν σὲ μίαν εὔλογον ἀγωνίαν ὁλόκληρον τὸν κόσμον τὸν ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς μόδας. Ἀπὸ τὰς ἐφετεινὰς πρώτας συλλογὰς ἐξάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ καλοκαιρινὴ μόδα θὰ μᾶς παρουσιάσῃ πολλὰς ἐκπλήξεις.

Ἕνα νέο μοντέλο ρόμπ-μαντὼ μὲ φούστα σὲ σχῆμα ἰνδικῆς κυλόττας

Ἂς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν φούστα. Τὸ πρωῒ θὰ φορεθῇ κοντή, ὅπως καὶ τώρα, τὸ ἀπόγευμα ἐλαφρῶς ἀκανόνιστη στὸν ποδόγυρο καὶ στὰ γκοντέ, τὸ δὲ βράδυ μακρυὰ καὶ φαρδειά. Τὸ μάκρος θὰ εἶνε ἢ πίσω ἢ στὰ πλάγια, ἢ ταυτοχρόνως ἐμπρὸς καὶ πίσω. Στὸ κόψιμο πρέπει νὰ ἔχῃ κάτι τὸ ἀέρινο, μὲ κύκλους, βολάν, γκοντέ, συγκρατεῖται δὲ στὰ ἰσχία μὲ «ἀμπιεσμάν».

Τὰ κορσάζ γίνονται πιὸ μικρά, ἐπειδὴ ἡ ζώνη ἐπανῆλθεν ὁριστικῶς στὴ φυσική της θέσι. Εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ φορέματα ὑπάρχει ζώνη, φαρδειὰ ἢ στενή, εἴτε ἀπὸ δέρμα, ἢ κορδέλλα, ἢ πτυχωτὸ ὕφασμα, ἀναλόγως τοῦ φορέματος καὶ τῆς περιστάσεως ποῦ θὰ φορεθῇ.

Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως ἔκπληξις ποὺ μᾶς παρουσιάζουν αἱ συλλογαὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν δημιουργῶν τῆς μόδας εἶνε ἡ φούστα—πανταλόνι. Τὰ μοντέλα, ποὺ ἐμφανίζουν εἶνε κομψότατα. Κάτω ἀπὸ μιὰ ρόμπ-μαντώ, ἕνα μισοφόρι σὲ σχῆμα πλατειᾶς κυλόττας, ἐκτὸς ὅτι εἶνε πρακτικό, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἔχει πολὺ σίκ. Ἕνα τέτοιο μοντέλο, τὸ ὁποῖον δείχνει τὸ δημοσιευόμενον σκίτσο μας, λανσάρει ὁ οἶκος Νικὸλ Γκρούλτ. Φόρεμα-μαντὼ μονοκόματο, ποὺ κλείνει ἐμπρὸς μὲ κουμπιά, κοὶ ποὺ ὅταν μένῃ ἀνοικτὸ ἀφίνει νὰ φαίνεται ἀπὸ μέσα ἕνα φόρεμα, ποὺ ἡ φούστα του σχηματίζει ἰνδιάνικο πανταλόνι. Ἡ φορεσιὰ αὐτὴ ταιριάζει ἰδίως γιὰ περίπατο καὶ γιὰ σπόρ.

Ἡ Μαγ. Ἔλλυ ἐπίσης παρουσιάζει ἕνα χαριτωμένο φόρεμα μὲ κυλόττα. Ἡ φούστα μᾶλλον κοντή, μὲ πτυχές, εἶνε ἀνοικτὴ εἰς τὰ πλάγια, ἀπὸ τὰ ἰσχία ἕως κάτω. Κάτω ἀπὸ τὴ φούστα ἀντὶ μισοφόρι φοριέται πανταλόνι τοῦ ἰδίου ὑφάσματος ἀρκετὰ φαρδύ, ποὺ σφίγγεται στὸ γόνατο.

Τὰ μανίκια τροποποιοῦνται. Γίνονται πολὺ μακρυὰ καὶ γαρνίγονται στὸν ἀγκῶνα μὲ πάν, φιόγγους, βολάν, μπουγιονὲ καὶ πτυχές.

Μία ἄλλη ἰδιοτροπία τῆς ἐφετεινῆς μόδας εἶνε τὰ φορέματα μὲ δύο ὄψεις. Δηλ. τὸ ἔμπροσθεν μέρος καὶ τὰ μανίκια γίνονται καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον, ἡ πλάτη δὲ κατ' ἄλλον. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ γίνεται ἰδίως μὲ τὶς ἀντιθέσεις τῶν χρωμάτων. Ἐπιτυχεῖς συνδυασμοὶ εἶνε: καφφὲ καὶ μπέζ, ἄσπρο καὶ μαῦρο, πράσινο καὶ γκρί, κόκκινο καὶ ἄσπρο, ἄσπρο καὶ μπλέ.

Τὸ καλοκαῖρι θὰ φορεθοῦν πολὺ δαντέλλες —φιλέ, ἢ δαντέλλες μὲ μοτίφ. Ἀλλὰ γιὰ τὶς βραδυνὲς τουαλέττες θὰ φορεθῇ πολὺ τὸ τούλι, ἢ σκέτο, ἢ ἀπάνω σὲ φόντο ἐμπριμέ.

Τὰ λευκὰ φορέματα καλύπτονται μὲ θαμπὸν περλάζ. Τὰ δὲ μουαρὲ ὑφάσματα μὲ μικρὰ ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ ἄστρα.

Διὰ τὰ φορέματα τοῦ σπὸρ συνηθίζεται τὸ βελοῦδο γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «βελβέ», ὡς καὶ τὸ βελούδινον ζέρσεϋ.

Μὲ βραδυνὲς τουαλέττες φοριοῦνται μπολερὸ μὲ μανίκια, ἢ καρακὸ ἀπὸ δαντέλλα, ἢ τούλι περλὲ ἢ κεντημένο κρὲπ Ζωρζέτ. Μὲ τὸ μέσον αὐτὸ ἡ τουαλέττα μπορεῖ νὰ ἔχῃ μεγάλο ντεκολτέ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐπανωφοριοῦ ἢ ἐσάρπας.

Τὸ σημερινὸν μνημόσυνον

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐνετάλησαν ὅπως παραστοῦν κατὰ τὸ σημερινὸν μνημόσυνον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς. Ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ Σώματος θὰ κατατεθῇ ἐπὶ τοῦ κενοταφείου στέφανος ἐκ δάφνης. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς καὶ ὁ λόχος τῆς Β' μεραρχίας θὰ ἀποδώσουν τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

Ἡ Ἐθνικὴ ἑορτὴ εἰς τὸν «Παρνασσὸν»

Ἀπόψε ὥραν 7 μ.μ. εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ ἑορτασθῇ ἡ Ἐθνικὴ ἑορτή. Μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Τ. Ἠλιοπούλου περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἡμέρας θὰ ἀπαγγελθῶσι πατριωτικὰ ποιήματα καὶ θὰ ψαλλῶσι δημοτικὰ ᾄσματα, ἡ δὲ μουσικὴ τοῦ δήμου θὰ παιανίσῃ διάφορα θούρια.

Ἐκδρομαὶ

Αὔριον Δευτέραν, ὁ ἱδρυθεὶς ἐσχάτως ὑπὸ νέων φιλολόγων καὶ καλλιτεχνῶν ὅμιλος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Φιλολογικὸς Ὅμιλος καὶ Καλλιτεχνικός», διοργανώνει τὴν πρώτην ἐκδρομήν του εἰς Δαφνί, ὅπου διάφορα μέλη του θὰ ὁμιλήσουν διὰ τὸ ἱστορικὸν τῆς βυζαντινῆς μονῆς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καλλιτεχνήματα. Τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «ΦΟΚ» ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ.κ. Λιάκον, Χατζηγεώργην, Τάκην Κοκκίνην, Ν. Βοβολίνην καὶ Φ. Νέζερ.

Ἀπὸ τὰ θέατρα

"Κασάτκα,,

Πολὺ πρὶν ἀκόμη μεσουρανήσῃ τὸ ἄστρον τοῦ μεγάλου ἀποστόλου τῆς Γιασνάϊας Πολιάνας, ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ρωσσίαν ἕνας ἐπικὸς ποιητὴς καὶ δραματικὸς συγγραφεύς πού, μετὰ τὸν Ὀστρόβσκι, ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ μεγαλύτερος δραματικὸς συγγραφεὺς τῆς Ρωσσίας. Ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς εἶχε γράψει τρεῖς τραγῳδίας, τὸν «Θάνατον τοῦ Τσάρου Ἰβάν», τὸν «Τσάρον Φεοντόρ» καὶ τὸν «Βόριδα Γκοντούνωφ» καὶ ὠνομάζετο Ἀλέξης Τολστόϊ. Μὲ τὸ ἴδιον ἀκριβῶς ὄνομα ἕνας ἄλλος Ἀλέξης Τολστόϊ, πολὺ μεταγενέστερος, φυσικά, ἔγραψε τὴν τρίπρακτον κομεντὶ «Κασάτκα», ποὺ ἔπαιξε προχθὲς εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ὁ καλὸς θίασος τῆς κ. Κυβέλης.

Δὲν γνωρίζομεν ποῖος εἶναι ὁ συγγραφεύς, τί ἄλλο ἔχει γράψει καὶ ἂν ἀνήκῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λέοντος Τολστόϊ. Ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου συγγραφέως Λὲβ Λέβοβιτς Τολστόϊ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔγραψε μερικὰ διηγήματα καὶ ἕνα μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἕνα πρελούντιο τοῦ Σοπέν», μὲ τὸ ὁποῖον σὰν νὰ ἤθελε νὰ δώσῃ μίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀθάνατη «Σονάτα τοῦ Κρόϋτζερ» τοῦ πατρός του. Ὁ Ἀλέξης Τολστόϊ, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Κασάτκας», μᾶς εἶναι λοιπὸν ἄγνωστος καὶ θὰ ηὐχόμεθα νὰ μὴ κάμωμεν καθόλου τὴν γνωριμίαν του.

Φυσικά, ὅσοι δὲν ἐγνώριζαν τὰ πράγματα, θὰ ἠμποροῦσαν καὶ ν' ἀπατηθοῦν. Ὁ συγγραφεὺς ἔφερε ἕνα δοξασμένον ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἠλέκτριζε καὶ θὰ ἠλεκτρίζῃ πάντοτε, πρὸ πάντων δὲ σήμερον, ποὺ τὰ ἰδανικὰ τοῦ μοσχοβίτου προφήτου παίρνουν σάρκα καὶ ὀστᾶ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ἡ ἰδέα τῆς παραστάσεως τῆς «Κασάτκας» δὲν ἦτο καλή. Κακὴ ἦτο ἀπὸ καθαρῶς καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως, διότι τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ ἀγνώστου μας Ρώσσου συγγραφέως, ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς τὴν πρώτην πρᾶξίν του, εἶνε σχεδὸν παιδαριῶδες, ἀσυνεπὲς καὶ τελείως ἀψυχολόγητον.

Ἰδοὺ μὲ δύο λόγια ἡ ὑπόθεσίς του: Ἕνας ξεπεσμένος πρίγκηψ, ὁ Ἀνατόλης Πέτροβιτς Μπέλσκυ, ζῇ μὲ μίαν ἠθοποιὸν τοῦ ἱπποδρομίου, τὴν Μαρίαν Σεμιένοβνα ἢ Κασάτκαν, ἡ ὁποία τὸν συντηρεῖ καὶ τὸν βασανίζει, καὶ ἕνα ξεπεσμένον ἀρχιτέκτονα, τὸν Ἀβραὰμ Ζελτοῦχιν. Ὁ Ἀνατόλης χάνει διαρκῶς εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ ἡ ἐρωμένη του ἀρχίζει νὰ πουλῇ τὰ δακυλίδια της. Ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ἐποχήν, εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἡ θεία τοῦ πρίγκηπος Βαρβάρα Ντόλγκοβα ὑπανδρεύει τὴν χαριτωμένην Ράϊσαν Γκλέμποβα μὲ τὸν θετὸν υἱόν της Ἠλίαν Μπικὼφ, παιδὶ κάποιου ἀγρότου, τὸ ὁποῖον ἐσπούδασε δι' ἐξόδων της εἰς τὴν Πετρούπολιν. Ὁ πρίγκηψ Ἀνατόλης ἀποφασίζει λοιπὸν νὰ ἐπισκεφθῇ μὲ τὴν ἐρωμένην καὶ τὸν φίλον του τὴν θείαν Βαρβάραν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς τὰ πράγματα παίρνουν μίαν ἀδόκητον τροπήν, διότι ὁ μὲν Ἠλίας Μπακὼφ ἀνακαλύπτει εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἐρωμένης τοῦ πρίγκηπος τὸν πρῶτον καὶ ἀλησμόνητον φοιτητικὸν ἔρωτά του, ὁ δὲ πρίγκηψ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ράϊσας τὴν ὕπαρξιν ποὺ θὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὸ βάραθρον. Ἀλλ' ὁ τελευταῖος αὐτός, παρὰ τὴν συμπάθειαν ποὺ τοῦ φανερώνει ἡ Ράϊσα, δὲν τολμᾷ νὰ τῆς ἐκμυστηρευθῇ τὸν ἔρωτά του καὶ ἔτσι ὁ Ἠλίας Μπικὼφ καὶ ἡ Ράϊσα πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία διὰ νὰ ἀλλάξουν στέφανα. Ἡ Μαρία Σεμιόνοβα ὅμως δὲν ἀνησυχεῖ καθόλου, διότι γνωρίζει ὅτι ὁ γάμος αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς της εἰς τὸ κτῆμα τῆς Βαρβάρας Ντόλγκεβας ἔχει σηκώσει τὰ μυαλὰ τοῦ Ἠλία, ὁ ὁποῖος φεύγει πράγματι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔρχεται νὰ τὴν κλέψῃ. Μετὰ τὸ σκάνδαλον αὐτό, ὁ πρίγκηψ Ἀνατόλης αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ τὸ χέρι τῆς Ράϊσας, ἡ ὁποία ἄλλως τε ἀγαπεῖ καὶ τὰ ψυφικά της. Καὶ ἔτσι ὁ μὲν Ἠλίας παίρνει τὴν παλαιάν ἀγάπην του ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν, ὁ δὲ πρίγκηψ τὴν Ράϊσαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν γέρο κατεργάρη, τὸν Ἀβραὰμ Ζελτοῦκιν, αὐτὸς τὰ καταφέρνει νὰ μείνῃ στὸ κτῆμα τῆς θείας Βαρβάρας, ἡ ὁποία ἀνακαλύπτει αἰφνιδίως ὅτι εἶνε ἀρκετὰ συμπαθητικός!

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἔργον ἀνεβιβάσθη μὲ πολλὴν στοργὴν καὶ οἱ ἠθοποιοὶ ἔκαμαν ὅ,τι ἠμποροῦσαν διὰ νὰ τοῦ δώσουν τὴν ζωήν, ποὺ τοῦ ἔλειπε. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ σημειωθῇ τὸ ἀριστοτεχνικώτατο παίξιμο τῆς κ. Κυβέλης, ἡ ὁποία ἐνεψύχωσε τὴν τόσον ὠχρὰ σκιαγραφημένην ὡς μοιραίαν γυναῖκα ἡρωΐδα τοῦ ἔργου, ἀξίεπαινος ἐπίσης ἡ καλὴ προσπάθεια τοῦ κ. Α. Χρυσομάλλη εἰς τὸν χαρακτηριστικὸν ρόλον τοῦ Ἀβραὰμ Ζελτοῦκιν καὶ τῆς κ. Μ. Θεοχάρη εἰς τὸν ρόλον τῆς Ράϊσας Γκλέμποβας. Οἱ κ.κ. Ν. Παρασκευᾶς καὶ Π. Γαβριηλίδης, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρῶτος ὑπεδύθη τὸν ρόλον τοῦ πρίγκηπος Ἀνατόλη, ὁ δὲ δεύτερος τὸν ρόλον Ἠλία Ἴλιτς Μπικώφ, δὲν ἔπαιξαν ἱκανοποιητικά, ἀλλὰ δι' αὐτὸ δὲν εὐθύνονται, φυσικά, οἱ ἴδιοι. Καὶ οὔτε θὰ εἶχε κανεὶς τὴν παράλογον, ἄλλως τε, ἀξίωσιν νὰ ὑποκαταστήσουν τὸν συγγραφέα καὶ νὰ δημιουργήσουν τύπους περισσότερον ἀληθεῖς.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Μουσεῖον ἐνθυμίων Γεωργίου Α'

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τὸ Μουσεῖον Ἐνθυμίων Γεωργίου Α' θὰ εἶναι ἀνοικτὸν σήμερον καὶ αὔριον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἑταιρεία προστασίας ζώων

Σήμερον ὥραν 11.30' ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου «Παρνασσὸς» γενικὴ συνέλευσις τῆς Ἑταιρείας προστασίας τῶν ζώων. Ἡμερησία διάταξις: Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐλεγκτῶν, λογοδοσία πεπραγμένων, τροποποίησις ἄρθρων τοῦ καταστατικοῦ, ἀρχαιρεσίαι, ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν.

Θεατρικὰ

Ἡ ὡραία κωμῳδία τὸ «Θαῦμα» ποῦ παίζεται ἀπὸ προχθὲς εἰς τὸ θέατρον «Τριανὸν» ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀμηρᾶ θὰ δοθῇ σήμερον καὶ αὔριον εἰς ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινὴν παράστασιν.

—Ὁ «Ἀγνὸς Γλεντζές», ἡ ξεκαρδιστικὴ γαλλικὴ κωμῳδία ἐπαναλαμβάνεται σήμερον εἰς δύο παραστάσεις ὑπὸ τοῦ θιάσου Κοτοπούλη.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ — ἑσπεριναὶ)

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Κασάτκα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ἀγνὸς γλεντζές».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Φ. Σαμαρτζῆ). Τὸ «Χαμίνι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἀποκρηάτικη Βαβυλωνία».
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ. «Ἀκίνδυνο Μαραφέτι». (Ἀκατάλληλον).
ΤΡΙΑΝΟΝ. (Θίασος Ἀμηρᾶ). «Τὸ θαῦμα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ ἠλίθιος».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὄνειρο ὀμορφιᾶς».
ΟΥΦΑ ΠΑΛΛΑΣ. «Οὐγγρικὴ ραψῳδία».
ΠΑΝΘΕΟΝ «Ρωσσικὴ θύελλα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ πρώτη ἀγάπη».

ὑπαίθριοι

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΟΝ. «Μασίστας».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Σεχραζάτ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἄθλιοι».
ΚΟΣΜΟΣ. «Κοζάκος πρίγκηψ».
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ. «Μπὲν Χούρ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Βαρκάρης τοῦ Βόλγα».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Παληάτσοι».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Νέα Ἑλληνικὴ ὀπερέττα). «Σὰν μιλήσῃ ἡ καρδιά».
ΧΑ·Ι—ΛΑ·Ι·Φ. «Βενενόζα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Πριγκήπισσα Τρουλαλά».

Ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι

Γεώργιος Μπούσιος

Εἰς ἀκμαίαν ἡλικίαν (μόλις ἦτο 51 ἐτῶν) ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν πολιτικὸς ἀνήρ, πατριώτης καὶ χρηστὸς ὁ Γεώργιος Μπούσιος.

Γεννηθεὶς εἰς Γρεβενὰ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ὁ Μπούσιος ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεφοίτησε 17ετής. Μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συντάγματος (1908) ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ὡς τοιοῦτος διεκρίθη διὰ τὸ σθένος του ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Βουλῇ. Μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος του καὶ μετὰ τοῦ Ἴωνος Δραγούμη ἡγήθη τῆς λεγομένης ὁμάδος τῶν Μακεδόνων. Τῷ 1920 μετέσχε τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἡνωμένης Ἀντιπολιτεύσεως. Ἀρχομένου τοῦ 1922 παραιτηθέντος τοῦ Γούναρη, καὶ πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως Πρωτοπαπαδάκη ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ καταθέσῃ τὴν ἐντολήν. Τὸν Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους μετέσχε τῆς κυβερνήσεως Τριανταφυλλάκου.

Αἱ Ἱπποδρομίαι

Αἱ σημεριναὶ ἱπποδρομίαι προμηνύονται ἐνδιαφέρουσαι, καθόσον εἰς τοὺς διαφόρους δρόμους ἐμφανίζονται ἐντελῶς νέοι ἵπποι, ἰδίᾳ δὲ ἀγγλικοὶ καὶ ἀραβικοί. Τὸ πλῆρες τεχνικὸν πρόγραμμα, καταρτισθέν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία 2.30' μ. μ. — Ἔπαθλον Μέδεν δρχ. 20.000. Ἵπποι ἀγγλικοί. Ἀπόστ. 1.200 μέτρων. 1) Δ. Λούβαρη, Ἔντα 60 κ., 2) Ε. Χένγουδ, Λαίδη Μπέτυ, 59 κ., 3) Μπονισέλ, Ἰνφέρνο, 53 κ., 4) Μ. Λεφέβρ, Ρὲν Ἐλισάβετ, 52 κ., 5) Κάλ. Φ. Σακελλαρίδη, Ρὸκ Σόλτ, 52 κ., 6) Μ. Λεφέβρ, Μέϊντ ὀφ Ἄθενς, 52 κ.

Δευτέρα ἱπποδρομία 3.15 μ. μ. — Ἔπαθλον Ὕδρας δρχ. 20.000. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστασις 1.200 μ. 1) Φ. Ρόσπερ, Ριρίκα, 60 κ., 2) Φ. Μαρτέν, Πούλ Ναίν, 58 1)2 κ., 3) Γ. Πετροπούλου, Μπὲλ Μπλάνς, 55 κ., 4) Δ. Λούβαρη, Ἀγνὲς Σορέλ, 54 1)2 κ., 5) Α. Καμπᾶ, Ἀνταμὰντ Ἥβ, 53 κ. 6) Δ. Λούβαρη, Ἰωνία, 52 1)2 κ., 7) Α. Καμπᾶ, Ἄνουμπις 48 1)2 κ.

Τρίτη ἱπποδρομία 3.45 μ.μ. —Ἔπαθλον Σαλαμῖνος δρχ. 20.000. Ἵπποι ἑλληνικοὶ β' κλ. Ἀπόστασις 1.200 μ. 1) Κ. Μπόταση, Κατεργαρᾶκος 50 κ., 2) Α. Βεζύρογλου, Ἀξιός, 59 κ., 3) Δ. Λούβαρη, Βέλος, 56 κ., 4) Καλ. Ε. Σίκ, Κάστωρ, 51 1)2 κ., 5) Δ. Κολοβοῦ, Ἀχιλλεύς, 46 κ., 6) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρι, 45 1)2 κ.

Τετάρτη ἱπποδρομία 4.15 μ. μ.—Ἔπαθλον Ταχύτητος δρ. 30.000. Ἵπποι ἀγγλικοὶ α' κλ. Ἀπόστασις 1200 μ. 1) Ε. Μπονισέλ, Ἀνζελίς, 60 κ., 2) Μ. Λεφέβρ, Λὲ Λούτ, 58 κ., 3) Ε. Μπονισέλ, Κρόϋελ Γκέρλ, 57 1)2 κ. 4) Δ. Οἰκονόμου, Μισπίκελ, 35 κ.

Πέμπτη ἱπποδρομία 5 μ.μ. —Ἔπαθλον Μέμφιδος δρχ. 30.000. Ἵπποι ἀραβικοὶ α' κλ. Ἀπόστ. 1600 μέτρ. 1) Γαλ. Β. Γαλανοπούλου, Μπλὰκ Μπιοῦτυ 61 κ., 2) Δ. Λούβαρη, Σάμλακ, 57 1)2 κ., 3) Κας Δ. Οἰκονόμου, Ἀφοὺφ 53 κ., 4) Ι. Καραλάρη, Ἄρεστος, 52 κ., 5) Κας Β. Γαλανοπούλου, Ἀλμάζα, 46 κ., 6) Μ. Νομικοῦ, Τζόκερ, 45 1)2 κ., 7) Δ. Λούβαρη, Κραναός, 45 κ.

Ἕκτη ἱπποδρομία 5.45 μ.μ. —Ἔπαθλον Δαμιέττης δρχ. 15.000. Ἵπποι ἀραβικοὶ β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 1100 μ. 1) Ο. Ρήζ, Χοτζάμ, 60 κ., 2) Μ. Νομικοῦ, Ράνλαγκ 57 1)2 κ., 3) Κας Καβάκου, Καπρίς, 55 κ., 4) Α. Μιχαηλίδη, Ραζουάρ, 52 1)2 κ., 5) Χ. Πετροπούλου, Νίκις, 50 1)2 κ., 6) Ι. Βοργιᾶ, Μιλχάν, 48 κ., 7) Θ. Γιοχαλᾶ, Πρὲνς Ρουαζάλ 48 κ., 8) Ι. Κολιανδρῆ, Μάνεχ, 45 κ.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία 6.15. —Ἔπαθλον Κέκροπος δρχ. 25.000. Ἵπποι ἀγγλικοὶ β' κλ. Ἀπόστ. 1600 μ. 1) Μ. Νομικοῦ, Οὐέϊμαρ, 60 κ., 2) Μ. Λεφέβρ, Περιουΐνκλ, 56 κ., 3) Ε. Ντεμάρκο, Πεχώ, 54 κ., 4) Εὐσταθίου, Μουστάβα, 51 κ., 5) Ι. Καλαμάρη, Πρεσίζιον, 50 1)2 κ., 6) Α. Χίλλ, Μούλτων, 47 1)2 κ., 7) Μ. Πιλάλα, Χὸτ Φλέϊμ, 47 κ.

Τὰ σύνθετα ὡρίσθησαν, τὸ μὲν πρῶτον μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν 2 καὶ 3, τὸ δεύτερον μεταξὺ τῶν ἱπποδρομιῶν 6 καὶ 7ης.

Τὸ πρόγραμμα τῶν αὐρειανῶν ἐκτάκτων ἱπποδρομιῶν, λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῆς 25 Μαρτίου, θὰ δημοσιεύσωμεν αὔριον ἐν ἐκτάσει.

Ἱστορικὸν καὶ Ἐθν. Μουσεῖον

Τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ Μουσεῖον ἐν ᾧ τὰ ἐνθύμια τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος 1821, θὰ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, χάριν τῶν πολυαρίθμων αὐτοῦ ἐπισκεπτῶν.

Μνημόσυνον τοῦ Νίκολη

Τὴν 10ην π. μ. σήμερον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου, ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Γ. Νίκολη, τελεῖ μνημόσυνον.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς 100ετηρίδος

Τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν (μέγαρον Καραπάνου) ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς Ἑκατονταετηρίδος θὰ κάμῃ ἀνακοινώσεις περὶ αὐτῆς, εἰς τὴν «Πανεπιστημιακὴν Ὁμάδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν».

Διαλέξεις

Ἡ παρεπιδημοῦσα Γαλλὶς δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς κυρία Μαρὺζ Σουαζὺ θὰ ὁμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην ὥραν 6 μ. μ. εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη μὲ θέμα: «Γιατί ἔγραψα τὸ βιβλίο μου «Ἕνα μῆνα μὲ τὰ κορίτσια».

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ μικτὴ Θεσσαλονίκης

Ὁ σχηματισμὸς τῆς μικτῆς τῶν ὁμάδος, ἡ ὁποία θὰ συναντηθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μετὰ τῆς ὁμάδος τῶν Ἀθηνῶν ἀπασχολεῖ τοὺς Θεσσαλονικεῖς οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ παρουσιάσουν ἐν Ἀθήναις ὅσον τὸ δυνατὸν καλυτέραν ὁμάδα. Αὐτὸς ἄλλως τε εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν κατηρτίσθη ἀκόμη ὁριστικῶς ἡ ὁμὰς τῆς Θεσσαλονίκης ἡ ὁποία συναντᾶται τακτικώτατα εἰς ἀγῶνας προπονήσεως μετ' ἄλλων ὁμάδων.

Ἡ τελευταία συνάντησις ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐναντίον τῆς ὁμάδος τοῦ Ἡρακλέους κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσίασε παιχνίδι ἀνώτερον ἀπὸ τὰ προηγούμενά της καὶ ἐνίκησε διὰ τερμάτων 2—1. Καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπίσης παρὰ τὴν εἰς τὴν ἀντίθετον παράταξιν παρουσίαν τοῦ Ναμία ἔπαιξε ἕνα πολὺ ὡραῖον παιχνίδι.

Ἡ σύνθεσις τῆς μικτῆς κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ἦτο: Τέρμα Κατράντζος. Ὀπισθοφύλακες Βλαστάρδης καὶ Μάνου (Β' Ἡρακλέους). Μέσοι: Βλάχου, Βικελίδης καὶ Γεωργιάδης. Κυνηγοί. Ναμίας, Ἀγγελάκης, Λεονταρίδης, Ἐτιὲν καὶ Ἀθανασίου. Ἐν τούτοις ἡ σύνθεσις αὐτὴ δὲν εἶνε ἡ ὁριστικὴ καὶ κατὰ τὰς γνώμας τῶν περισσοτέρων ἡ ὁμὰς θὰ καταρτισθῇ περίπου ὡς ἑξῆς: Τέρμα Κατράντζος ἢ Νικολαΐδης. Ὀπισθοφύλακες. Πρωτοψάλτης καὶ Βόγας. Μέσοι: Γεωργιάδης, Βικελίδης, Λιόντας. Κυνηγοί. Ναμίας, Ἀγγελάκης, Κίτσος, Ἐτιὲν καὶ Ἀθανασίου.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν ὁμάδα ὡς ὁριστικὴν παρὰ τὰ 14 ὀνόματα τὰ ὁποῖα ἐκοινοποίησεν ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ της. Ἡ αὐριανή της συνάντησις ἐναντίον τοῦ Ἀθηναϊκοῦ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν τὸν ἐπιτυχῆ ἢ μὴ σχηματισμόν της.

—Αἱ σημεριναὶ συναντήσεις. Παναθηναϊκὸς — Ἀπόλλων

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀγὼν πρωταθλήματος μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ Ἀπόλλωνος.

Ἐπίσης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος θὰ συναντηθοῦν αἱ ὁμάδες τῆς Ἑνώσεως Κων)πόλεως καὶ Γουδί.

Ὁμοίως συναντῶνται διὰ τὸ πρωτάθλημα δευτέρας κατηγορίας ἡ Β' Παναθηναϊκοῦ μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Πανιωνίου καὶ ἡ Β' Ἀπόλλωνος μετὰ τῆς Β' Ἑνώσεως Κων)πόλεως. Ἡ πρώτη συνάντησις θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ὥραν 11 π.μ., ἡ δὲ δευτέρα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος τὴν ἰδίαν ὥραν.

—Αἱ συναντήσεις τοῦ Πειραιῶς

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα συναντᾶται ἡ α' ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ μικτὴν Φαληρικῆ—Μοσχάτου—Πειραϊκοῦ καὶ ἡ β' τοῦ ἰδίου συλλόγου μὲ μικτὴν Κων)πόλεως—Πειραϊκοῦ. Αἱ εἰσπράξεις θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν σωματείων β' κατηγορίας.

Τὴν πρωΐαν 10 π.μ. θὰ λάβῃ χώραν ὁ τελικὸς ἀγὼν πρὸς ἀνάδειξιν τῆς πρωταθλητρίας γ' κατηγορίας μεταξὺ τῆς «Γ' Ὀλυμπιακοῦ» καὶ «Φιλάθλων».

—Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ἐθνικοῦ — Πανελληνίου

Σήμερον συνεχίζονται εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Ἐθνικοῦ οἱ ἐφηβικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν συλλόγων Ἐθνικοῦ—Πανελληνίου μὲ τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα: Δρόμος 60 μέτρων, ἐλευθέρα δισκοβολία καὶ σφαιροβολία.

—Τζανετόπουλος — Μαζλουμίδης

Σήμερον τὴν πρωΐαν ὥραν 10 π. μ. θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἐνδιαφέρουσα πυγμαχικὴ συνάντησις μεταξὺ τοῦ Μαζλουμίδη καὶ τοῦ Τζανετοπούλου. Ὁ Μαζλουμίδης ἀφίχθη χθὲς ἐξ Αἰγύπτου.

—Συγχώνευσις Π.Α.Ο.Κ—ΑΕΚ

Κατόπιν συμφωνίας τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν συλλόγων Π.Α.Ο.Κ. καὶ Α.Ε.Κ. ἐγένετο ἡ συγχώνευσις τῶν δύο σωματείων τὰ ὁποῖα ἐξέδωσαν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὰ διοικ. συμβούλια Α.Ε.Κ. καὶ Π.Α.Ο.Κ. συνελθόντα σήμερον 20)3)29, ἀπεφάσισαν παμψηφεὶ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο ἀδελφῶν σωματείων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Π.Α.Ο.Κ.

Θεσσαλονίκη, τῇ 20ῇ Μαρτίου 1929
Διοικητικὸν Συμβούλιον Α.Ε.Κ.
Διοικητικὸν Συμβούλιον Π.Α.Ο.Κ.»

GEO

Ἐκθέσεις

Εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Β. Γερμενῆ. Καθημερινῶς τὴν ἐπισκέπτονται πολλοὶ φιλότεχνοι, πλεῖστα δὲ τῶν ἔργων του ἠγοράσθησαν.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Δελτίον 24ης Μαρτίου 1929

Ἀνατολὴ ἡλίου 6ῶ 25λ. Δύσις ἡλίου 6ῶ. 39λ. Σελήνη 14 ἡμερῶν.

Ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις πρωΐας Σαββάτου: Ὁλόκληρος ἡ Μεσόγειος καὶ αἱ περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Εὔξεινον χῶραι εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ἀσθενοῦς ἀντικυκλωνικῆς καταστάσεως. Ὁ καιρὸς ἐν γένει ἀνὰ τὰ διαμερίσματα ταῦτα εἶνε ἄστατος καὶ κατὰ περιοχὰς βροχερός, ἡ θερμοκρασία παρουσιάζει μικρὰς διακυμάνσεις καὶ οἱ ἄνεμοι πνέουν ἀπὸ διαφόρων διευθύνσεων μετ' ἀσθενοῦς ἢ μετρίας ἐντάσεως. Ἐν Ἑλλάδι ὁ καιρὸς τὴν πρωΐαν εἶνε ἄστατος παρατηρουμένων καὶ βροχῶν τινων ἰδίᾳ εἰς τὰ δυτικὰ τῆς χώρας, οἱ ἄνεμοι πνέουν ἀπὸ διαφόρων διευθύνσεων πλὴν τοῦ νοτίου Αἰγαίου ἔνθα ἐπικρατοῦν οἱ βόρειοι, μετ' ἀσθενοῦς ἢ μετρίας ἐντάσεως καὶ αἱ θερμοκρασίαι παρατηροῦνται κατὰ τὸ λῆξαν 24ωρον μεταξὺ 1 καὶ 19 ὑπὲρ τὸ μηδὲν βαθμῶν.

Πιθανὸς καιρὸς σήμερον Κυριακήν: Εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἄστατος μετὰ τινων βροχῶν ἰδίᾳ ἀνὰ τὴν βόρειον καὶ βορειοδυτικὴν Ἑλλάδα. Θερμοκρασία περίπου ὡς χθές. Ἄνεμοι, Αἰγαῖον ἐπικρατοῦντες ἀπὸ βορρᾶ, Ἰόνιον διάφοροι ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι.

Ὁ καιρὸς χθές: Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις εἰς ἐπιφάνειαν θαλάσσης τῆς 8ῶ. π. μ. 770,6 τῆς 2ῶ. μ. μ. 770,1. Θερμοκρασία μεγίστη 14,9 ἐλαχίστη 6,9 τῆς 2ῶ. μ. μ. 11,4 κατωτέρα τῆς κανονικῆς κατὰ 5 περίπου βαθμούς. Μέση ὑγρασία μετρία. Καιρὸς μέχρι τῆς μεσημβρίας ἄστατος μετὰ τινων βροχῶν ἰδίᾳ ἀνὰ τὴν δυτικὴν Ἑλλάδα. Ἄνεμοι, Αἰγαῖον ἐπικρατοῦντες ἀπὸ βορρᾶ, Ἰόνιον διάφοροι ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι. Θάλασσα: βόρειον Αἰγαῖον σχεδὸν γαληνιαία, νότιον Αἰγαῖον, Ἰόνιον ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.

ΑΚΤΑΙΟΝ
Κυριακὴ 31 Μαρτίου 6-12 μ.μ.
ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΕΣΠΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΥΔΡΑ·Ι·ΚΟΥ
Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλλ. Δημοκρατίας Ναυάρχου ΠΑΥΛΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συνδέσμου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Σπῦρος Πεφάντης καὶ ἡ λαμῶν δ. Ντόλλυ Γεωργίου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν

Γάμοι

Τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην σαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Λεωνίδα Δαδ τὰ τῆς δ. Μεταξίας Καρακάση. ζήσουν.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε πρὸ μηνὸς εἰς Παρ εὐρυτέρας σπουδὰς ὁ κ. Ἰω Κιοκπᾶς, χειροῦργος ὀδοντίατρος Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀφίξεις

Ἀφίχθη ἐκ Daressalaam τῆς κῆς ὁ ὁμογενὴς κ. Zon Zavell ρακὸς ἰδιοκτήτης μεγάλων ἐκτά ὤν καὶ μεγαλοβιομήχανος.

Καταστήματα

— Τὸ Κατάστημα Γυναικείων «MODES YVONNE» γνωστοποιεῖ ἀξιότιμον πελατείαν του ὅτι μετεφέρ ὁδὸν Προαστείου 66Α'.

— ΝΕΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ντεμί-σαιζὸν ρελήφθησαν τὰ ὡραιότερα ἀγγλικὰ τὰ δι' ἐπανοφόρια τῆς ἐποχῆς ΘΕΟΔ. Π. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, μοῦ 9Β' καὶ Βουλῆς γωνία. Τηλ. πίσης κάλτσες MON CAPRICE ματα.

Ἰατροὶ

ΙΩΑΝ. Α. ΠΑΝΤΟΣ. Μαιευτὴρ ρουργὸς - Γυναικολόγος. Ἐπὶ μα τρὸς τῶν εἰδικῶν Κλινικῶν Βερολί ται καθ' ἑκάστην 3—5 μ. μ. Ὁδὸς κλείτου 3, (Κολωνάκι) καὶ ἐπὶ στ Τοὺς ἀπόρους δέχεται 5—6 μ.μ. Τρ Παρασκευήν.

— Γ. Ν. ΜΟΥΜΟΥΤΖΗΣ, Δερμ γος, ἐπὶ 16ετίαν Ἐπιμελητὴς τῆς Ι Κλινικῆς τοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Φ Δέχεται Κεφαλληνίας 30, 9—11 4—7 μ. μ. Τηλέφ. 7—62.

Ὁ νευρολόγος ἰατρὸς κ. Ι. Π κιος, διευθυντὴς τοῦ Νευρ. Τμ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», δέχεται 2 1) Ἀκαδημίας 12.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν πολυαγαπημένον μας ἀδελφὸν
ΓΕΩΡΓΙΟΝ Α. ΜΠΟΥΣΙΟΝ
Πρώην ὑπουργὸν καὶ βουλευτὴν θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κ καὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας Τροίας ἀρ. 51), εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν γίου Γεωργίου (Καρύτση).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1929

Οἱ ἀδελφοί: Δημήτριος Α. Μπούσιος, κλεια Α. Μπουσίου, Ἀγγελικὴ Α. σίου, Ἐλισσάβετ Α. Μπουσίου. (Ἡ πα σα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρό σις).

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλ Δυτικομακεδόνων συνελθὸν εἰς ἔκτακτον ἐνδρίασιν ἅμα τῇ θλιβερᾷ ἀγγελίᾳ τοῦ θ νάτου τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Μακεδ καὶ ἐθνικοῦ ἐργάτου Γεωργίου Μπουσίου ἀποφασίζει:

1) Νὰ ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήριά του τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.
2) Νὰ παρακολουθήσῃ ἐν σώματι τὴν κηδείαν αὐτοῦ
3) Νὰ καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σο τοῦ πολυκλαύστου πολιτευτοῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον, μητέρα, ἀδε φὴν καὶ θείαν
ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΦΑΡΜΑΚΙΔΟ
θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν ὥραν 4 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης τῆς ὁδοῦ Σουλίου ἀριθ. 5 εἰς τὸν Ἱερὸν Ν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Μαρτίου 1929

Ὁ τεθλ. σύζυγος: Παμφίλιος Φαρμακίδ Τὰ τέκνα: Λία Π. Φαρμακίδου, Ρίτα Βελλοπούλου, Θεοδοσία Ἠλ. Ἀθανα δου, Λεωνίδας Ε. Βελλόπουλος, Ἠλ Ν. Ἀθανασιάδης. Οἱ ἀδελφοί: Μαρία Ἀποστολοπούλου, Ἐπαμεινώνδας Φαρμ δης. Οἱ ἀνεψιοί. (Ἡ παροῦσα θεωρ καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τὸν προσφιλῆ μας ἀδελφόν, ἔγγονον, ἀ ψιόν, θεῖον καὶ ἐξάδελφον
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ Λ. ΠΑΝΑΓΑΚΗΝ
Λοχαγὸν Πυροβολικοῦ, ἐτῶν 34 θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυρ καὶ ὥραν 3 1)2 μ.μ. ἐκ τοῦ θεραπευτη «Εὐαγγελισμός». Ἡ νεκρώσιμος ἀκολ ψαλήσεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁ Γεωργίου (Καρύτση).

Οἱ ἀδελφοί: Κωνστ. Λ. Παναγάκης, Σ ροῦλα Λ. Παναγάκη, Ἀφροδίτη Θ. τσου, Ἀνδρομάχη Λ. Παναγάκη, Ν Παναγάκη, Θεόδ. Ρίτσος. Ἡ μάμμη Ἀ φροδίτη Π. Κλώνη. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἀ Οἱ ἐξάδελφοι. (Ἰδιαίτεραι προσκλ δὲν θὰ σταλῶσι).

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ
ΟΠΕΡΕΤΤΑ
„ΛΟΥΝΑ-ΠΑΡΚ"
Ἀλεξανδρείας
Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟ
ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ
Ο ΛΟΧΑΓΟΣ
ΛΙΛΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380, ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200, ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

Μόνον αἱ ἔντυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλκιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Μεγάλαι ἑκατονταετηρίδες

Βόλφγκαγκ Γκαῖτε

Ὁ ὑπέροχος ποιητὴς καὶ ὁ μεγάλος ἐραστὴς

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ γάλλου συγγραφέως Ἰωάν. Καρρὲ

14ον

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ

Ὅταν ὁ Γκαῖτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Βαϊμάρην, τὸ τζάκι ἦταν ἀναμμένο στὸ σπίτι του. Ἡ Χριστιάνα ἐκάθητο δίπλα καὶ ὁ ποιητὴς διὰ πρώτην φορὰν παρετήρει πόσον ἡ γυναῖκά του εἶχε μεταβληθῆ τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρὸν καὶ πόσον εἶχαν γίνει γκρίζα τὰ ὡραῖα μαλλιά της. Τὸ Κάρλσμπαντ, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε καταφύγει, δὲν εἶχεν ἀποκαταστήσει τὴν κλονισμένην ὑγείαν της. Καὶ ἡ Χριστιάνα, διὰ νὰ λησμονῇ τὴν κατάστασίν της, ἐξηκολούθει νὰ πίνῃ, νὰ βγαίνῃ ἔξω καὶ νὰ χορεύῃ.

Ὁ ποιητὴς δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε ὑπὲρ αὐτῆς. Ἄλλως τε, ἔζουσε πλέον εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου καί, καθὼς ὁ Χάφις, ἐδιάβαζε τὸ βιβλίον τῆς φύσεως καὶ τῶν ἡδονῶν. Ἔπειτα εἶχε καὶ τὰς ἀσχολίας του ὡς συμβούλου τοῦ δουκάτου καὶ ἔπρεπε νὰ φύγῃ διὰ τὴν Ἰέναν. Ἡ Χριστιάνα κατήντησε νὰ μὴ τὸν βλέπῃ πλέον. Ἀλλ' ἦτο εὐχαριστημένη. Ἐξ ἄλλου ὁ υἱός της Αὔγουστος ἔμενε κοντά της καὶ ἦτο ἤδη σύμβουλος τῆς αὐλῆς. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐδέχετο καὶ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς βαρώνης Στάϊν. Πῶς ὁ καιρὸς μεταβάλλει τὰ πράγματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους!

Τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1816 ὁ Γκαῖτε ἐλάμβανε μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὴν Βαϊμάρην. Ἡ Χριστιάνα τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ὁ κῆπος των ἦτο ὁλάνθιστος καὶ ὅτι εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ ἕνα κρυολόγημα. Ὁ ποιητὴς συνέστησεν εἰς τὴν Χριστιάναν νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀφαίμαξιν, ἀλλ' ἡ βελτίωσις τῆς ὑγείας της ἦτο παροδική. Ὁ Γκαῖτε ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Βαϊμάρην. Εὗρε τὴν Χριστιάναν παλαίουσαν πρὸς τὸν θάνατον.

—Ὄχι, δὲν θὰ μ' ἐγκαταλείψῃς, τῆς εἶπε δακρυσμένος.

Εἶχαν ζήσει εἰκοσιοκτὼ χρόνια μαζὶ καὶ τώρα ἠσθάνετο ὅτι ἦτο δι' αὐτὸν κάτι πολὺ περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐφαντάζετο, κυρίως τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρόν. Ἡ Χριστιάνα τὸν εἶχε περιποιηθῆ μὲ ἀφοσίωσιν ζώου, τὸν εἶχεν ἀγαπήσει μὲ πάθος πρωτόγονον, τὸν εἶχεν ὑπηρετήσει μὲ ἀπεριόριστον ὑπομονήν. Εἶχε κρατήσει μὲ τὴν δραστηριότητά της τὸ νοικοκυριὸ τοῦ μεγάλου σπιτιοῦ του. Τὴν ἑπομένην τῆς Ἰένας τοῦ ἔσωσε τὴν ζωήν του. Καὶ τώρα, εἰς ἡλικίαν σαράντα δύο ἐτῶν, ἐπάλαιε μὲ τὸν θάνατον διότι ὑπῆρξεν ἄφρων καὶ παράφορος. Ἡ μαιτρέσσα τοῦ δουκὸς Καρολίνα Γιάγκεμαν καὶ ὁ ἰατρὸς τῆς αὐλῆς δὲν ἀπεμακρύνοντο ἀπὸ τὸ προσκέφαλό της. Ὁ Γκαῖτε ἦτο κλεισμένος εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἐβημάτιζε νευρικά. Αἴφνης ὁ ἰατρὸς ἦλθε νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ ὅτι, ἐὰν ἤθελεν, εἶχεν ἀκόμη τὸν καιρὸν νὰ τὴν ἴδῃ ζῶσαν. Ὁ Γκαῖτε ἐφάνη ὅτι δὲν ἔδωσε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ αὐλικοῦ ἰατροῦ, ὅταν ὅμως ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἔφυγεν, ὁ ποιητὴς ἔσπευσεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἑτοιμοθανάτου, τῆς ἐπῆρε τὸ χέρι μέσα στὸ δικό του καὶ τὴν ἐφίλησε τρυφερὰ εἰς τὸ μέτωπον. Ἐκείνη ἤνοιξε τὰ μάτια της, τὸν ἐκύτταξε, κάτι ἠθέλησε νὰ ψιθυρίσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσεν. Ὁ ποιητὴς ἔβγαλε μίαν κραυγὴν πόνου καὶ ἔφυγε πρὸ τοῦ θανάτου. Πρὶν ἀκόμη ὁ ποιητὴς ἐξέλθῃ, ἡ Χριστιάνα εἶχεν ἀποθάνει. Ἦτο ἡ 6η Ἰουνίου τοῦ 1816.

Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο εἶχε βρέξει πολὺ καὶ τώρα, μετὰ τὸ πέρασμα τῆς θυέλλης, ὁ ἥλιος προσπαθοῦσε νὰ φωτίσῃ τὴν γῆν. Ὁ Γκαῖτε ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον, ἐκύτταξε τὸν συννεφιασμένον οὐρανὸν καὶ κατόπιν ἐκάθησεν εἰς τὸ γραφεῖο διὰ νὰ γράψῃ τὸ παρακάτω τετράστιχον:

«Ὦ ἥλιε, τοῦ κάκου προσπαθεῖς
Νὰ λάμψῃς πίσω ἀπὸ τὰ σύννεφα τὰ μαῦρα.
Παρηγοριά μου τώρα μόνη στὴ ζωή,
Νὰ κλαίγω τὸ χαμό της.»

Αὐτὸς ἦτο ὁ ἐπικήδειος τῆς Χριστιάνας. Ἐπόνεσε εἰλικρινῶς διὰ τὸν θάνατόν της. Ἀλλ' εἶχε τάχα καιρὸν διὰ νὰ κλαίῃ; Ἡ ἐργασία, ὡς γνωστόν, θεραπεύει, καὶ ὁ Γκαῖτε εἶχε τώρα πολλὰς διοικητικὰς ἀσχολίας. Τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης εἶχεν εὐνοήσῃ τὸ δουκᾶτον τῆς Βαϊμάρης, ὁ δοὺξ Κάρολος-Αὔγουστος εἶχε γίνει μέγας δούξ. Διετήρησε τὸν Γκαῖτε εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως μὲ τίτλον πρωθυπουργοῦ καὶ μισθὸν 3.000 ταλλήρων. Ἀλλ' ὁ Γκαῖτε δὲν ἠργάζετο μὲ τὴν θέρμην ποὺ εἰργάζετο ἄλλοτε. Ὡς συντηρητικὸς ἦτο κεκηρυγμένος ἐναντίον τῆς διαίτης καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ὡς ἀριστοκράτης περιεφρόνει τὴν δημαγωγίαν. Ἐκτύπησεν ἀλύπητα τοὺς φιλελευθέρους φοιτητὰς τῆς Ἰένης καὶ ἔδωκε λαβὴν εἰς σχόλια καὶ παρεξηγήσεις. Παρὰ τὴν ἐκπεφρασμένην γνώμην τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐγκατέστησε τὴν βιβλιοθήκην τῶν δουκῶν τῆς Σαξωνίας εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων. Εἶχε γίνει ἀπολυταρχικὸς καὶ ἄτεγκτος. Παντοῦ συναντοῦσεν ἐμπόδια καὶ ποτὲ δὲν ἤθελε νὰ ὑποχωρήσῃ. Ἤρχισε νὰ δυσαρεστῇ τοὺς ἐπισήμους προστάτας του καὶ τὸ κακὸν ἐξέσπασε.

Κάποτε εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν Βαϊμάρην ἕνας πλανόδιος κωμῳδὸς μὲ σύντροφον ἕνα ἔξυπνον καὶ γυμνασμένον σκύλον. Ἡ Καρολίνα Γιάγκεμαν, ἡ μαιτρέσσα τοῦ δουκός, ἠξίωσεν ὅπως ὁ παλιάτσος αὐτὸς παίξῃ εἰς τὸ θέατρον τῆς αὐλῆς ἕνα χείριστον μελόδραμα: τὸν «Σκύλο τοῦ Ὠμπὺ ντὲ Μοντιντιέ». Ὁ Γκαῖτε, ὡς διευθυντὴς τοῦ θεάτρου, ἠρνήθη διαρρήδην. Θὰ ἦτο μία σωστὴ βεβήλωσις ἂν ἐπιτραπῇ ἡ παράστασις αὐτὴ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ποὺ ἐφιλοξένησε τὰ ἀριστουργήματα τοῦ Σίλλερ καὶ ἐδονήθη ἀπὸ τοὺς μελῳδικοὺς διαλόγους τῆς «Ἰφιγενείας» καὶ τοῦ «Τουρκουάτου Τάσσου». Ἀλλ' ἡ Καρολίνα ἔπεισε τὸν δοῦκα νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παράστασιν αὐτήν. Τότε ὁ Γκαῖτε ἐμπῆκεν εἰς τὸ ἁμάξι του καὶ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἰέναν. Ἔτσι ἐπῆλθεν ἡ μεταξὺ τοῦ δουκὸς καὶ τοῦ ποιητοῦ διάστασις, ἡ ὁποία ἠνάγκασε τὸν Γκαῖτε νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν τῆς διευθύνσεως τοῦ θεάτρου, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐμψυχώσει ἐπὶ σαράντα ὁλόκληρα ἔτη. Εἶχε πλέον φθάσει ὁ καιρὸς τῆς παραιτήσεως, τῆς ἀπαρνήσεως τῆς ζωῆς αὐτοῦ του.

Τὸ ἴδιον ἔκαμεν ὁ ποιητὴς καὶ εἰς τὸ σπίτι του. Ὁ υἱός του Αὔγουστος, σύμβουλος τοῦ δουκὸς Αὐγούστου εἰς ἡλικίαν εἰκοσιενὸς ἐτῶν, ἦτο νέος δυνατός, εὐχάριστος καὶ ἀρκετὰ ὡραῖος. Ἀλλ' ἦτο πνεῦμα μέτριον καὶ χαρακτὴρ ἄστατος. Εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὴν μητέρα του τὴν κλίσιν πρὸς τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις καὶ δὲν ἐγνώριζε τί θὰ πῇ μέτρον. Ἔπινε μέχρις ἀηδίας καὶ ἐκυνηγοῦσε τὸν ποδόγυρον. Ὁ Γκαῖτε, ἐλπίζων ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸν σωφρονίσῃ, τὸν ἔδωσεν ὡς σύζυγον τὴν Ὀδίλην φὸν Πόγκβιτς. Ἡ Ὀδίλη εἶνε ζήτημα ἂν ἠγάπησέ ποτε πραγματικὰ τὸν υἱὸν τοῦ ποιητοῦ. Ἦτο ὅμως φιλάρεσκος καὶ φιλόδοξος καὶ ἐδέχθη τὸν γάμον αὐτὸν διὰ νὰ ἔχῃ ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Βαϊμάρης καὶ νὰ ζῇ ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ μεγαλυτέρου ἀνδρὸς τῆς Γερμανίας. Ὅταν ἀνεκάλυψε τὰς ἀπιστίας τοῦ συζύγου της, ἐξετροχιάσθη τελείως, διότι δὲν ἐγνώριζε νὰ ὑπομένῃ καὶ νὰ συγχωρῇ. Ἐγκατέστησε πλησίον της τὴν μητέρα της καὶ τὴν ἀδελφήν της Οὐλρίκην, ὁ δὲ Γκαῖτε ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σπίτι του καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Ἰέναν.

Εὐτυχῶς τὸ καλοκαῖρι ἐπήγαινεν εἰς τὰς λουτροπόλεις τῆς Αὐστρίας, ὅπου, ἀναλόγως τῶν διαθέσεών του, ἠμποροῦσε νὰ ζῇ πότε εἰς τὴν μόνωσιν καὶ πότε εἰς τὴν τύρβην τῆς ἀριστοκρατικῆς ζωῆς. Αἱ τάξεις τῶν θαυμαστριῶν του ἐπυκνοῦντο διαρκῶς καὶ ὁ ποιητής, παρὰ τὴν ἡλικίαν του, ἐπερνοῦσεν εὐχάριστες ὧρες εἰς τὸ Μάριενμπάντ. Ἀλλ' ὁ Ἔρως εἶνε ἐκδικητικὸς καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παίζῃ κανεὶς μαζί του ἀτιμωρητί.

Εἰς τὸ Μάριεμπαντ διέμενε μία ὡραία δεκαεπταέτις δεσποινίς, μὲ τὰς δύο ἀδελφάς, τὴν μητέρα καὶ τὴν γιαγιά της: ἡ Οὐλρίκη φὸν Λέβετσωφ. Εἰς τὴν ὡραίαν ἔπαυλιν τῆς οἰκογενείας Λέβετσωφ ἐσύχναζαν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς, οἱ παρεθερίζοντες εἰς τὸ Μάριεμπάντ, καὶ ἦτο πολὺ φυσικὸν νὰ γίνῃ ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ καὶ ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ ἰδιαίτερος σύμβουλος τῆς Α. βασιλικῆς ὑψηλότητος τοῦ μεγάλου δουκὸς τοῦ Σὰξ-Βάϊμαρ-Ἄϊζεναχ. Ἡ μικρὴ Οὐλρίκη μὲ τὰ ὑπέροχα γαλανὰ μάτια της καὶ τὴν λεπτὴν σιλουέτταν της ηὐχαριστεῖτο ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὴν συντροφιάν της μὲ τὸν ἀσπρομάλλην ποιητήν, τὰς δὲ Κυριακὰς ποὺ ἔβγαιναν ὅλοι οἰκογενειακῶς περίπατο μὲ τὸ ὡραῖο λαντό των, ἠσθάνετο ἐξαιρετικὴν χαράν, βλέπουσα τὸν κόσμον νὰ χαιρετᾷ μὲ τόσον σεβασμὸν τὸν ποιητήν, ποὺ ἐκάθητο μαζί της μέσα εἰς τὸ ἴδιο ἁμάξι.

Ἕνα βράδυ, ἡ ὡραία Οὐλρίκη, ἡ ὁποία εἶχε τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν «Ταξειδιωτικῶν χρόνων τοῦ Γουλιέλμου Μάϊστερ» ἐπλησίασε τὸν Γκαῖτε καὶ τὸν ἠρώτησε:

—Κύριε σύμβουλε, δὲν καταλαβαίνω καλὰ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν· φαίνεται ὅτι θὰ ἔχῃ κάτι συμβῆ προηγουμένως.

—Ἀσφαλῶς, μικρούλα μου· μὰ αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶνε γιὰ τὴν ἡλικία σου!

Μετὰ δύο ἔτη, ὕστερα ἀπὸ μίαν μεγάλην κρίσιν, ὁ Γκαῖτε ἐπανήρχετο εἰς τὸ Μάριενμπάντ, συνοδευόμενος αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τὸν ἴδιον μεγάλον δοῦκα Κάρολον Αὔγουστον. Ἡ οἰκογένεια φὸν Λέβετσωφ ὑπεδέχθη τὸν ποιητήν, ὁ ὁποῖος ἦτο εὐτυχὴς διότι ἐπανεύρισκε τὴν ὑγείαν του. Τώρα αἱ σχέσεις του μὲ τὴν κατὰ δύο ἔτη μεγαλυτέραν ἀπὸ τὸ προπερασμένο καλοκαῖρι Οὐλρίκην γίνονται ἐγκαρδιώτεραι. Ἤρχισαν ν' ἀνταλλάσσουν δῶρα. Ἡ Οὐλρίκη ἔφερεν ἀπὸ τὰς ἐκδρομάς της διάφορες πέτρες τοῦ βουνοῦ, διὰ νὰ πλουτίσῃ τὴν συλλογὴν ὀρυκτῶν τοῦ ποιητοῦ. Ὁ Γκαῖτε εἶχε διαρκῶς γεμάτες τὶς τσέπες του γλυκίσματα καὶ σοκολάτες διὰ τὴν ἀγαπημένην του μικρούλαν. Τὴν ἠγάπα σὰν πατέρας. Ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται τὴν καρδιά του νὰ κτυπᾷ... ξεχωριστά. Ἦτο ἑβδομήντα δύο ἐτῶν, ἀλλ' αἱ δυνάμεις του ἦσαν ἀκμαῖαι. Ἐσκέφθη ὅτι δὲν εἶχε πλέον σπίτι, διότι ἡ συμβίωσις τοῦ υἱοῦ του μὲ τὴν Ὀδίλην εἶχε καταστῆ πραγματικὴ κόλασις. Ἐσκέφθη ὅτι ἦτο μόνος καὶ ὅτι θὰ ἔμενε μόνος, εἰς μίαν περίοδον τῆς ζωῆς του πολὺ κρίσιμον. Δὲν θὰ ἠμποροῦσε τάχα νὰ νυμφευθῇ τὴν Οὐλρίκην; Ἀσφαλῶς ναί. Ἦτο πολὺ γέρων, ἀλλὰ δὲν θὰ [illegible] τὴν νεότητά της. Ἰδίως τὸ τελευταῖον αὐτὸ καλοκαῖρι εἶχεν ἀναλάβει τελείως εἰς τὸ Μάριενμπάντ. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου του, χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ δοκιμάσῃ μίαν ἀπογοήτευσιν; Ὁ ἀδάμαστος αὐτὸς Δὸν Ζουὰν ἐζήτησε τὴν μεσολάβησιν τοῦ μεγάλου δουκός, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη τὸν Αὔγουστον τοῦ 1843 εἰς τὴν κυρίαν φὸν Λέβετσωφ καὶ ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς κόρης της Οὐλρίκης διὰ τὸν μεγαλύτερον ποιητὴν τῆς Γερμανίας.

Ἡ κυρία φὸν Λέβετσωφ ἐφάνη διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ μεγάλου δουκός, ἀλλ' ἡ νεαρὰ Οὐλρίκη ἀπήντησε μὲ γλυκύτητα ὅτι δὲν σκοπεύει νὰ ὑπανδρευθῇ. Ἐδήλωσεν ὅτι ἠγάπα τὸν ποιητὴν σὰν πατέρα της καὶ ὅτι ἐὰν ἦτο μόνος καὶ δὲν εἶχε οἰκογένειαν, θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ μείνῃ πάντοτε ἡ πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη σύντροφος τῶν γηρατείων του. Ἀλλ' ἀφοῦ εἶχε τέκνα, οἰκογένειαν...

Ὁ Γκαῖτε ἐγύρισε μὲ βουρκωμένη καρδιὰ εἰς τὴν Βαϊμάρην. Διὰ πρώτην φορὰν δὲν ἐτρέπετο εἰς φυγὴν πρὸ τοῦ ἔρωτος καὶ νὰ ποὺ τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ ἔρως τὸν ἀπέφευγε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου του ἔγραψε τὴν «Ἐλεγείαν τοῦ Μάριενμπάντ», ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τραγούδια του.

Τί ἀπέμενε πλέον εἰς τὸν ποιητήν; Ἡ κοινωνία τῆς Βαϊμάρης, ἡ αὐλὴ τοῦ δουκὸς ἀπετέλουν τώρα ἀτμόσφαιραν ἐχθρικὴν διὰ τὸν Γκαῖτε. Οὔτε εἰς τὸ σπίτι του ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ ἡσυχίαν. Ἡ Ὀδίλη εἶχε γίνει νευρασθενής. Ὁ υἱός του ἀπόσομος καὶ σκαιός. Τί τοῦ ἀπέμενε πλέον; Νὰ κλεισθῇ μέσα εἰς τὸν πόνον του καὶ νὰ κλαίῃ, νὰ κλαίῃ... Πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθη ὅτι μία καὶ μόνη διέξοδος ὑπῆρχεν: ὁ θάνατος. Καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ἀναμένῃ μὲ καρτερίαν.

Ἀλλ' αἴφνης ἦλθε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ἡ διάσημος πιανίστρια Μαρία Σισιανόβσκα, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ἀπὸ τὸ Κάρλσμπαντ καὶ αὐτὸ ἔδωσε κάποιαν νέαν τροπὴν εἰς τὰ πράγματα. Ἔμειναν ἀρκετὰς ἡμέρας μαζὶ καὶ ἡ τέχνη της μαζὶ μὲ τὴν [illegible] καὶ ἡ μορφή της ἐπετέλεσαν τὸ θαῦμα: νὰ τὸν ξαναφέρουν εἰς τὴν ζωήν!

Ἀλλ' ἡ καρδιὰ τοῦ ποιητοῦ εἶχεν ἤδη ἐξασθενήσει ἐπικινδύνως καὶ τὴν 24ην Νοεμβρίου, ποὺ ἔφθασεν εἰς τὴν Βαϊμάρην ὁ μουσικοσυνθέτης Ζέλτερ, τὸν εὗρε μόνον καὶ ἐγκαταλελειμμένον, νὰ παλαίῃ ἀπεγνωσμένως μὲ τὸν θάνατον. Καὶ πάλιν ἡ μουσικὴ καὶ ἡ φιλία ἐπετέλεσαν τὸ θαῦμα. Ὁ Ζέλτερ ἔμεινε τρεῖς ἑβδομάδας πλησίον τοῦ ποιητοῦ καὶ τὸν ἐβοήθησε ν' ἀναλάβῃ. Διότι, ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἔβλαπτε περισσότερον ἦτο ἡ ἀπέραντη, ἡ σκοτεινὴ μοναξιά του. Καὶ ἔτσι τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς ὁ ποιητὴς ἐδέχετο εἰς τὴν κατάφωτον αἴθουσάν του ὅλους τοὺς παλαιοὺς φίλους του, ὅλους ἐκείνους ποὺ συνησθάνοντο τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς του χωρὶς νὰ παρασύρωνται ἀπὸ τὸν θόρυβον ποὺ συνώδευε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μερικὰ νέα ὀνόματα, μόλις διασωθέντα μέσα εἰς τὴν δίνην τοῦ Χρόνου!

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ ἡλιοβασίλεμμα.

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΟΙ ΕΠΙΔΡΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΟΠΟΙ·Ι·Α ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Η ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. LOWELL THOMAS

14ον

ΠΡΟΣ ΝΕΑ ΠΕΔΙΑ ΔΡΑΣΕΩΣ

Μὲ τὴν καταβύθισιν τῆς «Λουζιτάνιας» τὸν Μάϊον τοῦ 1915, τοῦ «Ἀραβικοῦ» κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ τῆς «Ἑσπερίας» ὀλίγον βραδύτερον, ὠγκώθη ἡ κατακραυγὴ κατὰ τοῦ ἀπεριορίστου ὑποβρυχίου πολέμου. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν διαμαρτυριῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ φοβουμένη μήπως ἡ μεγάλη Δημοκρατία κηρύξῃ πόλεμον, ἀνέστειλεν αὐτὸν εἰς τὰ βόρεια ὕδατα. Αὐτὸ συνέβη τὸν χειμῶνα τοῦ 1915—16, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ ἐκκένωσις τῆς Καλλιπόλεως ὑπὸ τῶν Βρεττανῶν ἦτο τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Οἱ κυβερνῆται ὑποβρυχίων διετάχθησαν νὰ μὴ βυθίζουν πλέον ἐμπορικὰ πλοῖα χωρὶς προειδοποίησιν. Ἐπιθέσεις ἔπρεπε νὰ γίνωνται μόνον ὅταν ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ προειδοποίησις καὶ τὰ πληρώματα νὰ σωθοῦν εἰς τὰς λέμβους.

Ἔτσι ὁ ὑποβρύχιος πόλεμος οὐσιαστικῶς ἔπαυσεν εἰς τὰ γύρω ἀπὸ τὰς Βρεττανικὰς Νήσους ὕδατα. Τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἢ διέφευγον ἢ ἦσαν τόσον ἰσχυρῶς ὡπλισμένα, ὥστε νὰ μὴ κινδυνεύουν ἀπὸ ὑποβρύχιον ἐπίθεσιν. Ὁ κυβερνήτης Στάϊνμπρινκ, ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιμάχους τῶν ὑποβρυχιακῶν ἐπιχειρήσεων ἔξω ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Φλάνδρας, ἐδήλωσεν ὅτι εἶχεν ἀφήσει σαράντα πλοῖα νὰ περάσουν εἰς τὴν Μάγχην, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦσε νὰ εἶχε βυθίσει, ἂν ὁ πόλεμος ἦτο ἀπεριόριστος.

ΕΝΑ ΚΩΜΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Μέσα εἰς τὴν ἠρεμίαν ὅμως τῆς Βορείου Θαλάσσης ἐσημειώθη ἕνα ἀπὸ τὰ γραφικώτερα ὑποβρυχιακὰ κατορθώματα —ἕνα ἐπεισόδιον μᾶλλον κωμικόν. Ἥρως τοῦ ἐπεισοδίου ὑπῆρξεν ὁ Ρίττερ Κὰρ Ζήγκφριντ φὸν Γκεόργκ, ἕνας ἤρεμος, καπάτσος νεαρὸς Βαυαρός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπενεμήθη τίτλος εὐγενείας κατὰ τὸν πόλεμον διὰ τὰς ὑποβρυχιακὰς ἐπιτυχίας του. Σήμερον οὗτος ἀσχολεῖται μὲ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον εἰς τὸ Ἀμβοῦργον.

«—Πάντοτε ἐθεώρησα —μοῦ ἔλεγε— τὸ ἔργον τῆς καταβυθίσεως ἐμπορικῶν πλοίων ὡς δυσάρεστον, ἀλλὰ τὸ καθῆκον ἦτο καθῆκον καὶ τὸ ἐξετέλουν μὲ ὅσην δραστηριότητα ἠμποροῦσα. Πάντως ἐκείνη ἡ νύχτα τῶν καταβυθίσεων εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν παρουσιάζει στοιχεῖα χιοῦμορ, τὰ ὁποῖα τὴν καθιστοῦν ἐξαιρετικήν. Εἶχα πιάσει ἕνα νορβηγικὸν πλοῖον καὶ εἶχα πάρει τὸ πλήρωμά του ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου μου, ὅταν μέσα εἰς τὸ σκοτάδι βρέθηκα ἀνάμεσα σὲ ὁλόκληρον στόλον πλοίων.

»Ἦσαν ἁλιευτικὰ ἀσχολούμενα μὲ τὸ ἔργον τῆς παγιδεύσεως τῶν ἀφρόνων κατοίκων τοῦ ὠκεανοῦ. Βέβαια, ἕνα ἁλιευτικὸν δὲν εἶνε σπουδαῖον σκάφος, θὰ μοῦ εἰπῆτε· πραγματικῶς ὅμως τὰ πλοιάρια αὐτὰ ἦσαν ἕνα σοβαρὸν προσαύξημα εἰς τὴν βρεττανικὴν κατὰ θάλασσαν δύναμιν. Τὸ ναυτικὸν τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος ἐστηρίζετο μεγάλως ἐπὶ τοῦ τεραστίου στόλου ἁλιευτικῶν πλοιαρίων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας. Αὐτὰ ἔκαναν παντὸς εἴδους ἀνεκτίμητες ἀγγαρεῖες. Ὅταν δὲν ἐψάρευαν, ἐτοποθετοῦσαν ἢ ἐσήκωναν νάρκας καὶ ἔρριχναν δίκτυα διὰ νὰ πιάσουν τὰ ὑποβρύχια. Ἔδρων ὡς ἀνθυποβρυχιακὰ πλοῖα καὶ ἦσαν πολλὲς φορὲς βαρέως ἐξωπλισμένα μὲ πυροβόλα καὶ ὑποβρυχίους βόμβας. Μερικὲς φορὲς ἔπαιζαν τὸν ρόλον πλοίων-παγίδων, στηριζόμενα εἰς τὴν ἀθῴαν ἐμφάνισίν των διὰ τὴν ἐξαπάτησιν τοῦ ἀνυπόπτου κυβερνήτου ὑποβρυχίου. Κ' ἔτσι, ἡ καταστροφὴ ἑνὸς ἁλιευτικοῦ ἀπετέλει ἀξιόλογον μείωσιν τῆς ἀμύνης τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κατὰ τῶν ὑποβρυχίων.

»Ἐκεῖ λοιπὸν βρεθήκαμε ἀνάμεσα εἰς τὸν ἁλιευτικὸν στόλον, χωρὶς κανεὶς νὰ πάρῃ εἴδησιν. Ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος; Δὲν ἠμποροῦσα νὰ βυθίσω οὔτε ἕνα, ἂν δὲν κατεδέχοντο νὰ μοῦ τὸ ἐπιτρέψουν. Ἡ διαταγές μου ἦσαν νὰ φροντίζω γιὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πληρωμάτων ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ προειδοποιοῦσα, τὸ μέλλον θῦμά μου μποροῦσε νὰ ἐξαφανισθῇ, φεῦγον μέσα εἰς τὸ σκότος. Ἀπεφάσισα νὰ κάμω μίαν δοκιμήν. Ἐκάλεσα τὸν πλοίαρχον τοῦ νορβηγικοῦ πλοίου ποὺ εἶχα βυθίσει. Μ' ἐπλησίασε μὲ τὸ λικνιστὸν περπάτημα τοῦ θαλασσινοῦ. Ἤθελε νὰ μοῦ κάνῃ μιὰ χάρι; Καὶ βέβαια ἤθελε. Τὸν παρεκάλεσα νὰ πάρῃ τὴ μικρὴ βάρκα μὲ δυὸ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας του, νὰ πάῃ στὸ πλησιέστερον ἁλιευτικὸν καὶ νὰ πληροφορήσῃ τὸν πλοίαρχον περὶ τῆς παρουσίας μας.

»—Εἰπέτε του —τοῦ εἶπα— ὅτι ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖον ἀμέσως καὶ νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ πλήρωμά του ἐδῶ, γιατὶ θὰ βυθίσω τὸ πλοῖον του.

Η ΜΠΛΟΦΑ

»Ὅλα αὐτὰ ἦσαν μπλόφφα. Ἂν ὁ καπετάνιος τοῦ ἁλιευτικοῦ ἠρνεῖτο νὰ ὑπακούσῃ, δὲν μποροῦσα νὰ τοῦ κάμω τίποτε. Ὁ πωγωνάτος Νορβηγὸς ἀπεμακρύνθη μὲ τὴν λέμβον. Ἐπί τινα χρόνον τίποτε δὲν συνέβαινεν. Ἄρχισα νὰ σκέπτωμαι ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος μου ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ στρίψῃ μὲ τὴν λέμβον, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν εἶχα στείλει. Ὄχι, φαίνεται ὅτι ἐκείνην τὴν νύκτα οὔτε τὰ νορβηγικά, οὔτε τὰ ἐγγλέζικα κεφάλια ἐλειτουργοῦσαν. Σὲ λίγο ἀκούσθηκεν ὁ ἦχος τοῦ πλαταγίσματος πολλῶν κουπιῶν. Ὁ Νορβηγός μου ἐπέστρεφε καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἤρχοντο ὁ καπετάνιος καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ἁλιευτικοῦ. Ἐπλεύρισαν στὸ ὑποβρύχιον. Ἡ λέξις ἁπλῶς «ὑποβρύχιον» τοὺς εἶχε προξενήσει ρίγη φόβου καὶ τοὺς ἔπεισε νὰ ὑπακούουν τυφλῶς. Ὁ πλοίαρχος τοῦ ἁλιευτικοῦ δὲν εἶχε κἂν ἐπιχειρήσῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ ἄλλα πλοιάρια.

»Ὑπέροχα! Γιατί νὰ μὴ συνεχίσωμεν τὴν μπλόφφαν! Ἔστειλα τώρα τὸν καπετάνιον τοῦ ἁλιευτικοῦ καὶ μαζί του ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς μου καὶ τέσσερες ἄνδρες γιὰ νὰ τὸν ἐπιβλέπουν. Ἔκαμαν τὸν γῦρον τῶν πλοιαρίων —ἦσαν εἰκοσιδύο— καὶ εἰδοποίησαν τὸν καπετάνιον τοῦ καθενὸς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σκάφος του καὶ νὰ φέρῃ τὸ πλήρωμά του εἰς τὸ ὑποβρύχιον.

Ἔρνστ Χασχάγκεν

»Ἔτσι, ἐπὶ ὧρες πολλές, τὸ πλατάγισμα τῶν κουπιῶν ἀντηχοῦσε πανταχόθεν μέσα στὸ σκοτάδι. Μεγάλος ἀριθμὸς γεμάτων λέμβων συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὴν μαύρην σιλουέτταν τοῦ ὑποβρυχίου. Συνεκεντρώσαμεν τὰ πληρώματα ἐπὶ ἑνὸς τῶν ἁλιευτικῶν καὶ ἐπεδόθημεν ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς.

Ὁ Ρίττερ φὸν Γκεόργκ

»Ἐχάραζεν ἡ αὐγὴ καὶ μέσα εἰς τὸ ὠχρὸν φῶς τὸ ὑποβρύχιον κατεσπάρασσε τὰ ἁλιευτικὰ πλοιάρια. Τί μακελειὸ πλοίων ἦταν αὐτό! Ἐπηγαινοερχόμεθα πέρα-δῶθε, βάλλοντες ταχέως μὲ τὸ πρωραῖον πυροβόλον μας. Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ πλοῖα, πληττόμενα εἰς τὴν ἴσαλον γραμμήν, ἔγερναν καὶ ἐβούλιαζαν, ὥσπου ὅλα ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, πλὴν τοῦ ἑνός, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ ναυαγοί.

»Ἕνα μικρὸν βελγικὸν ἀτμόπλοιον ἐνεφανίσθη. Τὸ ἐκυνηγήσαμεν καὶ τὸ ἐσταματήσαμεν. Οἱ ἄνδρες οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ἀπομείναντος ἁλιευτικοῦ ἦσαν στενόχωρα. Τὸ ἀτμόπλοιον παρεῖχε μεγαλυτέραν ἄνεσιν. Εἴπαμε τοῦ καπετάνιου νὰ τοὺς πάρῃ μαζί του. Τὸ ἐπιβατικό, μὲ τὸν ἐπηυξημένον ἀριθμὸν ἐπιβατῶν ἐξηφανίσθη, ἐνῷ ἡμεῖς μὲ δύο βολὰς ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως ἐναντίον τοῦ μόνου ἁλιευτικοῦ ποὺ εἶχεν ἀπομείνει, τὸ ἐστείλαμεν πρὸς συνάντησιν τῶν συντρόφων του.

»Ἡ μπλόφφα εἶχεν ἐπιτύχει εἰς τὴν ἐντέλειαν χωρὶς νὰ ἐκθέσωμεν εἰς κίνδυνον οὔτε μίαν ὕπαρξιν, ἐξεκαθαρίσαμεν ἕναν σημαντικὸν ὅμιλον ἐνδεχομένων τορπιλλοθετίδων καὶ ἀνθυποβρυχιακῶν σκαφῶν.»

ΕΤΗΡΗΣΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ

Ἤκουσα ἀπὸ τὰ στόματα κυβερνητῶν πολλὲς ἄλλες ἱστορίες, ποὺ ἔδειχναν ὅτι ἡ πανουργία ἦτο ἀναγκαία κατὰ τὴν περίοδον τοῦ περιωρισμένου πολέμου τοῦ θέρους τοῦ 1916, ἂν ἕνας ἐπιδρομεὺς ἤθελε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν βάσιν του μὲ κατάλογον θυμάτων. Ἐκτὸς τοῦ Ρίττερ φὸν Γκεόργκ, ὑπάρχουν πολλοὶ πρώην κυβερνῆται ὑποβρυχίων εἰς τὸ Ἀμβοῦργον καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕνας ὑψηλόσωμος, χαρωπός, πνευματώδης νέος. Ὁ ὑποπλοίαρχος Ἔρνστ Χασχάγκεν εἶνε τώρα σημαίνουσα προσωπικότης εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ἀλλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς μᾶλλον ἐπιφόβους μαχητὰς τοῦ βυθοῦ. Περὶ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἀπέκτησε φήμην διὰ τὰς διαβολικῶς παρατόλμους καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχεῖς ἐπιθέσεις του ἐναντίον νηοπομπῶν. Μὲ πολλὰ ἀνοιχτόκαρδα γέλοια μοῦ διηγήθη δύο-τρεῖς φορὲς ἀμερικανικὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἐκόντεψαν παρὰ τρίχα νὰ τὸν ξεκάμουν. Ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς σταδιοδρομίας του ὡς κυβερνήτου ὑποβρυχίου, ὑπῆρχαν μερικὲς δυσκολίες, μοῦ εἶπεν.

«—Αἱ διαταγαί μας ἦσαν κατηγορηματικαί. Δὲν ἔπρεπε νὰ βυθίζωμεν ἐμπορικὸν πλοῖον, ἐὰν δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ σώσωμεν τὸ πλήρωμα. Ναί, ἀλλὰ ἔτσι δὲν μᾶς ἔμενεν εὐρὺ πεδίον δράσεως. Συχνὰ μποροῦσα νὰ ἰδῶ μὲ μιὰ ματιὰ ὅτι ἕνα πλοῖον δὲν εἶχεν ἀρκετὰς ναυαγοσωστικὰς λέμβους γιὰ τὸ πλήρωμά του. Ἢ πάλιν εἴμεθα πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὴν ξηρὰν καὶ ἡ θάλασσα ἦτο πολὺ ἀγριεμένη, ὥστε οἱ ναυαγοὶ νὰ μὴ μποροῦν νὰ φθάσουν ἕως ἐκεῖ μὲ μιὰ βαρκοῦλα. Οὔτε μπορούσαμε νὰ τοὺς πάρωμε στὸ ὑποβρύχιον. Εἶχα τότε ἕνα μικρὸν ὑποβρύχιον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἤδη γεμᾶτον ἕως τὸ κατάστρωμα. Ἔτσι εἴμαστε ἁπλῶς ὑποχρεωμένοι νὰ ἀφίνωμεν πολλὰ πιθανὰ θύματα νὰ μᾶς ξεφεύγουν.

»Ἰδού, παραδείγματος χάριν, τί μᾶς συνέβη μὲ τὸ μικρὸν «Φρίτζοε». Τὸ συνηντήσαμεν εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν καὶ τοῦ ἐρρίξαμεν μίαν βολὴν ὑπεράνω τῆς πρῴρας του. Ἐσταμάτησε καὶ ἔκαμα σῆμα εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ μᾶς φέρῃ τὰ χαρτιά του. Ὁ πλοίαρχος ἦλθε, ἀλλὰ μ' ἕνα βλέμμα μου στὶς σκεβρωμένες βάρκες του ἐκατάλαβα ὅτι τὸ πλήρωμά του δὲν θὰ μποροῦσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀκτήν. Τὸ ζήτημα ὅμως ἦτο: τί νὰ κάμω τὸ πλοῖον, τώρα ποὺ τὸ εἶχα σταματήσει καὶ τὸ εἶχα στὰ χέρια μου; Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου τοῦ πλοιάρχου μοῦ ἔδειξεν ὅτι καὶ αὐτόν, τὸ ἴδιο πρόβλημα τὸν ἀπησχόλει. Μοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα.

»—Ἀκοῦστε δῶ —τοῦ εἶπα. Μπορεῖτε νὰ διαλέξετε: ἢ θὰ βυθίσωμεν τὸ πλοῖόν σας ἢ θὰ τὸ πᾶτε μόνος σας στὸ Κουξχάφεν ὡς λείαν πολέμου. Τί προτιμᾶτε;

»Ποτέ, ἀσφαλῶς, δὲν εἴδατε τέτοιαν ἔκφρασιν ἀνακουφίσεως στὸ πρόσωπον ἀνθρώπου. Χωρὶς δισταγμὸν ἐδέχθη νὰ ὁδηγήσῃ τὸ «Φρίτζοε» εἰς τὴν Γερμανίαν.

»—Ἀλλὰ πῶς θὰ ξέρω ἐγὼ ὅτι θὰ κάμετε ὅπως μοῦ λέτε; τὸν ἐρώτησα. Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς πάρω τὸ κατόπιν. Πρέπει νὰ ἔχω τὸν νοῦν μου καὶ γιὰ τὰ ἀγγλικὰ ἀνιχνευτικά. Τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ σᾶς ἐμποδίσῃ νὰ προσπαθήσετε νὰ μοῦ ξεφύγετε. Καὶ τότε θὰ ἀναγκασθῶ νὰ σᾶς ρίξω μιὰ τορπίλλη. Ὄχι, καλύτερα θὰ ἦταν νὰ σᾶς βυθίσω ἐδῶ ποὺ εἴμαστε.

»Ὁ καπετάνιος ὠχρίασε λιγάκι, ἀλλὰ ἔμεινε ψύχραιμος.

»—Εἶμαι ἄνθρωπος ποὺ τηρῶ τὸν λόγον μου, εἶπε μὲ πολλὴν ἀξιοπρέπειαν. Ὅταν σᾶς λέω ὅτι θὰ πάω στὸ Κουξχάφεν, θὰ πάω.

»Ἐπάνω σ' αὐτὰ ἐχωρίσθημεν καὶ σὲ λίγο ἔχασα τὸ ἀτμόπλοιον ἀπὸ τὰ μάτια μου. Νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἐπερίμενα νὰ τὸ ξαναϊδῶ. Ἀλλὰ καὶ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ βυθίσω, σύμφωνα μὲ τὰς διαταγάς μου.

»Μετὰ τέσσερες ἡμέρες, ὅταν ἐπέστρεψα εἰς τὸ Κουξχάφεν, εὑρήκαμε τὸ «Φρίτζοε» νὰ μᾶς περιμένῃ. Καθόσον γνωρίζω, αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ μόνη περίπτωσις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ποὺ ἕνα συλληφθὲν πλοῖον καὶ τὸ πλήρωμά του ἐπῆγαν σ' ἕναν ἐχθρικὸν λιμένα μὲ τὸν λόγον τιμῆς τοῦ πλοιάρχου ὡς μόνον ἐχέγγυον ὅτι θὰ ἐπήγαιναν. Ἐκεῖνος ὁ Βρεττανὸς ἤξερε τί θὰ εἰπῇ σπόρ. Εἶνε ἄξιος πάσης τιμῆς. Ὁ λόγος του ἦταν δεσμός του.»

Μὲ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς πρώτης ἀπεριορίστου ὑποβρυχιακῆς ἐκστρατείας καὶ μὲ τὴν ἠρεμίαν ποὺ ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ὕδατα τῶν Βρεττανικῶν Νήσων, τὸ κέντρον τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου μετεφέρθη γιὰ ἕνα διάστημα εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ καταδίωξις τῆς συμμαχικῆς ναυτιλίας ἐκεῖ κάτω θὰ ἀπέδιδε τὰ ἴδια ἀποτελέσματα, χωρὶς νὰ προκαλῇ τὴν ὀργὴν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκτὸς τοῦ παρατόλμου Χέρσινγκ, ὁ ὁποῖος ἐτορπίλλισε τὰ θωρηκτὰ «Θρίαμβος» καὶ «Μάζεστικ», ἄλλοι πέντε ἀπὸ τοὺς ἱκανοτέρους ἀξιωματικοὺς ὑποβρυχίων ἐστάλησαν εἰς τὴν Μεσόγειον μεταξὺ Αὐγούστου καὶ Ὀκτωβρίου τοῦ 1915. Αὐτοὶ ἦσαν: ὁ κυβερνήτης Γκάνσερ μὲ τὸ U—33· ὁ κυβερνήτης Ροῦκερ μὲ τὸ U—34· ὁ κυβερνήτης Κοπχάμελ μὲ τὸ U—35· ὁ κυβερνήτης Μὰξ Βαλεντίνερ μὲ τὸ U—38 καὶ ὁ κυβερνήτης Φόρστμαν μὲ τὸ U—39. Ὅλα αὐτὰ τὰ σκάφη ἐδημιούργησαν ἱστορίαν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ὅλοι οἱ κυβερνῆται των ἔγιναν ἄσσοι τοῦ ὑποβρυχίου πολέμου.

Εἶνε ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἀπὸ τοὺς εἴκοσι κορυφαίους καπετανίους ὑποβρυχίων, οἱ μισοὶ καὶ περισσότεροι ἔδρεψαν τὴν μεγαλυτέραν ἐσοδείαν θυμάτων εἰς τὴν Μεσόγειον. Πράγματι, ὁ ἄσσος τῶν ἄσσων μεταξὺ τῶν ἐπιδρομέων τοῦ βυθοῦ ὅλο τοῦ σχεδὸν τὸ κυνήγι ἐκεῖ τὸ ἐκτύπησεν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ὁ Λόταρ φὸν Ἀρνὼλ ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ ἀκούσωμεν πολλά. Αὐτὸς ἐστάλη διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὸ Βερολῖνον εἰς τὸ Κάτταρον καὶ ἐκεῖ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ U—35, τὸ ὁποῖον εἶχε μεταφερθῆ διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Γιβραλτὰρ ὑπὸ τοῦ Κοπχάμελ.

Ὑπάρχει καὶ ἓν ἄλλο περίεργον γεγονὸς σχετικὸν μὲ τὸν ὑποβρύχιον πόλεμον εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἀπὸ τὰ διακόσια τόσα ὑποβρύχια ποὺ ἔχασεν ἡ Γερμανία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, μόνον δεκαεπτὰ ἔδρων εἰς τὴν Μεσόγειον. Κατὰ πόσον τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν εὐφυΐαν καὶ ἱκανότητα τῶν κυβερνητῶν τῶν σκαφῶν τῆς Μεσογείου ἢ εἰς τὴν μικροτέραν δραστικότητα τῶν ἀνθυποβρυχιακῶν μέτρων τῶν Συμμάχων, εἶνε ζήτημα. Τὸ δεύτερον εἶνε πιθανώτερον. Οἱ κίνδυνοι τοὺς ὁποίους ἀντιμετώπιζον οἱ ἐπιδρομεῖς τοῦ βυθοῦ «ἀνατολικῶς τοῦ Γιβραλτὰρ» ἦσαν ἀσφαλῶς μικρότεροι ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, ἰδίως δὲ ἐκείνων ποὺ ἔπρεπε νὰ διασχίσουν πέρα-δῶθε τὸ περίφημον «Φράγμα τοῦ Ντόβερ», ἀναχωροῦντα ἢ ἐπιστρέφοντα εἰς τὰς βάσεις των εἰς τὴν Φλάνδραν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Μεσόγειος ἔγινε τότε ὁ Παράδεισος τῶν ὑποβρυχίων ἐπιδρομέων. Ἐκεῖ ποὺ αἱ πολεμικαὶ νῆες τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Περσίας, αἱ τριήρεις τῶν Φοινίκων καὶ τῆς Ρώμης καὶ τῶν Καρχηδονίων ἐμάχοντο ἄλλοτε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπεροχῆς, οἱ θαλασσόλυκοι τοῦ Κάϊζερ κατεδίωκον καὶ κατέστρεφον τὸ ἐμπόριον τοῦ νεωτέρου κόσμου. Αὐτὸ μᾶς φέρνει σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστοῦντας ἥρωας τῆς ἱστορίας μας —τὸν ἄσσον τῶν ἄσσων τῶν Γερμανῶν κυβερνητῶν ὑποβρυχίων.

ΑΥΡΙΟΝ: Λόταρ φὸν Ἀρνώλ, ὁ Γερμανὸς ἄσσος τῶν ἄσσων.

Νοσταλγιῶν μνημόσυνα

Στοὺς τάφους τῶν ποιητῶν

«Εἰς τὸν προθάλαμόν σας περίλυπος ἐμβαίνω».—Ρωμαντικοὶ στεναγμοὶ καὶ νοσταλγίαι παιδικῶν συγκινήσεων.—«Ὁ Φανὸς τοῦ Κοιμητηρίου».—Αἱ Ἀττικαὶ Νύκτες.—«Ὁ χειμῶνας τὰ κλαδιὰ θὰ μαράνῃ πάλιν».—«Ἐλθὲ στὸν τάφο μου ἐπάνω καὶ πές μου ἀκόμη σ' ἀγαπῶ».

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Γκλάν, γκλὰν τὰ σήμαντρα
τῆς ἐκκλησίας,
γκλάν, γκλὰν οἱ ἀντίλαλοι
τῆς ἐρημίας
ἀποκρινόντανε φριχτά, φριχτά.

Καὶ σὰν τὰ μαῦρα πουλιὰ τοῦ πένθους, μὲ τὰ φορέματα τῆς λύπης ὁ γυναικόκοσμος τῶν Ἀθηνῶν φθάνει στὴν πόρτα τῆς νεκροπόλεως καὶ ὁμάδες ἐδῶ, οἰκογένειες ὁλόκληρες ἐκεῖ, μονάχες χῆρες ἢ ἀπορφανεμένες κοπέλλες, μὲ δάκρυα, μὲ λουλούδια, μὲ κεριά, τραβοῦν καὶ χάνονται μέσα στοὺς στενοὺς δρομαλάκους. Καὶ τὸ μαῦρο ἀνακατεύεται μὲ τὰ ἄσπρα μάρμαρα τῶν σταυρῶν καὶ τῶν μνημείων καὶ τὸ θυμίαμα τοῦ λιβανιοῦ ξεχύνεται μυροβόλο ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, καὶ ἡ ψαλμῳδία τοῦ παπᾶ σμίγει μὲ τὸ σιγανὸ μοιρολόγι ἀπὸ τὸν ἀπόμερο τάφο. Τὰ αὐτοκίνητα τῆς συγκοινωνίας καὶ τὰ μόνιππα ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη στὴν Ἀθήνα, καὶ τὰ ταξὶ καὶ αὐτοκίνητα ἰδιωτικὰ καὶ αὐτοκίνητα παληὰ χωρὶς ρολόϊ ποὺ κάνουν πιάτσα σὲ καμμιὰ ὀλιγοσύχναστη ἄκρη, μεταφέρουν ἀπὸ τὰ κέντρα, ἀπὸ τὰ μέγαρα τῶν πλουσίων, ἀπὸ τὶς γειτονιές, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς ἀθηναϊκῆς συνοικίας τοὺς εὐλαβικοὺς προσκυνητὰς καὶ τὰς δακρυρροούσας μυροφόρους καὶ φεύγουν καὶ ξαναφέρνουν ἄλλους συγγενεῖς καὶ φίλους στὴν πόλιν τῶν νεκρῶν, ὅπου τὸ σήμαντρο τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ «βραχνὸ τὸ ψάλσιμο καὶ τὰ κεριὰ ἀχνίζουν» σὲ κάποια κηδεία «τοῦ νεκροκρέββατου τὰ ξύλα τρίζουν» στὴν ὕστερη ἀλησμονιά.»

Καὶ ἄλλα πλήθη πεζῶν μὲ «ἄνθη κι' ἄνθη βαστοῦνε στὸ χέρι, παιδιά κι' ἄντρες, γυναῖκες καὶ γέροι» πλημμυρίζουν τὴν ὁδὸν Ἀναπαύσεως κι' ἕνας βομβώδης ψίθυρος κυριαρχεῖ πέρα ὡς πέρα.

Εἶνε Ψυχοσάββατο καὶ ὁ καθένας πηγαίνει γιὰ νὰ καταθέσῃ τὸν φόρον τῶν δακρύων εἰς τοὺς τάφους τῶν δικῶν του.

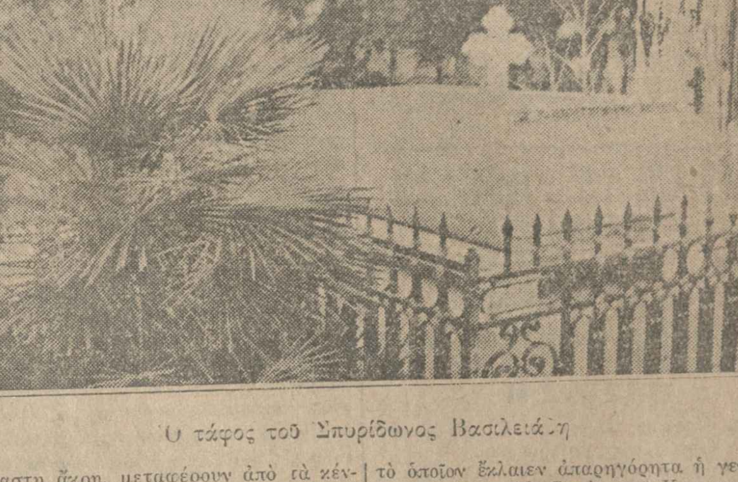

Ὁ τάφος τοῦ Σπυρίδωνος Βασιλειάδη

Τὸ ὀρφανό, ποὺ τραβάει τὸ στενὸ δρομάκι ἀνάμεσα στὶς πρασινάδες τῶν μνημάτων, χειροπιασμένο ἀπὸ τὴ μάνα του καὶ κάτι τῆς λέει φοβισμένο καὶ κάτι τοῦ ἀπαντάει στυγνὰ ἐκείνη, μπορεῖ νὰ μᾶς θυμίσῃ τὸ τετράστιχο τοῦ Σολωμοῦ:

—Μάνα μου, σκιάζομαι πολὺ
Μὴ πεθαμένοι βγοῦνε.
—Σώπα, παιδί μου, οἱ νεκροὶ
Τὴν πλάκα τους κρατοῦνε.

Ὁ γέρος πατέρας ποὺ τραβάει μὲ λίγα ἄνθη στὸ χέρι γιὰ τὸν τάφο τοῦ νεαροῦ γυιοῦ του, ὁ σύζυγος ποὺ πηγαίνει στὸν τάφο τῆς συντρόφου τῶν καλῶν του ἡμερῶν, ὁ ἐραστὴς στὸν τάφο τῆς ἐρωμένης του, ποὺ πηγαίνει προφυλαχτὰ καὶ περιμένει νὰ φύγουν ἀπ' ἐκεῖ οἱ γονεῖς της γιὰ νὰ πάῃ μετὰ αὐτὸς καὶ τῆς ψιθυρίσῃ δυὸ τρυφερὰ λόγια ἀγάπης, ἡ ἀδελφὴ ποὺ πηγαίνει μεγάλο στέφανο ἀγορασμένον ἀπὸ τὶς οἰκονομίες της στὸν τάφο τοῦ ἀδελφοῦ της... Ὅλοι μας, τέλος πάντων, ἔχουμε ἐκεῖ μέσα τοὺς δικούς μας. Ἔχουμε κάτι θαμμένο ἀπὸ τὶς ἀγωνίες τοῦ περασμένου καιροῦ μας.

Ἀλλὰ κάποιους δὲν ἐπροσέξαμε ὅμως! Καὶ δὲν ἔχουν κι' αὐτοὶ τὰ δικαιώματά τους μέσα στὴν καρδιά μας;... Δὲν ἐτραγουδήσαμε τὰ τραγούδια τους στὸν καιρὸ τῶν παιδικῶν μας χρόνων; Δὲν ἐγνωρίσαμε τὰ ὀνόματά τους μαζὺ μὲ τοὺς πρώτους στίχους ποὺ μᾶς μίλησαν γιὰ τὴν πατρίδα καὶ γιὰ τοὺς πόνους τῆς ζωῆς καὶ γιὰ κάποιες ἀόριστες ἀγάπες ποὺ ἀκόμη δὲν μποροῦσε νὰ συλλάβῃ ἡ παιδική μας φαντασία;

Νὰ τώρα, λίγο ἀριστερὰ μετὰ τὰ πρῶτα βήματα ἀπὸ τὴν εἴσοδο, οἱ [illegible] ἁπλοὶ τάφοι τῶν ἀδελφῶν Παράσχου. Εἴμεθα ἐμπρὸς στοὺς παθητικοὺς ραψῳδοὺς τῆς ρωμαντικῆς ἐποχῆς. Καὶ ἔρχονται στὴ θύμησι οἱ λυπητεροὶ ἐκεῖνοι στίχοι τοῦ ὡραίου ποιητοῦ ποὺ ἐγνωρίσαμε στὸ παληό μας Ἀναγνωσματάριον, γιὰ τὸ αἰώνιο ὀρφανό:

Εἰς τὸν προθάλαμό σας
περίλυπο ἐμβαίνω
μὲ μάτι δακρυσμένο,
μὲ πρόσωπον ὠχρό.
Γιατὶ νὰ σᾶς χαρίσω
δὲν ἔχω τὸ καϋμένο
οὐδ' ἕνα λουλουδάκι
μυρσίνης τρυφερό.

Δυὸ ἁπλοὶ σταυροὶ μὲ σύντομες ἐπιγραφές, λίγα ἄγρια χορτάρια καὶ γύρω-γύρω ἕνα ἀπέριττον κιγκλίδωμα. Τίποτ' ἄλλο.

Πιὸ πέρα ἀκόμη, πίσω ἀπὸ τοὺς... μεγαλειώδεις τάφους τῆς οἰκογενείας Τρικούπη, ὁ τάφος τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου. Ἕνας σκέτος μαρμάρινος σταυρὸς καὶ μικρὸς τύμβος μὲ ἕνα γλυπτὸν στέφανον εἰς τὸ ἄνω μέρος. Καὶ εἰς τὸ μέσον δύο μόνον ἁπλὲς ἐπιτύμβιες γραμμές

Ἄγγελος Στ. Βλάχος

Εἶνε ὁ ποιητὴς ποὺ ἐγέμισε μὲ τὸ ἔργον του ὅλη τὴ ζωὴ δύο γενεῶν. Εἶνε ὁ ποιητὴς ποὺ ἐλατρεύαμε καὶ τὸν ἐθαυμάζαμεν ἐκ τρυφερωτάτης ἡλικίας εἰς τὰ θρανία τοῦ σχολείου μὲ τὰ τραγούδια του. Ἀπὸ τό:

Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ
εἶν' ἐκκλησιὰ ἐρημική...

ἕως τοὺς ἄλλους στίχους του:

Ψάλλετε καὶ σεῖς, παιδιά,
μὲ χαρούμενη καρδιά,
ὁ χειμῶνας τὰ κλαδιὰ
θὰ μαράνῃ πάλιν...

Τί δὲν σᾶς θυμίζει ὁ τάφος τοῦ μεγάλου θρηνῳδοῦ τῆς ζωῆς, τοῦ Δ. Παπαρρηγοπούλου; Ποιὸς δὲν θὰ θυμηθῇ, ἅμα πλησιάσῃ στὸν τάφο του, δύο, τρεῖς, πέντε, δέκα στίχους; Τὸ θρηνητικὸν ἐκεῖνο ποίημά του, μὲ τὸ ὁποῖον ἔκλαιεν ἀπαρηγόρητα ἡ γενεὰ τῆς ἐποχῆς του—«Ὁ Φανὸς τοῦ Κοιμητηρίου»;

Θώπευε, θώπευε, φανέ,
τὴν πλάκα τῶν θανόντων
Ὢ πόσοι ἐκοιμήθησαν
χωρὶς τινὸς θωπείας.
Πόσοι θὰ ἦσαν σήμερον
ἐδῶ ἐν μέσῳ ζώντων
ἐὰν ἐθώπευεν αὐτοὺς
ἓν βλέμμα συμπαθείας.

Νὰ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ τάφοι τοῦ Σουρῆ, τοῦ Ὀρφανίδη, τοῦ Σούτσου, τοῦ Συναδινοῦ. Νὰ πάρα πέρα ὁ συμβολικώτατα ρωμαντικὸς τάφος τοῦ Σπυρίδωνος Βασιλειάδη. Ἕνα μαρμάρινο βιβλίο τεραστίων διαστάσεων τοποθετημένο ἐπάνω στὸν κιγκλιδόφρακτον τάφο τοῦ ποιητοῦ τῶν «Ἀττικῶν Νυκτῶν» μὲ τὴν ἴδια ἐπιγραφὴ σκαλισμένη.

Βιζυηνός, Μαρτζώκης, Βαλαωρίτης, Ροΐδης, Πολέμης. Ἄλλοι παλαιότεροι κι' ἄλλοι νεώτεροι. Πόσοι ἀκόμη κατόπιν ἀπ' αὐτούς, δὲν ἔχουν τὰ δικαιώματά των γιὰ ἕνα μνημόσυνο μὲ δυὸ στίχους δικούς τους ἐμπρὸς στοὺς τάφους των τὴν ἡμέρα τουλάχιστον τοῦ γενικοῦ μνημοσύνου ὅλων τῶν νεκρῶν μας, ὅλων τῶν νοσταλγιῶν;

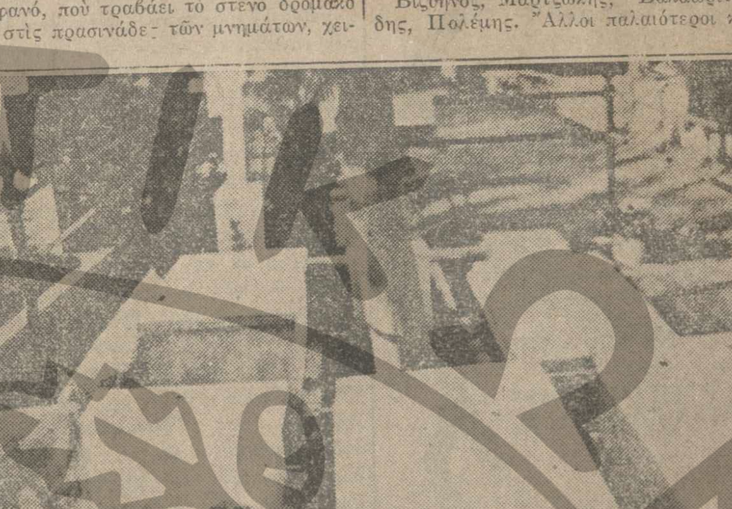

Ὁ τάφος τῆς οἰκογενείας Α. Ρ. Ραγκαβῆ

Ἰδοὺ δυτικὰ ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Βασιλειάδη ὁ τάφος τοῦ Ζαλοκώστα, τοῦ ποιητοῦ «Τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς», μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς στίχους τοῦ ὁποίου ἐνθουσιαζόμεθα ὅλοι μας στὴν παιδικὴ ἀπαγγελία κατὰ τοὺς μικροὺς μαθητικούς μας χρόνους.

Ἕνας μεγαλοπρεπὴς τύμβος φέρει σὰν ἐπιγραφὴν μερικοὺς στίχους τοῦ ἰδίου τοῦ ποιητοῦ:

Θανάτου μοσχολίβανο
εἰς τὴν ζωὴν ὠσφράνθη...

Καὶ ὀλίγον παρὰ κάτω, πλησίον τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τοῦ Νεκροταφείου, οἱ τάφοι τῆς οἰκογενείας Ραγκαβῆ. Ἐπὶ τῆς ἐπιτυμβίου πλακὸς τοῦ Ἀλ. Ραγκαβῆ, ποὺ καὶ μ' αὐτοῦ τὰ παιδικὰ τραγούδια ἐγαλουχήθη ἡ γενεά μας, ἀπὸ τό:

Ποῦ μ' ἁπλωμένα τὰ πτερὰ
πετᾷς, λευκὴ περιστερά;...

ὡς τοὺς ἄλλους:

Θεὸς ὑπάρχ' εἰς οὐρανοὺς
προστάτης τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἡ καρδία καὶ ὁ νοῦς
τὸν βλέπει εἰς κάθε τόπον.

Τώρα εἰς τὴν ἐπιτύμβιον πλάκα τοῦ σοφοῦ συγγραφέως καὶ ποιητοῦ διαβάζομεν ὅτι:

Ἐσβέσθη καθὼς σβύνεται
τὸ φῶς κ' ἡ ἁρμονία
κ' ἐπέστρεψεν εἰς οὐρανοὺς
ὡς λάμψις οὐρανία.

. . . .

Συνεχίζεται ὁ μακάβριος περίπατος μέσα στὰ μνήματα καὶ τὰς ψαλμῳδίας καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τοὺς καπνοὺς τοῦ μοσχολιβάνου καὶ στὶς τρέμουσες λάμψεις τῶν κεριῶν καὶ φθάνομεν εἰς τὴν ἄλλην ἄκρη τοῦ Νεκροταφείου, ὅπου μᾶς ἐπιφυλάσσεται μία παράδοξος ἔκπληξις [illegible].

Ἰδοὺ ὁ τάφος καὶ ἡ πανύψηλος προτομὴ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου ποιητοῦ ποὺ μᾶς διεσκέδαζε εἰς τὴν φιλολογικήν μας παρέαν, εἰς τὸ ἀλησμόνητον λημέρι τοῦ Μαρτζώκη —τὸ Νέον Κέντρον. Τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀχιλλέως Καραβία..., ὁ ὁποῖος κρατεῖ μαρμαρωμένος μίαν γραφίδα εἰς τὸ χέρι... ἕτοιμος νὰ γράψῃ καὶ ἄλλους στίχους σὰν ἐκείνους ποὺ μᾶς ἀπήγγελλε ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν μέσῳ εὐθύμου διαθέσεως. Ἀλλά, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βάθρου του σήμερον διαβάζομεν τὸ ἑξῆς ἔμμετρον παράγγελμα!:

Ἕνα σταυρὸ νὰ βάλης καὶ κανδῆλι
ὅταν θὰ βγαίνω ἀπὸ τὸν τάφο,
Γιὰ νὰ κρατῶ στὸ χέρι τὸ κονδύλι,
νὰ βλέπω, καθὼς τώρα, γιὰ νὰ γράφω.

Καί, φυσικά, μετὰ τὸ διάβασμα τῶν στίχων αὐτῶν... ἀναπολοῦμεν ἐν μέσῳ τοῦ πενθίμου τώρα περιβάλλοντος κάτι ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν ποὺ μᾶς ἔδινε μὲ τὴ ζωή του ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος φιλόδοξος ποὺ ἐλέγετο ποιητής.

Ἔτσι περνάει τὸ θλιβερὸν ἀπόγευμα μέσα στὸν «νεκρῶν κευθμῶνα». Μὲ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις, μὲ θύμησες τοῦ παληοῦ καιροῦ, μ' ἕνα σωρὸ εἰκόνες γιὰ τὴν αἰωνία ματαιότητα τοῦ κόσμου.

Ὅταν, τέλος, βγαίνουμε ἀπὸ τὸ ὑποβλητικὸν περιβάλλον τῆς νεκροπόλεως, ὅπου ἡ ζωὴ ἦλθε στὴν ὡρισμένη ἡμέρα νὰ ταράξῃ τὴ γαλήνη της μὲ τὸ μοιρολόγι καὶ μὲ τοὺς ἀναστεναγμούς, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, ἀνακατευόμενοι μέσα στὸ πλῆθος οἱ πλανόδιοι ἀνθοπῶλαι μὲ τὶς ἀνθοδέσμες τους τραγουδοῦν παθητικὰ τὸ ἐμπόρευμά τους μὲ τὸ παληὸ ἐκεῖνο τραγοῦδι:

Ἐλθὲ στὸν τάφο μου ἐπάνω
καὶ πές μου ἀκό—
καὶ πές μου ἀκόμη σ' ἀγαπῶ...

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 24)3)29

«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
Ἰταλικὸν 10 π.μ.
«Κανάρης» 11 π.μ. Τῆνον.

ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ ΜΑΡΙΤΙΜ
ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
Τὸ πολυτελέστατον νεότευκτον πετρελαιοκίνητον motorship:
"ΤΕΟΦΙΛ ΓΚΩΤΙΕ,,
(τοννων 10.300)
ἀναχωρεῖ τὴν 30ὴν Μαρτίου ὥραν 6ην μ. μ. διὰ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ εμπορευματα.
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ
Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρείας (Μακρᾶς Στοᾶς 26 Τηλέφωνον 72) καὶ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις πρακτορεῖα ταξειδίων.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧΙΣΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν
ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ
τὴν 28ην Μαρτίου Πέμπτην 6ην μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 57—29 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ΔΑΚΙΑ» Δευτέρα 25 τρέχ. ὥραν 4 μ. μ. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον: Γενικὸν Πρακτορεῖον W. E. VAN DER ZEE ὁδὸς Ἐμμ. Ρέπουλη Πειραιεύς. Τηλ. 3-86.

Προφυλάττετε,
Τονώνετε
Τὰ ἀναπνευστικά σας
ὄργανα, λαμβάνοντες
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα
τὰ Φαρμακεμπορεῖα
καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε
ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ
φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΚΟΠΤΕΙ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, τὸ ζήτημα τῶν ἀγροτικῶν ἀποζημιώσεων προσκρούει κατὰ τρόπον προμηνύοντα ὅτι θὰ βραδύνῃ ἐπὶ πολλοὺς εἰσέτι μῆνας ἡ ἔναρξις τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τούτων. Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου δὲν εἶνε διατεθειμένη, ὡς ἐγράψαμεν πρὸ μηνὸς περίπου ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, νὰ υἱοθετήσῃ τὸ σχέδιον ἀποζημιώσεως τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Οἰκουμεν. Κυβερνήσεως, ἔχουσα ἀπόφασιν νὰ διαρρυθμίσῃ ριζικῶς τὴν μετὰ τῆς Ε.Α.Π. συμφωνίαν. Ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο εἶνε πιθανὸν νὰ ἀπαιτήσῃ ἐνεργείας καὶ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Συμφωνίας, εἶνε πιθανὸν τὸ θέμα τοῦτο νὰ διαπραγματευθῇ κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ Ἰουνίου τῆς Κ.Τ.Ε. μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Βενιζέλος, προκειμένου νὰ μεταβῇ αὐτοπροσώπως.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἡ Κυβέρνησις δέχεται μὲν κατ' ἀρχὴν τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον Παπαναστασίου—Μπακάλμπαση, διὰ τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀγροτῶν ἔναντι τῶν χρεῶν των, δὲν θεωρεῖ ὅμως ὀρθὴν τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν γαιῶν καὶ τῶν οἰκημάτων εἰς τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὁρίσει ἡ συμφωνία Ἔντυ—Παπαναστασίου, ἤτοι 120 — 200 δραχμῶν κατὰ στρέμμα καὶ 9—10 χιλ. δραχμῶν κατὰ οἴκημα ἀνταλλάξιμον.

Πάντως ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῆ αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Ε.Α.Π., ἀπαντῶσα εἰς ἔγγραφον τῆς Ὁμοσπονδίας Γεωργ. Συνεταιρισμῶν Μακεδονίας, γνωρίζει ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων ἀγροτῶν ὀφείλεται εἰς τεχνικὰς δυσχερείας καὶ ὅτι τερματισθείσης ἤδη τῆς προκαταρκτικῆς ἐργασίας ὑπολείπεται μόνον ἡ τελικὴ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ σύνταξις τοῦ μητρῴου ἀποζημιώσεων.

—Οἱ δικαιούμενοι δωρεὰν περιθάλψεως

Τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἐκοινοποίησε πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ λοιπὰς τοῦ Κράτους ἀρχὰς ἐγκύκλιον αὐτοῦ δι' ἧς γνωρίζει ὅτι προκειμένου νὰ συνταχθοῦν οἱ κατάλογοι τῶν ἀπόρων τῶν δικαιουμένων δωρεὰν ἰατρικῆς περιθάλψεως, καθορίζονται οὗτοι ὡς ἑξῆς: Ὅσοι στεροῦνται περιουσίας καὶ εἶνε συγχρόνως καὶ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν δι' οἱονδήποτε λόγον ἢ στεροῦνται ἐργασίας μονίμως λόγῳ ἀνεργίας, οὐδὲ δύνανται εὑρίσκοντες τοιαύτην νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς δαπάνας νοσηλείας. Ὅσοι ἀνήλικες ἢ παρήλικες στεροῦνται προστασίας γονέων, τέκνων καὶ ἄλλων στενῶν συγγενῶν δυναμένων νὰ περιθάλψωσιν αὐτούς. Ὅσοι ἐπίσης κατέστησαν λόγῳ ἡλικίας ἢ μακρᾶς νόσου ἀνίκανοι νὰ ἐργασθῶσιν ἔστω καὶ ἂν ἔχωσι μικράν τινα περιουσίαν καὶ ὅσαι ὑπέστησαν ἀπρόοπτον δυστύχημα ἐν τῷ ἐπαγγέλματι αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῆς περιουσίας των.

—Διὰ τοὺς πρόσφυγας Βόλου

Συνεπείᾳ τῆς βαρυχειμωνιᾶς ἐπετάθη ἡ οἰκονομικὴ κρίσις, ἥτις καὶ πρότερον ἐμάστιζε τὴν ἐπαρχίαν Μαγνησίας. Τὴν κρίσιν αἰσθάνονται ἰδιαιτέρως οἱ πρόσφυγες ὡς στερούμενοι «μαγιᾶς» διὰ ν' ἀντεπεξέλθουν εἰς τοὺς δυσκόλους τούτους καιρούς. Παρ' αὐτοῖς δὲ ἐπικρατεῖ καὶ εὔλογος δυσφορία διὰ τὴν καθυστεροῦσαν ἔτι διανομὴν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου. Ἤλπιζον, λαμβάνοντες ταύτας, νὰ «πορισθοῦν» κάπως ἕως οὗ ἀνατείλουν εὐφορώτεραι ἡμέραι.

Δίκαια ἐπίσης παράπονα ἀκούονται ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων κατὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐν Βόλῳ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐπειδὴ προφασιζομένη καὶ τὴν ἐλαχίστην τυχὸν ἀνορθογραφίαν περὶ τὰ ὀνόματα τὰ κατακεχωρημένα ἐν τῷ Μητρῴῳ ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων μολονότι καὶ τὰ ἄλλα τὰ προσκομιζόμενα ὑπὸ τῶν δικαιούχων ἔγγραφα εὑρίσκονται ἐν πλήρει τάξει. Ἐὰν αἴφνης ἐμφανίζεται τις ὡς «Τσιμιτζόγλου» ἐν δὲ τῷ μητρῴῳ εὕρηται ἐγγεγραμμένος «Τζισσμετζόγλου» ὁ τοιοῦτος ἀποπέμπεται ἐκ τῆς θυρίδος καὶ οὐδὲν πρόσθετον πιστοποιητικὸν τῆς ταὐτότητός του γίνεται δεκτόν.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος παρακαλεῖται ὅπως ἐπέμβῃ πρὸς συντόμευσιν τῶν βασάνων τόσων ἀναξιοπαθούντων προσφύγων.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ....ΣΧΕΔΙΑ!

Κατ' ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας, κατόπιν συνεργασίας αὐτοῦ μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος διετύπωσε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων προωθηθῇ κατὰ τὸ δυνατόν, ἵνα ταχύτερον ἐξασφαλισθῇ στέγη εἰς τοὺς παραμείναντας εἰσέτι ἀστέγους. Μετὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ὁ κ. Παπαδᾶτος ἐπεσκέφθη τὸν κ. Ἐμμανουηλίδην καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ σχετικῶς. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου ἔχει ἤδη συμπληρώσει ὁλόκληρον τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν, δὲν ἀπομένει δὲ εἰμὴ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου αἱ ψηφισθεῖσαι πιστώσεις τῶν 100 ἑκατομμυρίων.

Κατὰ τὰς δοθείσας σχετικὰς κυβερνητικὰς πληροφορίας, τὸ ἔργον τῆς στεγάσεως εἰσῆλθεν ὄντως εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐκτελέσεως.

Οὕτω ἐκτὸς τῶν συνοικισμῶν τοὺς ὁποίους ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ ἡ ἑταιρεία «Τέκτων» δυνάμει συμβάσεως ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ, διετέθησαν ἤδη 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ 10 ἑκατομμύρια διὰ τὴν Δράμαν, ἐδόθη δὲ ἐξουσιοδότησις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Γενικοὺς Διοικητὰς διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν.

Ἐξ ἄλλου προκειμένου περὶ τῶν συνοικισμῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων ἔχει ἤδη κατακυρωθῆ ἡ δημοπρασία διὰ τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Καλογρέζας, διεξήχθη δὲ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ δημοπρασία καὶ διὰ τὸ δεύτερον τμῆμα.

Ἐντὸς ὀλίγου συμπληροῦνται αἱ σχετικαὶ διατυπώσεις διὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς ἐργολάβους τῶν συνοικισμῶν Δραπετσῶνος, Σκοπευτηρίου (Καλλιθέας) καὶ Ἀπόλλωνος (Ρέντη). Ἀνάλογοι συνεργασίαι ἐγένοντο ἤδη καὶ διὰ τοὺς ἄλλους συνοικισμοὺς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τῶν οἰκημάτων παρακολουθεῖ αὐτοπροσώπως ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης, ἔχων ἀπόφασιν νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς τὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως τῶν συνοικισμῶν. Μετέβη ἤδη καὶ ἐπεθεώρησε τὴν ἐργασίαν τῆς Καλογρέζας, ἥτις δὲν προχωρεῖ ἱκανοποιητικῶς, καὶ ἔδωσε σχετικὰς διαταγάς.

—Ἄρσις ἀπαλλοτριώσεων

Ἐκοινοποιήθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, δι' ἧς αἴρεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ οἰκοπέδου τῶν Ἐποικιστικῶν ὑπαλλήλων παρὰ τοῦ Φλόκα.

—Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, μεταξὺ τῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα θὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία συνεκλήθη διὰ τὴν ἀρχομένην ἑβδομάδα, περιελήφθη καὶ τὸ ἀφορῶν τὸν ὀργανισμὸν τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀνταλλαγῆς. Θεωρεῖται ἐν τούτοις βέβαιον ὅτι ἡ συζήτησις αὐτοῦ θὰ συναντήσῃ ἱκανὰς δυσχερείας λόγῳ τῆς ὑποστηριζομένης ἤδη ἀπόψεως περὶ ριζικῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου διὰ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ εἰς αὐτόνομον μὲ εὐρυτέραν τῆς μέχρι τοῦδε δικαιοδοσίαν καὶ μὲ συγκέντρωσιν καὶ ἄλλων ἁρμοδιοτήτων. Πιστεύεται ὡς ἐκ τούτου ὅτι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ, ἴσως δὲ καὶ νὰ ἀποσυρθῇ ἐκ τῆς συζητήσεως, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ, ἐνῷ ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῆ ὅπως ἡ ὀλιγοήμερος αὕτη σύγκλησις τῆς Βουλῆς ἀσχοληθῇ εἰς μόνα τὰ νομοσχέδια τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ἤδη ἀπεφασίσθη ὅπως εἰσαχθῇ εἰς αὐτὴν καὶ τὸ περὶ κομμουνισμοῦ, τὸ ὁποῖον προβλέπεται ὅτι θὰ προκαλέσῃ εὐρυτάτην συζήτησιν.

—Τὸ νομοσχέδιον περὶ ταπητουργίας

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμην ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κ. Σίμψων καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καταρτισθέντος νομοσχεδίου περὶ ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ.

Κατὰ τὴν συζήτησιν διεπιστώθη πλήρης ταὐτότης γνωμῶν, δι' ὃ καὶ τὸ νομοσχέδιον θὰ ὑποβληθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν.

—Οἱ συνοικισμοὶ Γαζὶ καὶ Καβροχῶρι

Τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἡρακλείου Κρήτης, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς αἰτήσεως τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν Γάζι καὶ Καβροχῶρι Μαλεβυζίου περὶ ἀναγνωρίσεως εἰς κοινότητα τῶν συνοικισμῶν αὐτῶν, γνωρίζει ὅτι ἀπορρίπτει τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ὡς ἀστήρικτον κατ τὴν νόμιμον ἐκδοχήν.

Τὸ νέον μυθιστόρημά μας

"Τὸ ἐπικίνδυνο μονοπάτι,,

W. Somerset Maugham

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀκολούθησαν τὸν μπόϋ ποὺ προηγεῖτο, κατέβηκαν βιαστικὰ τὶς σκάλες κ' ἔφθασαν στὸν φράχτη τοῦ κήπου.

—Προσέξτε μὴν πέσετε, εἶπεν ὁ Βάντιγκτον. Θὰ κάνετε καλὰ νὰ στηριχθῆτε ἀπάνω στὸ μπράτσο μου.

Οἱ στρατιῶται ἀκολουθοῦσαν.

—Ὁ συνταγματάρχης ἔστειλε σέντιες ποὺ μᾶς περιμένουν στὴν ἀντικρὺ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ.

Κατέβηκαν τρέχοντας τὸν λόφο. Ἡ Κίττυ δὲν ἐτολμοῦσε νὰ ἐκστομίσῃ τὴν ἐρώτησι, ποὺ ἔτρεμε ἀπάνω στὰ χείλη της. Ἐφοβεῖτο τὴν ἀπάντησιν, ὅπως φοβᾶται κανεὶς μιὰ θανατικὴ ἀπόφασι. Ἔφθασαν στὴν ὄχθη ὅπου τοὺς ἐπερίμενε μιὰ σχεδία ἀμυδρῶς φωτισμένη ἐμπρός.

—Ἔχει χολέρα; ἐρώτησε τέλος.

—Τὸ φοβοῦμαι.

Ἔβγαλε μιὰ πνιγμένη κραυγὴ καὶ σταμάτησεν ἀποτόμως.

—Νομίζω ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀργοποροῦμε περισσότερο, συνεβούλευεν ὁ Βάντιγκτον.

Τὴν ἐβοήθησε νὰ ἐπιβασθῇ. Τὸ πέρασμα ἦταν σύντομο. Ὅλοι οἱ ἐπιβάται καθόταν ἐμπρὸς σὰν κοπάδι.

—Προσεβλήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα, εἶπεν ὁ Βάντιγκτον.

—Γιατί δὲν μὲ εἰδοποίησαν ἀμέσως;

Χωρὶς λόγο μιλοῦσαν μὲ σιγανὴ φωνή. Ἡ Κίττυ ἐμάντευε μέσα στὸ σκοτάδι τὴν ἔντονη ἀγωνία τοῦ συνοδοῦ της.

—Ὁ συνταγματάρχης δὲν ἔφυγε ἀπὸ κοντά του.

—Ἔπρεπε νὰ μὲ καλέσῃ ἀμέσως. Δὲν ἔχει καρδιὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος;

—Ὁ σύζυγός σας ἤξερε ὅτι δὲν εἴδατε ποτέ σας μιὰ κρίσι χολέρας. Εἶνε φρικιαστικὸ τὸ θέαμα καὶ δὲν ἤθελε νὰ σᾶς ὑποβάλῃ σ' αὐτὸ τὸ μαρτύριο.

—Μολαταῦτα εἶνε ἄνδρας μου —ἡ φωνή της ἐπνίγηκε.

Ὁ Βάντιγκτον ἐσιωποῦσε.

—Γιατί μὲ καλοῦν νὰ πάω τώρα;

Ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸ μπράτσο της.

—Ἀγαπημένη μου φίλη, μὴ χάνετε τὸ θάρρος σας. Σᾶς περιμένει κάτι τρομερό.

Μὲ μιὰ κραυγὴ ἀπέστρεψε τὸ βλέμμα της. Οἱ τρεῖς Κινέζοι στρατιῶται τὴν ἐκύτταζαν.

—Δὲν ὑπάρχει ἐλπίς;

—Ὁ συνταγματάρχης μοῦ παρήγγειλεν, ὅτι ἄρχισεν ἡ ἐπιθανάτιος ἀγωνία.

—Ὥστε πάει;

—Μὴ χάνουμε καιρό, ἂν θέλουμε νὰ τὸν βροῦμε ἀκόμη ζωντανό!

Ἀνατρίχιασεν ὁλόκληρη. Τὰ μάτια της πλημμύρισαν δάκρυα.

—Εἶνε ἀποκαμωμένος καὶ δὲν μποροῦσε ν' ἀνθέξῃ.

Μὲ μιὰ κίνησι νευρικὴ ἐτράβηξε τὸ χέρι της. Ὁ καταθλιπτικὸς τόνος τοῦ Βάντιγκτον τὴν ἀπήλπιζε.

Ἔφθασαν στὴν ὄχθη. Δύο ἄνθρωποι ἐβοήθησαν τὴν Κίττυ νὰ κατεβῇ. Ἐκεῖ κοντὰ περίμεναν οἱ σέντιες. Ὅταν ἀνέβαινε στὴ δική της, ὁ Βάντιγκτον τῆς εἶπε:

—Προσπαθῆστε νὰ συγκρατήσετε τὰ νεῦρα σας. Θὰ σᾶς χρειασθοῦν ὅλες σας ἡ δυνάμεις καὶ ἡ ἐνεργητικότης σας.

—Πῆτε στοὺς ἀχθοφόρους νὰ προχωροῦν γρήγορα.

—Ἔχουν ἤδη τὴν διαταγὴ νὰ πηγαίνουν ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἀνέβηκε ἤδη στὴ δική του σέντια, προεπορεύθη καὶ φώναζε τοὺς ἀνθρώπους ποὺ βαστοῦσαν τὴν σέντια τῆς Κίττυ. Μὲ ταχύτητα, ἀκούμπησαν τοὺς κοντοὺς ἀπάνω στοὺς ὤμους των καὶ ξεκίνησαν μὲ βῆμα γοργό. Ὁ Βάντιγκτον ἠκολούθει. Πέρασαν τὸ λόφο μὲ ταχύτητα ἁμαξοστοιχίας. Μπρὸς ἀπὸ κάθε σέντια προπορεύετο ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ κρατοῦσε τὸ φανάρι. Στὸν ὑδροφραγμὸν ὁ φύλακας περίμενε μὲ μιὰ δᾶδα ἀναμμένη. Ἀπὸ μακρυὰ ὁ ἀξιωματικὸς ἐφώναξε μιὰ διαταγὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἄνοιξε βιαστικὰ ἕνα μέρος τοῦ φράχτη. Στὸ πέρασμά τους ἐπρόφερε κάτι καὶ οἱ ἀχθοφόροι ἀπεκρίθησαν.

Μέσα στὴ σιωπὴ τῆς νυχτός, ἡ ὁμιλίες τῶν ἀνθρώπων στὴν ξένη αὐτὴ γλῶσσα, ποὺ ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὸν φάρυγγα, ἀκουόταν σὰν κάτι πένθιμο καὶ μυστηριῶδες. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀχθοφόρους τοῦ ἀξιωματικοῦ γλίστρησε ἀπάνω στὸ γλοιῶδες λιθόστρωτο. Ἡ Κίττυ ἄκουσε μιὰ φωνὴ γεμάτη ὀργὴ καὶ τὴν ἀντιπαθητικὴ ἀπάντησι τοῦ ἀνθρώπου. Ὕστερα ἡ σέντια συνέχισε τὸν γοργὸ δρόμο της.

Ἕνα πηχτὸ σκοτάδι σκέπαζε τοὺς ἑλικοειδεῖς δρομίσκους. Ἐπέρασαν ἕνα στενὸ πέρασμα κ' ὕστερα ἀνέβαιναν μιὰ σκάλα. Οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ λαχανιάζουν. Μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, προχωροῦσαν γοργά. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔβγαλε ἕνα κουρέλι γιὰ μαντῆλι καὶ ἐνόσῳ ἔτρεχε, ἐσκούπιζε τὸν ἱδρῶτα ποὺ ἔτρεχε μέσα στὰ μάτια. Ἡ μικρὴ πομπὴ προχωροῦσε ἑλικοειδῶς σὰν μέσα σὲ ἕνα λαβύρινθο. Κάπου-κάπου διέκριναν πίσω ἀπὸ τὰ τζάμια τῶν μαγαζιῶν, ἕνα ἀνθρώπινο σῶμα ξαπλωμένο, καὶ κανεὶς δὲν ἤξερε ἐὰν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ποὺ κοίτονταν ἐκεῖ θὰ ξυπνοῦσε τὴν αὐγή, ἢ εἶχεν ἀποκοιμηθῆ γιὰ πάντα.

Οἱ ἔρημοι καὶ σιωπηλοὶ δρόμοι ἔμοιαζαν πένθιμοι καὶ κάθε φορά, ποὺ ἕνας σκύλος ἐγαύγιζεν ὁ τρόμος παρέλυε τὰ νεῦρα τῆς Κίττυ. Δὲν ἐγνώριζε τὸν δρόμο καὶ ἡ πορεία ἐκείνη τῆς ἐφαίνετο ἀτελεύτητος. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ προχωροῦν ταχύτερα; Ἡ ὥρα περνοῦσε. Κάθε λεπτό, ποὺ ἔφευγε, μποροῦσε νὰ ἦταν πιὰ πολὺ ἀργά.

Αἴφνης, ἀφοῦ ἐπέρασαν κατὰ μῆκος ἕναν λευκὸ τοῖχο, ἔφθασαν σὲ μιὰ πόρτα, μὲ δύο φύλλα. Οἱ ἀχθοφόροι ἀκούμπησαν στὸ ἔδαφος τὶς σέντιες. Ὁ Βάντιγκτον ἔσπευσε πρὸς τὴν Κίττυ. Ἐκείνη ὅμως εἶχεν ἤδη πηδήσει. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐφώναξε καὶ ἐκτύπησε δυνατά. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκαν σὲ μιὰ μεγάλη τετράγωνη αὐλή. Ζαρωμένοι κοντὰ στοὺς τοίχους, κάτω ἀπὸ τὶς προεξοχὲς τῆς στέγης, οἱ στρατιῶται κοιμόταν ἀκατάστατα, τυλιγμένοι μέσα στὶς κουβέρτες των. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐρώτησε ἕναν ἄνθρωπο ποὺ ἔμοιαζε μὲ φρουρόν, κ' ὕστερα γύρισε πρὸς τὸν Βάντικτον καὶ τοῦ εἶπε λίγα λόγια.

—Ζῇ ἀκόμη, εἶπεν ὁ Βάντιγκτον, χαμηλοφώνως. Προσέχετε ποῦ πατᾶτε.

Ἀκολουθοῦντες πάντα τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ φανάρια, διέσχισαν τὴν αὐλή, ἀνέβηκαν μερικὰ σκαλοπάτια, καὶ ἀφοῦ πέρασαν μιὰν ἄλλην αὐλή, ποὺ στὸ βάθος της βρισκόταν ἕνα μεγάλο δωμάτιο, ὅπου τοὺς μετέφεραν οἱ ὁδηγοί τους. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐκτύπησε, κ' ἄνοιξαν ἀμέσως. Ἐκύτταξε τὴν Κίττυ καὶ ὑπεκλήθη.

—Ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ περάσετε, εἶπεν ὁ Βάντικτον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΙΣ ΕΛΛΑΔΕΣ
θὰ γίνετε ἀσφαλῶς παγκόσμιαι «ΙΣ» μόνον μὲ τοὺς νέους ἐλαστικοὺς κορσέδες τοῦ Καταστήματος «ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ» 50 ὁδὸς Σταδίου.
Μόνον οὕτω ἐξασφαλίζετε τὴν εὐγραμμίαν τοῦ σώματος, δημιουργοῦσαι τελείας καλλιτεχνικὰς γραμμὰς καὶ πλήρη ὑγείαν.
"ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ,,
50 ὁδὸς Σταδίου 50

ΚΑΝΑΡΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙ[illegible] σπανίας ράτσας καὶ τελείως [illegible]ρα, παρέλαβε [illegible]γραφεῖον ΣΠΥ[illegible]ΟΥΛΟΥ, [illegible] Πειραιῶς [illegible] (Ἔναντι Ὠ[illegible]είου Ἀθηνῶν).

ΣΑΠΟΥΝΙ FELS NAPTHA
ΜΠΟΥΓΑΔΑ ΜΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ
Ἀγοράσατε τὸ παγκοσμίου φήμης σαπούνι ΦΕΛΣ ΝΑΦΘΑ. Κάμετε τὴν μπουγάδα σας μὲ κρύο νερό. Δοκιμάσατε διὰ νὰ πεισθῆτε. Ζητήσατε εἰς τὰ μεγαλύτερα ἐδωδιμοπωλεῖα ἓν τεμάχιον ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗΝ ΔΩΡΕΑΝ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Λέσχη Φρουρᾶς Ἀθηνῶν προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν λεύκανσιν τῶν ἐπιτραπεζίων εἰδῶν (τραπεζομανδήλων, πετσετῶν φαγητοῦ κλπ.) καὶ προσοψίων Κουρείου ἐνεργηθησόμενον τὴν 27ην Μαρτίου 1929 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (Πανεπιστημίου ἀριθ. 6) ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων κατατεθειμένων εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Λέσχης καθ' ἑκάστην πρωΐαν.

Ἀθῆναι, τῇ 16 Μαρτίου 1929

Ὁ Διευθυντὴς
ΑΛ. ΣΠΥΡΑΚΟΣ Συν)χης

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἵδρυσις νομοῦ Ἠλείας

ΠΥΡΓΟΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Τὸ ζήτημα τῆς προαγωγῆς τῆς Ἠλείας εἰς Νομὸν ἀνεκινήθη πάλιν ἐκλεγείσης εἰς Πανηλειακὴν συνέλευσιν ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου, ὅπως διαχειρισθῇ τὸ ζήτημα. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Παπασχινᾶ, προέδρου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, Β. Γιαννοπούλου προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου, Ι. Λυρῆ προέδρου τοῦ εἰσαγωγικοῦ συλλόγου, Ι. Ταμβακοπούλου τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ Δ. Παπαπολυχρονίου τοῦ συνδέσμου τῶν Γορτυνίων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας.

Οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν διοικητικὴν ταύτην ἀνεξαρτησίαν τοῦ νομοῦ μας εἶνε γνωστοί· ἡ Ἠλεία ἔχει ἀνάγκην κυρίως διοικήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προέλθῃ ἄμεσος παρακολούθησις καὶ ἐπίλυσις τῶν σοβαρωτέρων ζητημάτων της. Ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ διοικητικοῦ καθεστῶτος ἐν Ἠλείᾳ διανοίγονται νέοι ὁρίζοντες εἰς τὴν ἐν γένει οἰκονομικήν, διοικητικήν, πολιτικὴν καὶ γεωργικὴν ὑπόστασιν αὐτῆς. Ἡ προαγωγὴ ἐπίσης τῆς Ἠλείας εἰς Νομὸν θὰ ἔχῃ ἄμεσον τὸν ἀντίκτυπόν της εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ Δῆμος Λετρίνων προσεφέρθη νὰ χορηγῇ ἐτησίως 300 χιλιάδας δραχμῶν πρὸς συντήρησιν τῶν διαφόρων γραφείων, τὴν ἵδρυσιν τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως θὰ ἐπιφέρῃ ἡ δημιουργία Νομαρχίας ἐν Πύργῳ, δὲν πρέπει νὰ ἀδιαφορῇ τὸ Κράτος, ἀλλὰ δέον νὰ προβῇ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς Π. Φάληρον Ἀνδρικὸν καὶ Γυναικεῖον Κομμωτήριον μὲ ἀρκετὴν πελατείαν παραπλεύρως κινηματογράφου τὸ «Φαληρικόν». Πληροφορίαι Ἀμφιτρίτης 3, Ἀρχιμήδης Μαραγγιάννος.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ νεόδμητος διώροφος διπλοκατοικία μὲ ἄμεσον παράδοσιν. Δωμάτια 8 κουζῖναι 2, χώλλ 2, λουτρά 2, δωμάτια ὑπηρεσίας 2, ταράτσα, πλυντήριον, ἠλεκτρικόν, ὕδωρ ἄφθονον, κῆπος κλπ. χρειώδη ἐπὶ πήχεων 460, ἀξία δραχμὰς 450 χιλιάδας. Ὁδὸς Ἰσμήνης Νο 91, στάσις Ἁγίου Μελετίου. Πληροφορίαι ἄνω πάτωμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν πολυτελὴς μονοκατοικία, μὲ τρεῖς προσόψεις, γκαράζ, κῆπον, 16 δωμάτια, 5 βεράντες κλπ. ἐκ πήχεων 2300 παραδοτέα ἀμέσως καὶ ἀφορολόγητος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας καὶ λοιπῶν χρειωδῶν εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου παραδιδόμενα ἀμέσως. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀναγνωστοπούλου 22 (Κολωνάκι) οἱ τρεῖς ὄροφοι τελείως ἀνακαινισθείσης οἰκίας ὁμοῦ ἢ χωριστά. Α' ὄροφος 3 δωμάτια, Β' ὄροφος 6 καὶ Γ' ὄροφος 5 δωμάτια. Ἅπαντες μὲ δωμάτια ὑπηρεσίας, λουτρά, ἠλεκτρικόν, γκάζ, καὶ λοιπὰ χρειώδη. Πληροφορίαι εἰς τὴν παραπλεύρως οἰκίαν ἀριθ. 24 καὶ εἰς τὸ γραφεῖον «Γ. Δ. Καροῦσος» ὁδὸς Πετράκη 15.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ κατάλληλον δι' Ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἀντ. μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μονοκατοικία ἐκ δύο δωματίων καὶ μαγειρείου Διογένους 16.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον μετ' ἐπίπλων παρὰ καλῇ οἰκογενείᾳ Ἀσκληπιοῦ 133. Πληροφορίαι λογιστήριον «Πρωΐας».

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν μεταχειρισμένα ἔπιπλα ξενοδοχείου. Πληροφορίαι Στοὰ Τσαγκάρη Σοφοκλέους 8, γραφεῖον κ. Ἀνδρέα Κωνσταντακοπούλου ἄνω πάτωμα ὥρα 11—12 καὶ 6—8 μ. μ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙ[illegible]

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡ[illegible]

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ [illegible]μέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε [illegible] οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. [illegible] παραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγρ[illegible] ἀναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον [illegible] περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα [illegible]σεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πλη[illegible] Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ [illegible]μύθειαν, δημοσιεῦον τὴν [illegible] τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον [illegible]ρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσ[illegible] φορίαι παρέχονται εἰς τοὺς [illegible]νους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογρ[illegible] «Πρωΐας» ἀπολύτως [illegible]

Παμπροσφυγικὸν σύλλογον Δαμ[illegible] στέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον [illegible] δηλώσεως κ. Ε. Κασταν[illegible], μὲ [illegible] φορίαν ὅτι ἐγένετο φάκελος διὰ [illegible] ταχώρησίν του εἰς τὸ καταρτισ[illegible] μητρῴων.

κ. Ν. Καροῦσταν Βόλον. Ἐ[illegible]μεν τὴν ἀποσταλεῖσαν ὑπεύθυνον [illegible] ὅπως ἐπισυναφθῇ πιστοποιητικ[illegible]νον ὅτι οἱ ἐν τῇ πράξει 144)67 [illegible]ρώμενοι δικαιοῦχοι Θεόδωρος καὶ [illegible]ος εἶνε τέκνα νόμιμα τοῦ Ἰωάν[illegible] ρούστα.

Θρακικὸν Σύλλογον Βόλον. Ἀπ[illegible]μεν αἰτηθὲν ἀντίγραφον.

κ. Δεσπ. Τσαντίρογλου, Βόλον. [illegible] κατεχωρήθητε. Ἀποστείλατε μας [illegible] χειράς σας ἀπόκομμα ὑπευθύνου [illegible]σεως.

κ. Βασ. Πάνον Βόλον. Κατεχωρ[illegible] εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ [illegible]ρίου.

κ. Χαρ. Ἰωαννίδην Ἀκράτ[illegible]. Ἀπαγορεύεται τοιούτου εἴδους [illegible]λησία.

κ. Ι. Λαμπρόπουλον Βόλον. Δὲν [illegible] χωρήθη ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ κατεχωρ[illegible]ταν καταρτισθῇ τὸ νέον μητρῷον.

κ. Μαρ. Σακαλόγλου Χαλκίδ[illegible] μοίως.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤ[illegible]
ARIEL

Ρεκὸρ ἀντοχῆς. Ἐπανειλημμένως τὸ 19[illegible] καὶ 1929 ἔλαβε τὸ μεγαλύτερον παγκόσμ[illegible] βραβεῖον MAUD'S TROPHY διὰ τὰς [illegible] πρωτοφανεῖς εἰς ἀντοχὴν διαδρομὰς καὶ [illegible] συνεχῆ τῆς μηχανῆς λειτουργίαν 8000 χιλ[illegible] καὶ 16.000 χιλμ.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΑΝΤ. Γ. ΦΩΣΤΗΡΟΠ[illegible]
Νοταρᾶ 65, Πειραιεύς. Ἔκθεσις Ἀθη[illegible] Πατησίων 43.

Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΑΘΕΟΣ (ΑΙΓΙΝΗΣ)

Προκηρύσσει διὰ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1929 ἡ[illegible]μέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσ[illegible]βρίας καὶ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, μειοδοτ[illegible] διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορ[illegible] διὰ τὴν κατασκευὴν λιμενοβραχίονος.

Σχέδια, συγγραφὴ ὑποχρεώσεων, προϋπ[illegible]τρήσεις κλπ. εὑρίσκονται κατατεθειμένα [illegible] τὰ γραφεῖα τῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν [illegible]γίνῃ καὶ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Συγκοινωνι[illegible] (τμῆμα λιμενικῶν ἔργων) ἔνθα οἱ βουλόμ[illegible] δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ λαμβάνωσι γνῶ[illegible] αὐτῶν.

Εἰς τὴν δημοπρασίαν γενήσονται δεκτοὶ [illegible]γολάβοι λιμενικῶν ἔργων α' ἢ ἀνωτέρας [illegible]ξεως καὶ ἑταιρεῖαι ἀνεγνωρισμέναι ἔχου[illegible] ἐκτελέσει ἢ ἐκτελοῦσαι παρομοίας φύσεως [illegible]γα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 4ῃ Μαρτίου 1929

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτρ[illegible]
Α. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ
ΔΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ-ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΥΤΙΟΠΟΙΩΝ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΩΝ
ΧΑΡΤΟΠΟΙΪΑΣ
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΠΕΤΡΑΚΗ 18 (22) ΠΑΡΟΔ. ΒΟΥΛΗΣ

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ὁ φίλος καὶ ὁ ἐχθρὸς τοῦ Λαοῦ

Ὁ Μαρᾶ καὶ ὁ Φρανσουᾶ Κοτύ, ὁ γνωστὸς ἀρωματοπώλης. Μία φιλοδοξία ποῦ στοιχίζει ἑκατομμύρια.—Ἡ ἐφημερὶς ποῦ πωλεῖται δύο πεντάρες καὶ ἐξερεθίζει τοὺς Γάλλους ἐναντίον τῶν ξένων.—Σωβινισμὸς καὶ ἐρωπάθεια

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος. — Ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» εἶνε ἡ προσωνυμία τὴν ὁποίαν ἔδωσε ἡ ἱστορία εἰς τὸν Μαρᾶ. Δὲν τὴν ἐφεῦρε μόνη της. Τὴν παρέλαβε ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ ἐπαναστάτου καὶ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα, τὴν ὁποίαν ἐξέδιδε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ὅπως οἱ ἡγεμόνες ποῦ παραμένουν εἰς τὴν ἱστορίαν μὲ ἕνα τίτλον: ὁ Καλός, ὁ Λεοντόκαρδος, ὁ Νικητής, ἔτσι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ μιᾶς Ἐπαναστάσεως ὅπως ἡ Γαλλική, ἐπῆραν μερικοὺς τίτλους τιμῆς διὰ τὴν ὑστεροφημίαν των. Ὁ Μαρᾶ, ὁ ἀπαίσιος κατὰ τοὺς μέν, ὁ ὑπέροχος κατὰ τοὺς ἄλλους, εἶνε γνωστὸς μὲ τὸν τίτλον αὐτὸν τοῦ «Φίλου τοῦ Λαοῦ» καὶ θὰ ὁμολογήσετε ὅτι δὲν εἶνε μικρός, μήτε ἀσήμαντος. Φυσικά, πολλοὶ ἱστορικοὶ κατέγιναν νὰ ἀποδείξουν, καὶ τὸ ἀπέδειξαν, ὅτι δὲν ὑπῆρξε κυνικώτερος τύραννος ἀπὸ τὸν Μαρᾶ. Ἡ δολοφονία του θεωρεῖται σχεδὸν ὡς ἐξαγνιστικὴ πρᾶξις καὶ ἡ Καρλόττα Κορνταὶ ἐξυμνεῖται ὡς ἡρωῒς σήμερον ὅπως καὶ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ Ἀνδρέας Σενιὲ τῆς ἀφιέρωνε τοὺς λυρικούς του στίχους. Εἶνε περίεργον ὅτι ἡ μνήμη τοῦ Μαρᾶ δὲν ἔπαυσε νὰ ἀπασχολῇ καὶ σήμερον τὰς συζητήσεις τῶν πολιτικῶν, ὅπως δὲν ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρῃ τοὺς ἀνεκδοτολόγους. Ὅταν πέρυσι ἔγινεν ἡ πρωτοφανὴς ἐκείνη ἔκθεσις τῶν κειμηλίων τῆς Ἐπαναστάσεως, τὰ ἀντικείμενα ποὺ εἶχαν σχέσιν μὲ τὸν Μαρᾶ ἦσαν ἐκεῖνα ποὺ προκαλοῦσαν τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον, μαζὶ μὲ τὸ τραπέζι ὅπου εἶχε ξαπλωθῆ αἱμόφυρτος ὁ Ροβεσπιέρος ὁ ἀδέκαστος. Ὁ περίφημος πίναξ τοῦ Δαυΐδ, παριστάνων τὸν Μαρᾶ νεκρὸν ἐντὸς τοῦ λουτῆρός του, ἀνεπτέρωνε τὸν θαυμασμὸν τῶν μὲν καὶ ἐπύρωνε τὸ μῖσος τῶν ἄλλων. Σήμερον ἀκόμη γίνεται πολὺς λόγος διὰ τὸν λουτῆρα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπλήξε τὸν Μαρᾶ ἡ Καρλόττα. Ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον ὅλον καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχαιοκαπήλων καμμιὰ πενηνταριὰ λουτῆρες, διὰ τοὺς ὁποίους παρέχονται ἔγγραφα καὶ ἐπίσημοι ἐγγυήσεις ὅτι ὁ καθένας ἐξ αὐτῶν εἶνε ὁ γνωστὸς λουτὴρ τοῦ Μαρᾶ. Ἐπαναλαμβάνεται δηλαδὴ ἡ περιπέτεια τῶν διαφόρων κρανίων τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀκανθῶν τοῦ στεφάνου τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» ἔχει ἀκόμη τοὺς θαυμαστάς του.

Πρό τινος μάλιστα, ὁ κ. Ἐδουάρδος Ἑρριώ, εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ στολίσῃ ἕνα λόγον του μὲ τὴν μνήμην τοῦ Μαρᾶ καὶ τῆς ἐφημερίδος του. Ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» —εἶπεν ὁ κ. Ἑρριώ— ὁ ἀληθινὸς αὐτὴν τὴν φοράν...

Διότι φαίνεται ὅτι ὑπάρχει καὶ κάποιος ψεύτικος «Φίλος τοῦ Λαοῦ». Εἶνε ὁ κ. Φρανσουὰ Κοτύ, ὁ ἀρωματοπώλης, ποὺ ἔκαμεν ἑκατομμύρια καὶ ἐννοεῖ νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ πρὸς χορτασμὸν τῆς ἀνικανοποιήτου φιλοδοξίας του. Ἠγόρασε κατ' ἀρχὴν τὸν «Φιγκαρῶ» καὶ κατόπιν τὸν «Γαλάτην», δύο ἐφημερίδας χωρὶς ἄλλο γόητρον εἰμὴ τὴν προτίμησιν τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ τῶν ξεπεσμένων εὐγενῶν. Ἐπεχείρησε νὰ γίνῃ γερουσιαστὴς καὶ ἀπέτυχεν οἰκτρότατα, πρᾶγμα ποὺ δὲν κατώρθωσε νὰ μάθῃ ὁ εἰδικῶς ἀφιχθεὶς ἐνταῦθα φίλος μας κ. Στεφάνου, ὁ ὁποῖος, συνομιλῶν μὲ τὸν κ. Γεώργιον Μπουρντόν— εὑρεθέντα ἀναμεμιγμένον, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ σκάνδαλον τῆς αἰσχροκερδείας τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Φράγκου»— εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀντικρύσῃ εἰς τὸν διάδρομον τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ «Φιγκαρῶ». Ὁ ἀρωματοπώλης λοιπὸν τῆς πολυτελείας, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κναφαίμου «Φιγκαρῶ» καὶ τοῦ ψευδευγενοῦς «Γαλάτου», ἀπεφάσισε νὰ σώσῃ τὸν γαλλικὸν λαόν. Καὶ ἐξέδωκε μίαν νέαν ἐφημερίδα, τὸν «Φίλον τοῦ Λαοῦ». Ἀπαισιωτέρα τυμβωρυχία δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ.

Ἡ νέα αὐτὴ ἐφημερὶς δὲν ἀπήλλαγη τοῦ σκανδάλου ποὺ τὴν ἐπερίμενε. Πρῶτον ἐπωλεῖτο καὶ πωλεῖται ἀκόμη, ἀντὶ 10 σαντίμ, ἐνῷ ἡ κανονικὴ τιμὴ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων εἶνε 25 σαντίμ. Ἀμέσως λοιπὸν ὠργανώθη ἕνας τεράστιος ἀντίπαλος τοῦ «Φίλου τοῦ Λαοῦ», ἡ Ἕνωσις τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου, ἡ ὁποία κατήγγειλε δημοσίᾳ τὴν ἐγκληματικὴν αὐτὴν διάθεσιν τῶν ἑκατομμυρίων ἑνὸς ἀνθρώπου, μὲ μόνον σκοπὸν νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, σπείρων μὲ κολοσσιαίαν του ζημίαν τὰς σωβινιστικάς του ἰδέας καὶ τὴν φασιστικήν του νοοτροπίαν. Τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων δὲν ἐξετέλεσε τὸ συμβόλαιον τῆς πωλήσεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναλάβει καὶ ὅλα τὰ κιόσκια τῶν Παρισίων καὶ τῆς Γαλλίας ὁλοκλήρου διετάχθησαν νὰ μὴ δεχθοῦν πρὸς πώλησιν τὸν «Φίλον τοῦ Λαοῦ».

Ἀλλ' ὁ κ. Κοτύ, ποὺ ἔχει ἑκατομμύρια πολλὰ καὶ φιλοδοξίαν ἀνυπολόγιστον, δὲν εἶνε ἄνθρωπος ποὺ ὑποχωρεῖ. Ἐμάζευσε ὅλους τοὺς ἀέργους τοῦ Παρισιοῦ, ἄνδρας, γυναῖκας, παιδιὰ καὶ ἐτοποθέτησεν εἰς κάθε γωνίαν τῶν δρόμων ἕνα πωλητὴν τῆς ἐφημερίδος του. Μίαν πεντάραν κερδίζουν οἱ πωληταὶ τῶν ἐφημερίδων, μίαν ἔχουν καὶ οἱ πωληταὶ τοῦ «Φίλου τοῦ Λαοῦ», ὁ ὁποῖος στοιχίζει δύο πεντάρες εἰς τὸ κοινόν. Δὲν τὸν πωλοῦν τὰ κιόσκια; Ἦλθε εἰς συνεννόησιν μὲ μερικοὺς ἰδιοκτήτας καὶ τοὺς εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

—Πόσα κερδίζετε ἡμερησίως πωλοῦντες ὅλας μαζὶ τὰς παρισινὰς ἐφημερίδας;

—Ἂς ποῦμε ἑκατὸν φράγκα.

—Θὰ πωλῆτε ἀπὸ σήμερον μόνον τὸν «Φίλον τοῦ Λαοῦ» καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ζημίας σας θὰ σᾶς τὴν καταβάλω ἐγώ!

Πολλοὶ ἐδέχθησαν. Καὶ ἔτσι, ὅπου βρεθῇ κανεὶς εἰς τὸ Παρίσι, ἀκούει νὰ τοῦ σφυρίζουν στ' αὐτιὰ τὴν διαφήμισιν τοῦ περιέργου αὐτοῦ ἐντύπου. Τώρα τὸ εὑρίσκει κανεὶς καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ γαλατάδικα καὶ τὰ μικροκαφενεῖα καὶ τὰ μικρομπακάλικα τῆς συνοικίας. Σὲ λίγο θὰ τὸν πωλοῦν καὶ οἱ θυρωροί μας. Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν νίκην, ἤγειρε ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων Ἀσσὲτ καὶ ἐναντίον τοῦ «Συνδέσμου τοῦ Παρισινοῦ Τύπου». Ἐναντίον τοῦ πρώτου διὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συμβολαίου περὶ πωλήσεως καὶ ἐναντίον τῶν ἄλλων διὰ τὴν συστηματικὴν καταπολέμησιν τοῦ «Φίλου τοῦ Λαοῦ». Νέα νίκη! Τὸ ἐμποροδικεῖον κατεδίκασε τὸ Πρακτορεῖον καὶ τὸν Σύνδεσμον νὰ πληρώσουν ὡς ἀποζημίωσιν εἰς τὸν κ. Φρανσουὰ Κοτὺ ἕνα ἑκατομμύριον διακοσίας χιλιάδες φράγκα. Φυσικά, ἔγινεν ἔφεσις. Ἀλλὰ τί σημαίνει; Οἱ τοῖχοι τῶν Παρισίων ἔχουν γεμίσει μὲ θεώρατες ρεκλάμες ὅπου ἀναγράφεται ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ διατακτικὸν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Καὶ ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδεται ὀκτασέλιδος, σὲ χαρτὶ πολυτελείας, μὲ ὅλας τὰς εἰδήσεις, μὲ πολλὰς εἰκόνας, μὲ γελοιογραφίας καὶ μὲ τὴν φαρμακερὴν σωβινιστικὴν ἀρθρογραφίαν του. Καὶ πωλεῖται δύο πεντάρες. Οὐδέποτε ἐξεδόθη τόσον ξενόφοβον φύλλον εἰς τὴν Γαλλίαν. Πιπιλίζει καθημερινῶς ὡς καραμέλλαν τὴν λέξιν μετὲκ καὶ ἐξερεθίζει τὸν ἁπλοῦν Γάλλον ἐναντίον τῶν ξένων, «ποὺ ἔρχονται νὰ φᾶνε τὸ ψωμί μας». Ἕνα μῖσος τόσον ἀνεξήγητον, ὅσον καὶ ἠλίθιον. Διότι ἡ ξενικὴ αὐτὴ «ἐπιδρομὴ» εἰς Γαλλίαν εἶνε ἡ πλουτοπαραγωγικωτέρα πηγὴ τοῦ γαλλικοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ μετὲκ εἶνε πολλάκις οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέται τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους, καὶ ἀκόμη πρὸ ὀλίγου καιροῦ μία ἄλλη «μετὲκ» ἀνεγράφη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Χρυσῆν Βίβλον τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους. Ὁ Κοτὺ δὲν πολυσκοτίζεται. Ἡ δημαγωγία του ζητεῖ τὰ εὐπιστότερα ἐπιχειρήματα. Καὶ ὅταν καθημερινῶς ἀντὶ δέκα σαντὶμ προσφέρεται εἰς τὶς νοικοκυροῦλες καὶ εἰς τοὺς ἐργάτας, τὸ τροπάριον τῆς ξενοφοβίας, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ θεωρηθῇ πατριώτης. Ἀδιάφορον ἂν εἶσθε ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

VITAGON
SANITAS
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟΝ
Ἐβραβεύθη εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Βολωνίας (Ἰταλίας)
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΩΝ
Δ. Θ. ΙΑΚΩΒΟΥ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1891 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — ΦΩΚΙΩΝΟΣ 20
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ: συστήματος Ἀγγλικοῦ καὶ εἰδικῶς διὰ Τραπέζας, Θησαυροφυλάκια, Ἀρχειοθήκας κ.λ.π.
ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ: πάσης δυνάμεως, δεκαδικοῦ, ἑκατονταδικοῦ συστήματος καὶ ὁλοσιδηραῖ
ΓΕΦΥΡΟΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ: δυνάμεως μέχρι 50,000 χιλιογράμμων
ΠΛΑΣΤΙΓΓΕΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ: διὰ Κλινικάς, Νοσοκομεῖα. Ὑδροθεραπευτήρια κλπ.
ΧΕΙΡΑΜΑΞΙΔΙΑ: παντὸς εἴδους.

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΜΑΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΠΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΟΥΝ

ΗΜΙΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ Η ΖΩΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΓΟΝΤΙΚΑΝ

Ἡ τελευταίως ἐπισυμβᾶσα κλοπὴ τῶν κειμηλίων τῆς Ἁγίας Λαύρας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατέδειξε πόσον κακῶς φυλάσσονται εἰς τὰς μονὰς κειμήλια ἀνεκτιμήτου ἱστορικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῆς ἀξίας, μᾶς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ διαπιστώσωμεν καὶ μίαν θλιβερὰν ἀκόμη ἀλήθειαν: ὅτι δηλαδὴ μοναὶ ἀποτελοῦσαι, κατὰ τὸ πλεῖστον, μνημεῖα τῆς βυζαντινῆς τέχνης, κινδυνεύουν νὰ καταρρεύσουν, ἂν δὲν ληφθῇ, ἐφόσον εἶνε ἀκόμη καιρός, πρόνοια νὰ μὴ μένουν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Χρόνου καὶ τὴν μανίαν ποὺ ἔχουν οἱ καλόγηροι νὰ κατεδαφίζουν κάθε παλαιὸ κελλὶ διὰ ν' ἀνεγείρουν διαμερίσματα, χωρὶς κανένα ρυθμὸν καὶ τέχνην.

Οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν ἱστορικὴν μονὴν τῆς Λαύρας κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὴν κλοπὴν ἡμέρας, διεξετραγῴδησαν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ὁ παρὰ τὴν κυρίως μονὴν μικρὸς ναός, ὅπου τὴν 25ην Μαρτίου 1821 ὁ Παλαιῶν Πατρῶν ὕψωσε τὸ λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως, συνέστησαν δὲ δι' αὐτὸν τὴν λῆψιν ἐπειγόντως μέτρων, διότι ἕνα ἀπὸ τὰ ἱερώτερα κειμήλια τοῦ Ἀγῶνος διατρέχει ἄμεσον κίνδυνον ἐξαφανισμοῦ. Δυστυχῶς δὲν εἶνε μόνον ὁ ναὸς αὐτὸς ποὺ κινδυνεύει νὰ καταρρεύσῃ. Καὶ ἄλλαι μοναί, μὴ ἔχουσαι, βεβαίως, ἱστορικὴν σημασίαν ὅσην ἐκείνη ὅπου ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀντιπροσωπεύουσαι ὅμως τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν τέχνην μιᾶς ἐποχῆς, κινδυνεύουν ἐπίσης, πολὺ δὲ σύντομα, ἂν ἐξακολουθήσῃ ἐπιδεικνυομένη ἡ κρατικὴ ἀστοργία ποὺ ἐπιδεικνύεται τώρα, θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἐρείπια, ἀπὸ τὰ ἴχνη τῶν ὁποίων θ' ἀναζητοῦν οἱ μελετηταὶ τῆς αὔριον ν' ἀνεύρουν ἱστορικὰς πηγάς. Ἂς συμβουλευθῶμεν ὅμως ὀλίγον τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα...

* * *

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἱδρύθη κατὰ τὸ 1915 μία ὑπηρεσία «ἀναστηλώσεως» ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπήχθησαν ὅλα τὰ ἐν τῇ Χώρᾳ σῳζόμενα μνημεῖα κλασσικῆς καὶ βυζαντινῆς τέχνης, πλὴν τοῦ Παρθενῶνος, τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναλάβει καὶ ἐκρίθη σκόπιμον νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ κ. Μπαλᾶνος. Ἡ διεύθυνσις τῆς ὑπηρεσίας ἀνετέθη εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Βυζαντινολογίας εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον κ. Ὀρλάνδον, ἀνετέθη δὲ εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ ἡ φροντὶς τῆς ἐκπονήσεως καὶ θεωρήσεως σχεδίων δι' ἀνέγερσιν νέων ἢ ἐπισκευὴν ἢ διαρρύθμισιν παλαιῶν ναῶν. Καμμία δηλαδὴ ἐκκλησία δὲν ἀνεγείρεται, οὔτε διαρρυθμίζεται παλαιά, ἂν τὸ σχέδιον αὐτῆς δὲν ἐγκριθῇ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναστηλώσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Καὶ ἡ ὑπηρεσία ὅμως αὐτή, ὅπως κάθε τι ποὺ γίνεται καὶ εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζονται ὡραῖαι ἐλπίδες εἰς τὸν μακάριον αὐτὸν τόπον, ἐγκατελείφθη ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὡς βοηθοὶ τοῦ κ. Ὀρλάνδου ὑπηρετοῦντος, ἂς σημειωθῇ, ἀμισθί — ἐτοποθετήθησαν ἕνας ἀρχιτεχνίτης καὶ δύο σχεδιασταὶ πληρωνόμενοι πρὸς 2.500 δραχμὰς μηνιαίως. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, μὴ ἔχοντες οὔτε τὸ ἐλάχιστον μέσον καὶ μὴ διαθέτοντες καμμίαν σχεδὸν πίστωσιν, περιορίζονται εἰς τὴν ἐκπόνησιν καὶ διόρθωσιν σχεδίων ναῶν καὶ τὴν συλλογὴν καὶ ταξινόμησιν ἀναφορῶν, εἰς τὰς ὁποίας γίνεται ἔκκλησις νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς συντήρησιν μονῶν ποὺ διατρέχουν ἄμεσον κίνδυνον καταρρεύσεως.

Μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἀναφορὰς αὐτὰς τονίζουν ὅτι:

Ὁ ἐξωνάρθηξ τοῦ γυναικωνίτου τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ εἰς τὴν Φωκίδα εἶνε ἑτοιμόρροπος.

Τὸ βυζαντινὸν νοσοκομεῖον τῶν Μετεώρων ἡμιερειπωμένον κινδυνεύει ν' ἀποερειπωθῇ. Τὸ νοσοκομεῖον αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον διασωζόμενον ἀπὸ τὰ βυζαντινὰ μοναστικὰ νοσοκομεῖα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον σχεδὸν εἰς κάθε μονήν. Τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ἔχουν ἱδρυθῆ ἀπὸ βασιλεῖς ἢ ἀξιωματούχους αὐλῶν ἢ καὶ μοναχοὺς εὐποροῦντας, οἱ ὁποῖοι τ' ἀνήγειραν πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν των, θεωροῦνται δὲ διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν διαρρύθμισίν των μνημεῖα τέχνης.

Τὸ βυζαντινὸν ἑστιατόριον, καθὼς καὶ τὰ κελλιὰ τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Καισαριανῆς, ὀλίγον δηλαδὴ ἔξω ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καταρρέουν σιγὰ-σιγά. Τὸ ἑστιατόριον αὐτὸ εἶνε καλῆς τέχνης, ὅπως καὶ τὰ περισσότερα ἑστιατόρια τῶν μονῶν, αἱ «τράπεζαι» ὡς ἀπεκαλοῦντο ἢ τ' «ἀριστήρια», κατὰ τὸ τυπικόν, ὅπου ὑποχρεωτικῶς συνέτρωγον οἱ μοναχοί.

Τὸ Βοντόχιον τοῦ Μιστρᾶ, τὸ «Ἀφεντικὸ» ὅπως λέγεται, διότι ἐκεῖ ὑπῆρχεν ἡ εἰκὼν τοῦ Παλαιολόγου, τὸ καθολικὸν τῆς ἱστορικῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας, τὸ καθολικὸν τῆς μονῆς Κολλεζῶν, τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Τρουλλιανῆς τῆς Μυκόνου, μονῶν δηλαδὴ ποὺ ἡ κάθε μία ἔχει τὴν ἱστορίαν της, μικρὰν ἢ μεγάλην, θὰ καταρρεύσουν ἂν δὲν κατέρρευσαν μερικὰ ἀπὸ τὰς τελευταίας βροχὰς καὶ δὲν τὸ ἐπληροφορήθημεν ἀκόμη.

Καὶ τέλος τὰ Μωσαϊκὰ τῆς Νικοπόλεως ἐγκαταλελειμμένα χωρὶς τὴν ἐλαχίστην φροντίδα, θὰ ἐξαφανισθοῦν πολὺ γρήγορα.

* * *

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὰ βυζαντινά, διατρέχουν κίνδυνον ἐξ ἴσου σοβαρὸν καὶ μνημεῖα κλασσικῆς τέχνης, διὰ τὰ ὁποῖα φέρομεν εὐθύνην καὶ ἀπέναντι τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπὶ παραδείγματι, οἱ κίονες τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὴν παλαιὰν Κόρινθον, τὰ σῳζόμενα λείψανα τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς εἰς τὴν Νεμέαν καὶ ὁ τάφος τῆς Κλυταιμνήστρας εἰς τὰς Μυκήνας, ὑπάρχει φόβος νὰ μεταβληθοῦν πολὺ γρήγορα εἰς ἀμόρφους ὄγκους λίθων. Ἐννοεῖται ὅτι σημειοῦμεν ἐδῶ τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διατρέχουν ἀμεσώτατον κίνδυνον, παραλείπομεν δὲ πολλὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ πέσουν σήμερον ἢ αὔριον, ἔχουν ἐν τούτοις ἀνάγκην μερίμνης συντηρήσεως, διὰ νὰ μὴν εἶνε ἀργὰ μετ' ὀλίγον καιρόν, ὅταν θὰ τὰ ἐνθυμηθῶμεν.

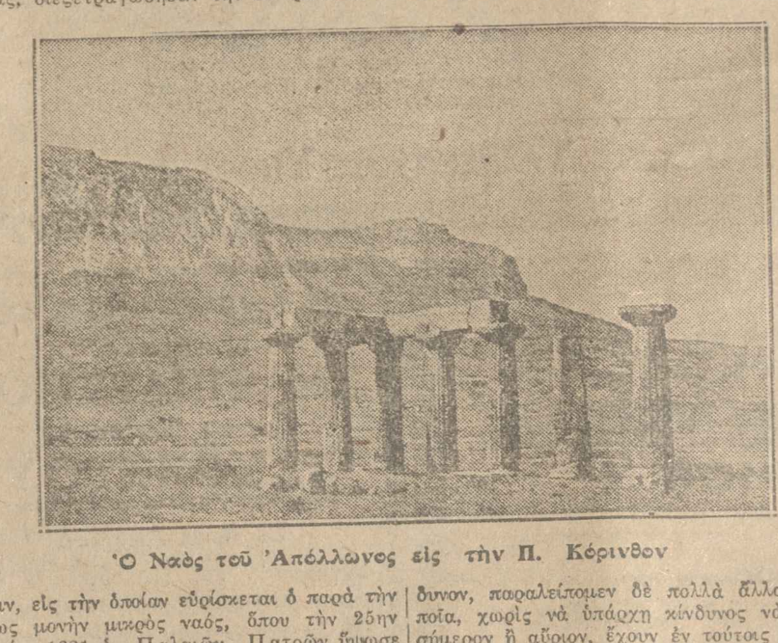

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τὴν Π. Κόρινθον

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔλειπαν ὅλα ὅσα ἀνεφέραμεν, εἶνε ἀρκετὸν νὰ μᾶς στιγματίσῃ ἕνα ἀνήκουστον ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖται ὑπὸ τὰ ὄμματα ἁρμοδίων καὶ ἀναρμοδίων καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, ἔγκλημα διὰ τὸ ὁποῖον ἡ εὐθύνη ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε κολοσσιαία. Πρόκειται διὰ τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Παρθενῶνος, ὅπου ἀναπαρίσταται ἡ πομπὴ τῶν Παναθηναίων, ἡ ὁποία ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗ ΑΣΦΑΛΩΣ.

Ἀπὸ σχετικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ἀποσπῶμεν τὰς κάτωθι χαρακτηριστικὰς γραμμάς:

«Τελευταῖον ἀναφέρομεν τὸ πολυτιμότατον κειμήλιον τῆς ἀρχαιότητος, τὸν μέγιστον θησαυρὸν τῆς Ἑλλάδος τὸν Παρθενῶνα, τοῦ ὁποίου ἡ δυτικὴ ζωφόρος μὲ τὰ ἀπαράμιλλα Φειδιακὰ γλυπτὰ τῆς πομπῆς τῶν Παναθηναίων, ἔφθασε πλέον εἰς τοιοῦτον κακὸν σημεῖον διατηρήσεως, ἕνεκα τῆς ἐπιδράσεως τῶν βροχῶν καὶ τῶν παγετῶν ἐπὶ τῶν λεπτῶν γραμμῶν τῶν ἀναγλύφων καὶ ἐπὶ τῶν ρηγμῶν τῆς ἐπιφανείας τῶν πλακῶν, ὥστε ἂν δὲν ληφθῶσιν ὁπωσδήποτε ἀμέσως ὑπὸ στέγην, ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν θὰ δύναται νὰ μᾶς προσαφθῇ βαρυτάτη κατηγορία, ὅτι ἀφήσαμεν νὰ ἀφανισθῶσι μοναδικοὶ ἀναντικατάστατοι θησαυροὶ τῆς τέχνης, ἐνδιαφέροντες ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.»

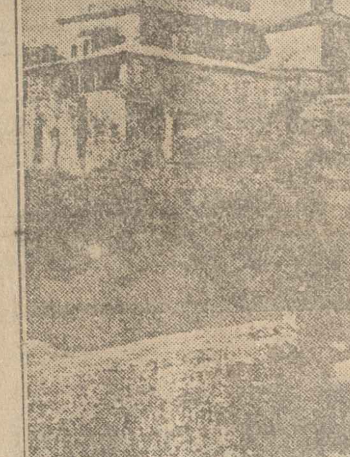

Τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Μεγάλου Μετεώρου πρὸ τῆς ἐρειπώσεώς του.

Τί θὰ ἠμποροῦσε νὰ προστεθῇ εἰς τὰ ὀλίγα αὐτὰ ποὺ εἰκονίζουν μὲ σκληρὰν ὠμότητα μίαν κατάστασιν, διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ὁποίας εἴμεθα ὅλοι ὑπεύθυνοι; Τάχα ἔχουν ἄδικον οἱ ξένοι ὅταν δικαιολογούμενοι διὰ τὴν κατακράτησιν τῆς Καρυάτιδος καὶ τοῦ μέρους τοῦ ἀετώματος τοῦ Ἐρεχθείου, λέγουν ὅτι ἂν μᾶς τὰ ἐπιστρέψουν ὑπάρχει φόβος νὰ τ' ἀφήσωμεν νὰ καταστραφοῦν;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Κυβέρνησις, σημειώνουσα τὰς παρεχομένας πληροφορίας, ἂς λάβῃ, ἂν νομίζῃ καὶ ἐφόσον δύναται, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν, καὶ τὰ ὁποῖα ὑπαγορεύονται, ἄλλωστε, καὶ ἀπὸ τὴν εὐθύνην ποὺ ἔχομεν ἔναντι τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΓΚΡΕΚΑ
GIVRINE
Poudre de riz de
L. T. PIVER PARIS

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΡΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Συνῆλθε εἰς τὴν δεκάτην τρίτην αὐτοῦ συνεδρίασιν ὁ Ροταριανὸς Ὅμιλος Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Α. Σταθάτου. Παρόντες οἱ κ.κ. Α. Ἀνδρεάδης, Ἀλ. Κουκλέλης, Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος, Ἀντ. Φίξ, Φρίξος Θεοδωρίδης, Σ. Παπαδημητρίου, Ἄγγελος Οἰκονόμου, Σπήλιος Ἀγαπητός, Τάκης Καμπᾶς, Γρηγ. Ρακτιβάν, Ν. Π. Ἀποστολόπουλος, Β. Σιμωνίδης, Π. Ζαχαρίας, Βοΐλας, Κωνσταντινίδης, Κυριαζίδης, Καραγιαννόπουλος, Καλαντίδης, Πετρακόπουλος.

Τὴν συνεδρίασιν παρηκολούθησεν καὶ ὁ ἐν Γένουᾳ ἐγκατεστημένος Ἕλλην μηχανικὸς κ. Ροδοκανάκης.

Ὁ πρόεδρος κ. Α. ΣΤΑΘΑΤΟΣ ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν ἰατρὸν κ. Καραγιαννόπουλον προκειμένου νὰ ὁμιλήσῃ περὶ χειρουργικῆς καὶ χειρούργων.

Ὁ κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ἀναφέρει τὸ πνεῦμα τῆς ἀπογοητεύσεως ἡ ὁποία ἐπεκράτησε εἰς τὴν χειρουργικὴν ἐπιστήμην πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Παστέρ. Ἐν ἔτει 1870 οἱ Γάλλοι χειροῦργοι ἐσκέπτοντο νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς κλινικάς των. Ἔχει δὲ ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης ταύτης. Κατὰ τὴν αἰγυπτιακὴν περίοδον οἱ ἱερεῖς ἐξήσκουν τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν χειρουργικήν. Ἡ δῆθεν ἐπιστήμη ἥτις ὑπῆρχε τότε ἰδοὺ πῶς ἐδημιουργήθη: Οἱ ἱερεῖς ὑπεχρέουν τοὺς ἀσθενεῖς νὰ περιγράφουν ἐπὶ τοίχων μετὰ τὴν ἴασιν ὅλα τὰ ὅσα ᾐσθάνοντο κατὰ τὴν ἀσθένειαν. Αἱ περιγραφαὶ αὗται κωδικοποιηθεῖσαι ἀπετέλεσαν τὴν τότε ἐπιστήμην. Ἐπακολουθεῖ ὡς πρόοδος ἡ περίοδος τοῦ Ἱπποκράτους, ἥτις ὅμως δὲν ἦτο πρόοδος καὶ διὰ τὴν χειρουργικὴν διότι ἠγνοεῖτο ἡ ἀνατομία. Ὁ ἴδιος ὁ Ἱπποκράτης εἶχε ἕνα καὶ μόνον σκελετὸν πρὸς μελέτην. Ἡ σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας διαρκέσασα μέχρι τοῦ 200 μ.Χ. ἀνέδειξε μεγάλους ἰατροὺς—τὸν Κέλσον, τὸν Γαληνὸν—ἀσχοληθέντας καὶ μὲ τὴν χειρουργικήν. Ἠδύναντο νὰ ἐγχειρήσουν τὴν κήλην καὶ τὸν λίθον τῆς κύστεως. Εἰς τὴν πρόοδον ταύτην συνετέλεσεν ἡ γνῶσις τῆς ἀνατομίας, ἡ ὁποία ἐπετράπη πλέον. Οἱ ἰατροὶ ἤξευρον οὕτω τί συμβαίνει. Ὁ χριστιανισμὸς ὅμως σταματᾷ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν. Οἱ χριστιανοὶ ἱερεῖς ἀναλαμβάνουν τὸ ἔργον τοῦ θεραπεύειν καὶ παραδίδουν εἰς τοὺς ὑπηρέτας των, τοὺς ἐπικληθέντας κουρεῖς, τὴν χειρουργικήν. Οἱ κουρεῖς ἐκράτουν τὰς πρακτικὰς γνώσεις των μυστικάς. Ἡ στάσιμος αὕτη κατάστασις ἠκολούθησε μέχρι τοῦ 500 μ.Χ. Τότε ἡ σχολὴ τοῦ Σεγκὸμ παραλαμβάνει τοὺς εὐφυεστέρους τῶν κουρέων καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς μορφώσῃ. Σὺν τῷ χρόνῳ ἑνοῦται ἡ ἐν λόγῳ σχολὴ μὲ τὴν ἐπίσημον ἰατρικὴν σχολὴν τῆς Γαλλίας. Οἱ χειροῦργοι καθίστανται ἐπιστήμονες καὶ ἀπὸ τὴν ἁπλῆν ἀρχικῶς σχολὴν τοῦ Σεγκόμ, προκύπτει ἡ ἐν Γαλλίᾳ Ἀκαδημία τῆς Ἰατρικῆς. Τὸ ἔτος ὅμως 1875—ἔτος ἐφαρμογῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Παστὲρ —εἶνε σπουδαῖος σταθμός. Ἀπὸ τότε κυρίως ἀρχίζει ἡ ὕπαρξις τῆς χειρουργικῆς. Ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς Λίστερ ἐφαρμόζει εἰς τὸ Ἐδιμβοῦργον τὴν ἀντισηπτικὴν θεραπείαν τοῦ Παστέρ.

Τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ τραύματα πλύνονται διὰ φανικοῦ ὀξέος καὶ οἱ χειροῦργοι σπεύδουν εἰς τὸ Ἐδιμβοῦργον διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νέου συστήματος. Ὁ Ἄγγλος ἰατρὸς ἐθεράπευσε πολλούς, καίτοι εἰσέτι δὲν ἔφθασεν εἰς λαπαρατομίας. Τὸ 1885 Δουκᾶς Σαπονιὲ εἰσάγει τὴν ἀντισηπτικὴν μέθοδον ἐν Γαλλίᾳ. Ἀλλὰ τὸ φανικὸν ὀξὺ δὲν εἶνε δι' ἐγχειρήσεις τῆς κοιλίας καὶ διὰ λεπτὰς ἐν γένει χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις. Τὸ 1890 ὁ Τεριὲ χρησιμοποιεῖ ἀποστείρωσιν (τὸν βρασμὸν καὶ τὴν πίεσιν τῶν ἐργαλείων). Ἐξασφαλισθέντες οὕτω οἱ χειροῦργοι ἀπὸ τὴν μόλυνσιν, προέβησαν εἰς ἀκρωτηριασμοὺς σπλάγχνων, ἄκρων κλπ. Ἐπακολουθεῖ δὲ ἡ συντηρητικὴ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πρόοδος τῆς βιολογίας καὶ τῆς ἰατρικῆς ὑποβοηθεῖ τὴν χειρουργικὴν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν συντήρησιν τῶν μελῶν (μεταμοσχεύσεις σπλάγχνων κλπ.) Εἰς τὴν παγίωσιν τῆς συντηρητικῆς ταύτης περιόδου συνετέλεσεν ὁ μέγας πόλεμος. Κατὰ τὸ 1914 οἱ ἀκρωτηριασμοὶ ἀκόμη ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐν τοῖς γαλλικοῖς νοσοκομείοις. Οὕτω ὅμως ἠχρηστεύοντο οἱ τραυματίαι καὶ ἡ βιολογία ἐσκέφθη νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν διατήρησιν τῶν μελῶν. Ὁ Καρὲλ, ἐκ Λυὼν καταγόμενος καὶ ἤδη ἐργαζόμενος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ὑπέδειξεν ὡς προλαμβάνον τὴν μόλυνσιν τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐφευρεθὲν ὑποχλωρητικὸν ὑγρόν. Ἐσώθησαν οὕτω ἀρκετοὶ τραυματίαι, ἀλλὰ κατόπιν ἐσκέφθησαν τὴν ἐγκατάστασιν χειρουργείων εἰς ἀπόστασιν ἐλαχίστων ὡρῶν ἀπὸ τοῦ μετώπου, διότι μόνον ἐντὸς 2—3 ὡρῶν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀφαίρεσις τοῦ κατεστραμμένου μέρους καὶ κατόπιν ἡ συρραφή. Τὰ χειρουργεῖα ταῦτα ἀπέδιδον οὕτω ἀρτίους καὶ πάλιν τοὺς τραυματίας εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ μετώπου μετὰ πάροδον τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Ὁ κ. Καραγιαννόπουλος καταλήγει λέγων ὅτι ἤδη ἡ χειρουργικὴ ἐξελίσσεται εἰς ἀναπλαστικὴν χειρουργικήν, εἰς ἀνάπλασιν ἑνὸς κατεστραμμένου μέλους. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἐπιστημονικὸς προορισμὸς της.

Ὁ κ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ ἐρωτᾷ περὶ τῶν ναρκωτικῶν.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἦσαν ἄγνωστα μέχρι τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ὁ κ. ΒΟΪΛΑΣ ἀναφέρει ὡς ἀξίους προσοχῆς ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως τοὺς ἐν Ἠπείρῳ ἐπὶ τουρκοκρατίας δράσαντας πρακτικοὺς ἰατρούς. Ἦσαν οἱ Μπουχαλιῶται καὶ οἱ Κομπογιαννίτες. Οἱ Κομπογιαννίτες, προερχόμενοι ἐκ Ζαγορίου, ἐμεθοδοῦσαν κατὰ τὴν θεραπείαν τοὺς ἀσθενεῖς. Πόθεν ὁ τίτλος τοῦ «κομπογιαννίτου» δὲν εἶνε γνωστόν. Οἱ Μπουχαλιῶτες προήρχοντο ἀπὸ τὸ χωρίον Μπούχαλι. Περιοδεύοντες μὲ τὸ δισάκκι των εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἔφθανον μέχρι Ρουμανίας. Ἦσαν δὲ ἰατροὶ καὶ μάγοι. Οὗτοι ἐνήργουν καὶ τὴν κατάκλισιν τοῦ καταρράκτου διὰ βελόνης.

Εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν ὁ κ. Βοΐλας προσθέτει ὅτι ἡ δρᾶσίς των ἔχει μελετηθῆ παρ' ἱστορικῶν.

Ὁ πρόεδρος κ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ λύει τὴν συνεδρίασιν πληροφορῶν ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ θέλει γίνει ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Π. Ζαχαρία.

Πρακτικογράφος

Ἡ ζωὴ τῶν μεγάλων

Ἡ μαρτυρικὴ ἱστορία τῆς καρδιᾶς τοῦ Μπετόβεν

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ κ. Ρενὲ Φωσουὰ

Κατὰ τὶς τρεῖς τὸ πρωῒ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1777, μιὰ τρομερὴ ἔκρηξις, ἀκολουθουμένη σχεδὸν ἀμέσως ἀπὸ κραυγὲς τρόμου, ἐξεσήκωσεν ἐξαφνικὰ ἀπὸ τὸν γαλήνιον ὕπνον των τοὺς κατοίκους τῆς μικρᾶς πόλεως Βόννης. Τὸ πῦρ εἶχεν ἐκδηλωθῆ στὴ κατοικία τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Γαληνοτάτου Ἐκλέκτορος τῆς Κολωνίας, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε προφθάσῃ μὲ τὰ νυκτικά του νὰ βρῇ ἕνα καταφύγιον καὶ ἡ πυριτιδαποθήκη τοῦ πύργου ἀνετινάσσετο, τραντάζουσα ὁλόκληρη τὴ πολιτεία. Σὲ λίγο, ντυμένος βιαστικὰ καὶ πρόχειρα, στοὺς δρόμους, στὰ παράθυρα, στὶς στέγες, ὁ πληθυσμὸς ὅλος, ἐκτὸς τῶν ἀφωσιωμένων πολιτῶν ποὺ ἐκουβαλοῦσαν κουβάδες νερὸ ἀπὸ τὸν Ρῆνο στὸν τόπο τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς, παρακολουθοῦσε, ριγῶν ἀπὸ τὸ κρύο, τὸν τρόμο καὶ τὸν θαυμασμό, τὰς προόδους τῆς καταστροφῆς καὶ τὸ κροτῶδες ξεπέταγμα τῶν ἀναμμένων συντριμμάτων πρὸ τὸν φλογισμένον οὐρανόν. Στὶς ἕξη ἀκριβῶς, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ μουσικὸς μηχανισμός του ἄρχιζεν, ὅπως κάθε πρωΐ, νὰ σημαίνῃ τὴν οὐδερτούρα τοῦ «Λιποτάκτου» τοῦ Μονσινύ, ὁ πύργος τοῦ ὡρολογίου κατέρρευσε· στὶς ὀκτώ, ἐκαιγόταν καὶ τὸ ἐκκλησάκι, μολονότι εἶχε τεθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἁγίου Φλωριανοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ πιστοὶ ἐπεκαλοῦντο κατὰ τῶν πυρκαϊῶν καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγες ὥρες, ἐγκρεμιζόταν καὶ ἡ στέγη τῆς μεγάλης μαρμαρένιας σκάλας.

Ἡ οἰκογένεια Μπετόβεν ἐκατοικοῦσε τότε στὴ Νωϋγκάσσε, ἀριθ. 992, πολὺ κοντὰ στὸν πύργο ὅπου τὰ καθήκοντά του ὡς μουσικοῦ ἐκαλοῦσαν συχνὰ τὸν Γιόχαν, τὸν πατέρα, καὶ εἰς ἀπόστασιν μερικῶν βημάτων ἀπὸ τὸ δημοτικὸ σχολεῖο ὅπου ἐφοιτοῦσεν, ὅσο συχνότερα ἠμποροῦσεν, ὁ Λοῦντβιχ, ὁ γυιός. Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας δὲν ἔπαυσαν νὰ τρέμουν ἀπὸ φόβο κατὰ τὸ πενθήμερον ποὺ ἐπηκολούθησεν. Ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ἐπίμονα καὶ μὲ λύσσαν, ἐκσφενδονίζων ἀναμμένα δαυλιὰ καὶ χόβολη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Λεκατρεῖς ἄλλες πυρκαϊὲς εἶχαν κορυφώσει τὴν γενικὴν ἀγωνία. Γι' αὐτό, ὁ τενόρος τῆς Αὐλῆς, γνωρίζων ὅτι ἦταν κενὸν ἕνα διαμέρισμα ὅπου εἶχαν μείνει ἄλλοτε, στὴν Ραϊνγκάσσε, ἔσπευσε νὰ μεταφέρῃ πάλιν ἐκεῖ τοὺς λάρητάς του. Ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του ἐχαίροντο γιὰ τὴν νέα κατοικία κοντὰ στὴν ὄχθη τοῦ μεγάλου ποταμοῦ κ' ἔλεγαν: Καλύτερα ποὺ ἤλθαμε ἐδῶ, ὑπάρχει ἀρκετὸ νερὸ στὸν Ρῆνο γιὰ τὸ σβύσιμο τῆς φωτιᾶς!

Καὶ πολὺν καιρό, καθισμένες γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι, τὶς βραδυές, ἡ οἰκογένειες τῆς Βόννης μιλοῦσαν γιὰ τὸ θάνατο τοῦ αὐλικοῦ συμβούλου Φὸν Μπρώϋνιγκ, ἀρχειοφύλακος τοῦ πύργου, ὁ ὁποῖος εἶχε χαθῆ μέσα στὶς φλόγες, ἀγωνιζόμενος νὰ σώσῃ τὰ ἔγγραφα ποὺ εἶχαν ἀνατεθῆ στὴν φύλαξί του.

Ἡ χήρα του ἔδινε σ' ὅλους ἕνα εὐγενικὸ παράδειγμα χριστιανικῆς καρτερίας καὶ μητρικοῦ θάρρους. Ἦταν ἀκόμη νέα καὶ ὁ κόσμος τὴν ἐλυπόταν μαζὶ καὶ τὴν ἐθαύμαζεν. Ἡ πιστότης ποὺ ἐξεδήλωνε στὴ μνήμη τοῦ νεκροῦ, μὴ θέλουσα νὰ ξαναπαντρευθῇ καὶ ἡ γεμάτη χάριν ἐπιβολὴ μὲ τὴν ὁποίαν διηύθυνε τὴν ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν της, τὴν εἶχαν περιβάλῃ μὲ πραγματικὸ γόητρον.

Κατοικοῦσε σ' ἕνα εὐρύχωρο καὶ ἄνετο σπίτι, περικυκλωμένο ἀπὸ ἕνα κιγκλίδωμα καὶ ἀναρριχητικὲς τριανταφυλλιές· ἡ πρόσοψις ἐφαίνετο μπρὸς στὴ διπλὴ δενδροστοιχία φιλύρων, ἡ ὁποία διέσχιζε τὴν πλατεῖα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκεῖ, μὲ τοὺς γυιούς της Χριστόφορο, Στέφανο καὶ Λαυρέντιο καὶ τὴν κόρη της Ἐλεωνόρα, ἔκρυβε, κάτω ἀπὸ χαμόγελα τὴν πάντοτε ζωντανὴ θλῖψι της ποὺ ἐμετρίαζαν μόνον ἡ προσευχὴ καὶ ἡ συναίσθησις τῶν μεγάλων εὐθυνῶν της.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

Τὸ πένθος της ἐκρατοῦσε πέντε περίπου χρόνια, ὅταν ὁ Φράντς Ρῆς, διευθυντὴς τότε καὶ πρῶτος βιολιστὴς τῆς ὀρχήστρας τοῦ ναΐσκου τοῦ ἐκλέκτορος, τῆς συνέστησε καὶ κατόπιν τῆς παρουσίασε τὸν νεαρὸν Μπετόβεν, τοῦ ὁποίου ἡ πρώιμη δεξιοτεχνία του κατέπληξεν ἤδη τοὺς εἰδικούς. Τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον, γιὰ νὰ τοὺς θαμβώνῃ περισσότερον, ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ θαύματος δὲν ἐδίσταζε νὰ τὸν μικραίνῃ κατὰ δύο χρόνια, μ' ἕνα ὕφος τόσον πειστικῆς καλῆς πίστεως καὶ τόσον συχνά, ὥστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Λοῦντβιχ εἶχε γιὰ πολὺν καιρὸ γελασθῆ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀγυρτεία.

Ἐπρόκειτο νὰ διδάξῃ πιανοφόρτε στὴν Ἐλεωνόρα ποὺ ἦταν δέκα χρόνων καὶ στὸν Λαυρέντιον, ὁ ὁποῖος, γεννηθεὶς τὸν χρόνο ποὺ πέθανε ὁ πατέρας του, δὲν ἦταν παρὰ πέντε ἐτῶν. Ὁ Στέφανος, ὀκταετής, καὶ ὁ πρωτότοκος Χριστόφορος, μὲ τὰ ἕνδεκα χρονάκια του, ἐμάθαιναν βιολὶ μὲ τὸν Ρῆς.

Ὁ νέος καθηγητής, γυιὸς καὶ ἔγγονος μουσικῶν ὑπηρετούντων στὴν Αὐλή, δὲν ἀριθμοῦσε κι' αὐτὸς περισσότερες ἀπὸ δώδεκα ἀνοίξεις ὅταν μπῆκε στὸ σπίτι τῶν Μπρώϋνιγκ. Εἶχε πρωτοσχηματισθῆ ὑπὸ τὴν πατρικὴν καθοδήγησιν — καθοδήγησιν σκληρὰν καὶ ἀρκετὰ ἀκανόνιστον, ἡ ὁποία ὅμως τοῦ εἶχεν ἐπιτρέψει νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ κοινὸν μὲ ἐπιτυχία, σὲ ἡλικία ὀκτὼ μόλις ἐτῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀγγελία καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης του συναυλίας, ἡ ὁποία ἐδόθη στὶς 26 Μαρτίου 1778, στὴν Κολωνία, δὲν τοῦ ἔδιναν παρὰ ἕξη χρόνια. Ὁ πρῶτος τενόρος τοῦ Ἐκλέκτορος, τοῦ ὁποίου κρασοκατανύξεις συχνότερες τοῦ δέοντος ἐχαλοῦσαν τὴ φωνή, ἐφιλοδοξοῦσε νὰ περιαγάγῃ ἐνδόξως τὸν γυιό του στὴν οἰκουμένη καὶ τὶς πριγκηπικὲς Αὐλές, ὅπως εἶχε κάνει ὁ πατέρας τοῦ Μότσαρτ. Γι' αὐτό, ἤθελε τάχα νὰ μὴν παραμελήσῃ τίποτε γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ταλέντου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤλπιζε, μὲ ἐπιτήδειαν ἐκμετάλλευσιν, νὰ βγάλῃ ἀρκετὰ παραδάκια γιὰ τὰ γηρατειά του.

Ἕνας κάποιος Πφάϊφφερ, ἐπιδέξιος κλειδοκυμβαλιστής, πλανόδιος καλλιτέχνης στὸν ὁποῖον ἔδωκε τροφὴν καὶ στέγην κατὰ τὴν περίοδον 1779—1780, παρεκλήθη νὰ λάβῃ τὴν καλωσύνη νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὸν μικρὸν Λοῦντβιχ, ὅταν θὰ εἶχε διαθέσιμες ὧρες. Τέτοιες ὁ Πφάϊφφερ εἶχε πολλές, ἀλλὰ δὲν τὶς ἀφιέρωνεν ὅλες στὸν μαθητήν του. Ὅπως ὁ πατέρας τοῦ Μπετόβεν, ἔτσι κι' αὐτὸς ἐτίμα ὑπερβολικὰ τὸν Βάκχον. Συχνά, μαζὶ μὲ τὸν οἰκοδεσπότη ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπαράβγαινεν, ἀδειαζε φιάλες τὴν μίαν ἐπάνω στὴν ἄλλη ἕως στὶς ἕνδεκα ἢ τὰ μεσάνυχτα σὲ κανένα κρασοπουλειό.

Σὰν ἐγύριζαν στὸ σπίτι οἱ δυὸ μεθυσμένοι ἐξύπνουσαν τὸ παιδὶ μὲ βίαια τραντάγματα, τὸ ἐκάθιζαν μπροστὰ στὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἕως τὰ ξημερώματα, παρὰ τὰ δάκρυα, τὰ ρίγη καὶ τὰ χασμουρητά του τὸ ἐνεπότιζαν, διορθώνοντες τὸ παίξιμό του μὲ ἀθρόαν ἐνίσχυσιν μπάτσων καὶ κατακεφαλιῶν ἐν ἀνάγκῃ, τὸ νόημα τοῦ ρυθμοῦ καὶ τὴν ἀγάπη τῶν σοφῶν ἁρμονιῶν. Ἡ κυρία Μπετόβεν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐπισφαλὴς ὑγεία της ἐμπόδιζε νὰ παρέμβῃ ἐνεργότερον, ἀναθεμάτιζε ἀπὸ τὸ κρεββάτι της τοὺς δημίους ποὺ ἐκορόϊδευαν τὸν θυμό της καὶ τὶς ἱκεσίες της. Ἦταν φθισικὴ καὶ ὁ θάνατος ἔμελλε σύντομα νὰ τὴν πάρῃ. Οἱ γείτονες ἄδικα χτυποῦσαν τοὺς τοίχους μὲ τὰ σκουπόξυλα. Τότε, ὁ μαθητευόμενος κλειδοκυμβαλιστὴς ἐζήλευεν ἀσφαλῶς τοὺς ἀδελφούς του, τῶν ὁποίων τὸν ὕπνο κανεὶς καὶ τίποτε δὲν ἐτάρασσε, καί, ἀπὸ μέσα του ἐκαταριόταν τὴ μουσική, ἀφ' οὗ ἐξ αἰτίας της δὲν τὸν ἄφηναν νὰ κοιμηθῇ.

Ἕνας διαπρεπὴς διδάσκαλος, τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν τύχη νὰ συναντήσῃ ἀργότερα καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἀγαθὴν καὶ ὁριστικὴν ἐπίδρασιν ἀνεγνώριζε διὰ βίου εἶνε ὁ Νέεφε. Αὐτὸς ὁ πραγματικὸς καλλιτέχνης, ὁ ὁποῖος εἶχε σπουδάσει νομικά, συνεργαζόταν σὲ μουσικὰ περιοδικὰ καὶ συνέτασσε τὰ Ἀπομνημονεύματά του, ἦταν ἐπίσης καλόκαρδος καὶ διορατικὸς ἄνθρωπος. Ὅταν, τῷ 1781, ἔγινεν ἁρμονιοπαίκτης τῆς Αὐλῆς τῆς Βόννης ἔδωκε στὸν νεαρὸν συνάδελφον καὶ μαθητήν του ἕνα Ἐγχειρίδιον Κλειδοκυμβάλου τοῦ Μπὰχ καὶ τὸν ἐνεθάρρυνε στὶς πρῶτες του ἀπόπειρες συνθέσεως.

Ἡ χαριτωμένη Ἐλεωνόρα φὸν Μπρώϋνιγκ, ἐκολακευόταν πολὺ ποὺ ἐδέχετο στὸ πιάνο, τὶς δειλὲς συμβουλὲς καὶ, μερικὲς φορές, τὰ θερμὰ συγχαρητήρια μιᾶς «νεαρᾶς μεγαλοφυΐας» — ὅπως τὸν ἐχαρακτήριζεν ἡ «Ἐπιθεώρησις τῆς Μουσικῆς» τοῦ Κράμερ— ἡ ὁποία τότε μόλις εἶχε δημοσιεύει τρεῖς «Σονάτες» ὕστερ' ἀπὸ τὶς «Ἐννέα Παραλλαγὲς σ' ἕνα Ἐμβατήριον τοῦ Ντρέσσλερ». Αὐτός, πάλιν, ἔνοιωθε γιὰ τὴν ὑπάκοη μαθήτριά του μιὰ στοργὴ γεμάτη σεβασμό, τὴν ὁποίαν δὲν ἐμείωναν — ἀπεναντίας — ἡ συνομιλίες καὶ στὰ παιγνίδια τὰ ὁποῖα ἐλάμβανε μέρος μὲ ὅλη τὴν οἰκογένεια τῶν Μπρώϋνιγκ, ὅταν ἐτελείωνε τὸ μάθημα ἤ, μετὰ τὸ δεῖπνον, τὰ βράδυα ποὺ τὸν ἐκρατοῦσαν φιλικὰ καὶ ποὺ ἡ ἀγοραία ὑπηρεσία του δὲν τὸν ὑπεχρέωνε νὰ μὴ δεχθῇ τὴν πρόσκλησι. Διότι, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς δικούς του, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ ἐκέρδιζε ἀπὸ διάφορες μεριές, συνεκέντρωνε τὰ καθήκοντα ἀναπληρωματικοῦ ἁρμονιοπαίκτου εἰς τὸν ναΐσκον τοῦ ἐκλέκτορος καὶ ἀλτίστα στὴν ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου. Ἐπὶ πλέον, συνώδευε τὶς δοκιμὲς τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ ᾄσματος καὶ ἐξοικειωνόταν, ἔτσι, μὲ τὸ λυρικοδραματικὸν ρεπερτόριον τῆς ἐποχῆς.

ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Τὸν διέκρινεν ὁ κόμης Βαλτστάϊν, ὁ ὁποῖος ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τοῦ νέου Ἐκλέκτορος καὶ στενοῦ του φίλου ἐπὶ τῶν ἐξαιρετικῶν χαρισμάτων τοῦ μικροῦ μουσικοῦ. Ἔτσι ὁ Μπετόβεν ἐπεχείρησε, τὴν ἄνοιξι τοῦ 1787 ἕνα ταξείδι στὴν Βιέννη. Εἶχε φύγει ὑπὸ τύπον κανονικῆς ἀδείας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, ἐλάμβανε τὸν μισθόν του, 25 φιορίνια τὴν τριμηνία. Ἐνόμιζαν οἱ ὑψηλοὶ προστάται πῶς μιὰ διαμονὴ στὴ μουσικὴ πρωτεύουσα τῆς Εὐρώπης ἀσφαλῶς θὰ ἐκέντριζε τὴν κλίσι ἑνὸς νέου, τοῦ ὁποίου τὰ χαρίσματα ἦσαν τόσον ἔκδηλα. Ὁ Μπετόβεν ἔμεινε στὴ Βιέννη μόνο μερικὲς ἑβδομάδες, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ συναντήσῃ τὸν Μότσαρτ ὁ ὁποῖος, ὅταν τὸν ἤκουσε νὰ αὐτοσχεδιάζῃ, προεῖπε στὸ περιβάλλον του, πῶς ὁ ἄγνωστος, τὸν ὁποῖον ἐχειροκρότησαν, θὰ ἀκουγόταν μιὰ μέρα σ' ὅλον τὸν κόσμον. Εἶδεν ἐπίσης τὸν Χάϋδν, ἴσως δὲ καὶ τὸν Γκλούκ. Στὸ Δημοτικὸν Θέατρον δὲν μπόρεσε νὰ ἀκούσῃ — ἦταν περίοδος τοῦ Πάσχα — παρὰ ἐλαφρὰ ἔργα, ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ὄπερε μπούφφε ποὺ τὸ σοβαρό του πνεῦμα δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ ἀνεχθῇ. Ἴσως, στὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, νὰ ἀπήλαυσε περισσότερο καμμιὰ μεγάλη λειτουργία, ἐκτελουμένη μὲ τὸ ἀληθινὸ θρησκευτικὸ στύλ.

Ὅταν ἐξαναπῆρε τὴν ἄγουσαν τῆς γενετείρας του, εἶχεν ἀσφαλῶς περισσότερη συνείδησι τῶν δυνάμεών του καὶ ἦταν ἀποφασισμένος πάσῃ θυσίᾳ, νὰ ξαναγυρίσῃ, γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ ὁριστικὰ στὴν λαμπρὴ μεγαλούπολι στοὺς κόλπους τῆς ὁποίας ὁ ρυθμὸς καὶ τὸ ταλέντο τῶν συναγωνιστῶν, ἡ ποιότης τῶν ἀκροατηρίων καὶ μιὰ μεγαλειώδης παράδοσις διατηροῦσαν μίαν ἑστίαν τῆς ὁποίας ἡ θερμότης θὰ ἐπέφερε τὸ ὁλοκληρωτικὸ ἄνθισμα τῆς ἰδιοφυΐας του.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ὅσον ἐπλησίαζε πρὸς τὴν Βόννη, γράμματα τοῦ πατέρα του, ὅλο καὶ πιὸ ἐπιτακτικά, τὸν ἱκέτευαν νὰ μὴν ἀργοπορῇ, ἂν ἤθελε νὰ ἀσπασθῇ ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν ἑτοιμοθάνατη μητέρα του. Ἡ ἄξια γυναῖκα ὑπέκυψε, πράγματι, λίγο μετὰ τὴν ἄφιξίν του, καὶ ὁ Μπετόβεν ἐδοκίμασε τὸν πρῶτο μεγάλο πόνο τῆς ζωῆς του!

«Ἦταν γιὰ μένα μιὰ τόσο καλή, μιὰ τόσο στοργικὴ μητέρα, ἡ καλύτερή μου φίλη! Ὤ! ποιός, λοιπόν, ἦταν πιὸ εὐτυχισμένος ἀπὸ μένα, ὅταν μποροῦσα ἀκόμη νὰ προφέρω τὸ γλυκὸ ὄνομα τῆς μητέρας κ' ἐκείνη μὲ ἄκουε· σὲ ποιὸν τώρα νὰ τὸ εἰπῶ; Στὶς βουβὲς εἰκόνες της ποὺ συνθέτει ἡ φαντασία μου;»

Ὡσὰν ἡ μοῖρα νὰ ἤθελε νὰ ξεσπάσῃ στὸ σπίτι τους, τέσσερες μῆνες μόλις εἶχαν πε-

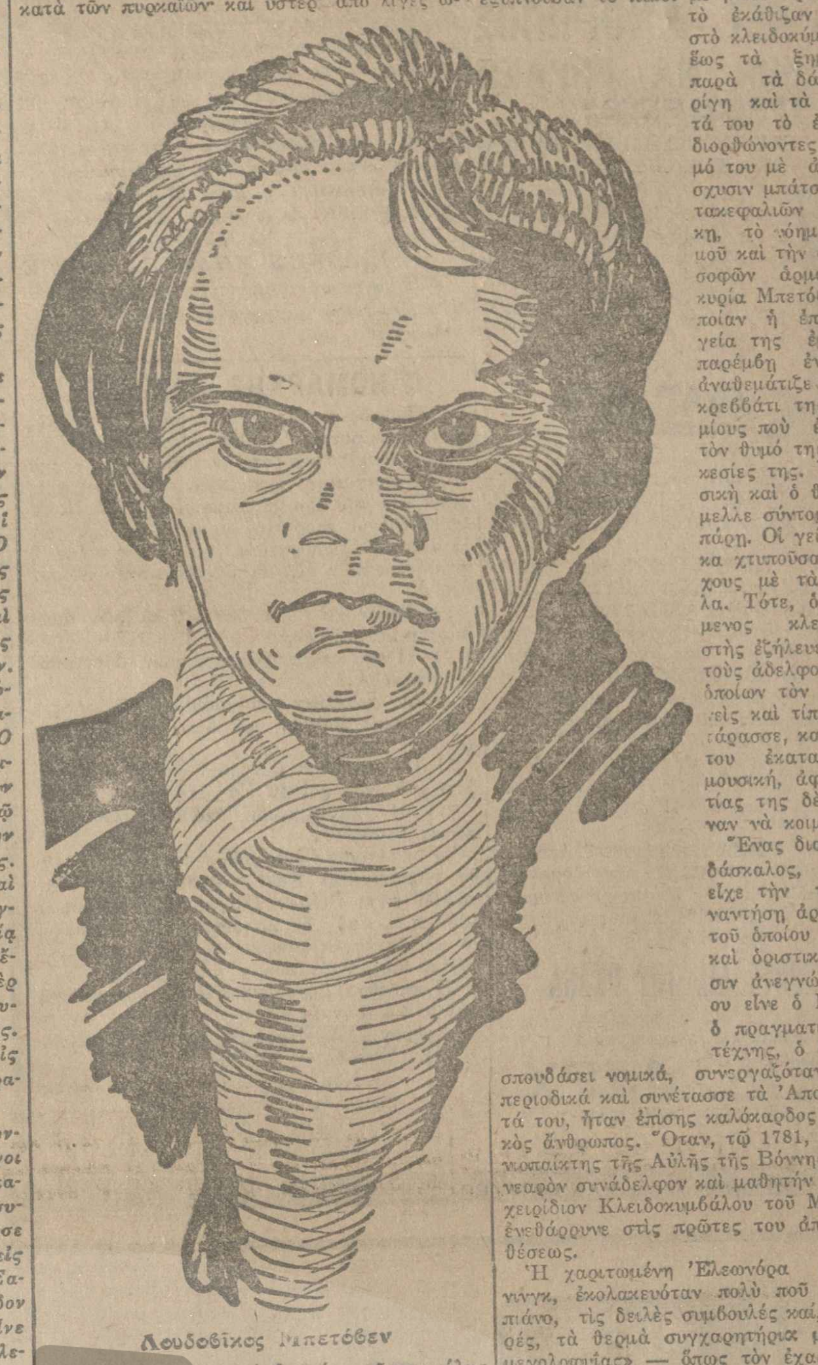

Λουδοβῖκος Μπετόβεν

ΣΙΓΓΕΡ
Τὸ ἀπαραίτητον χρονομέτρημον ὡρολόγιον εἰς διάφορα μέταλλα καὶ σχέδια, χειρὸς καὶ τσέπης ἐγγυημένον διὰ 15ετὲς πιστοποιητικοῦ. Οἱαδήποτε βλάβη του ἐπιδιορθοῦται δωρεάν.
[illegible] ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΙ ΣΤΑΔΙΟΥ 7

ράση καὶ ὁ θάνατος ἀφήρπαξεν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς Μπετόβεν τὴν ὑστερότοκον τῆς οἰκογενείας, τὴ μικρὴ Μαργαρίτα, ἡλικίας ἑνὸς χρόνου καὶ μισοῦ περίπου.

Μέσα στὰ θλιβερὰ αὐτὰ περιστατικά, ἡ κυρία φὸν Μπρώϋνιγκ ἐστάθη γιὰ τὸν Λοῦντβιχ μιὰ φίλη γεμάτη λεπτότητα καὶ καλωσύνη. Ἤξερε νὰ τοῦ μιλήσῃ, νὰ γλυκάνῃ τὴν ἀτέραντη θλῖψί του κι' αὐτὴ ἔφερε τὸν σταυρόν της! ποιὸς δὲν σηκώνει τὸν σταυρόν του, σ' αὐτὸν τὸν κόσμο; νὰ τὸν περιποιηθῇ, γιατὶ ὑπέφερεν ἀπὸ κρίσεις ἄσθματος, ἡ ὁποῖες τὸν ἔκανὰν νὰ φοβᾶται τὴν φθίσι ποῦ τοῦ εἶχεν ἀρπάξει τὴν μητέρα του, νὰ ἀπομακρύνῃ τέλος ἀπὸ τὴν ψυχή του τὴν ὑπερβολικὴ μελαγχολία, ἡ ὁποία τὸν ἐκυρίευε, μὲ τὰ πρόσφατα πένθη του, τὴν κακὴ διαγωγὴ ἑνὸς πατέρα παραδομένου τώρα ἀσυγκράτητα στὸ ἀγαπημένο του βίτσιο, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἀπὸ τὸ κρασὶ ἀντλοῦσε παρηγοριὰ γιὰ τὶς συμφορὲς ποῦ τοῦ εἶχε στείλει ἡ Θεία Πρόνοια. Τοῦ ἀνέπτυξε τὰ καθήκοντα ποῦ εἶχεν ἀπέναντι τῶν δύο μικροτέρων ἀδελφῶν του.

Αὐτὸς τὴν ἐνοιωσεν, ὑπήκουσε καὶ ἀνέλαβε, μὲ ἐπιβολήν, τὴν διεύθυνσιν τοῦ δυστυχισμένου σπιτικοῦ, ὅπου ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης, ἠθικὴ καὶ ὑλική. Καὶ τὸ σπίτι τῶν Μπρώϋνιγκ ἔγινε γι' αὐτὸν τὸ ἀραξοβόλι, ὅπου ἀπέθετε καθημερινῶς τὸ βάρος τῶν οἰκογενειακῶν του εὐθυνῶν, τὸ ἄσυλον ὅπου ἀνεπαύετο ἀπὸ τὴν ὑπερκόπωσι στὴν ὁποίαν τὸν κατεδίκαζαν ἡ παντοειδεῖς μουσικὲς δουλειές του, ὅπου τὸ πνεῦμά του ἐγαλήνευε μαζὶ κ' ἐμορφώνετο μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα γεμάτη χάρι. Διαλεχτοὶ προσκελημένοι ἀνανέωναν συνεχῶς τὶς συνομιλίες, ἡ ὁποῖες συνεδύαζαν τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου.

RENE FAUCHOIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΙΘΥΜΩΝ ΝΑ ΓΗΡΑΣΗ ΠΡΟΩΡΩΣ;

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΔΙΣΚΙΩΝ OKASA

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ἐναντίον τῆς ἀνικανότητος, Νευρασθενείας, Νευροπαθείας, σημείων γήρατος, ἐξαντλήσεως ἐξ ὑπερκοπώσεως κ.λπ.

OKASA

ΑΦΘΑΣΤΟΝ ἐναντίον τῶν ἐνοχλημάτων τῆς κλιμακτηρίου ἡλικίας τῆς Γυναικός, τῆς Γενετησίου ἀπαθείας, ἀταξίας ἐμμήνων, ὑστερισμοῦ κ.λπ.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΔΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ ΜΕΤΑ ΧΡΥΣΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ (PARIS 1928)

Κατασκευασθὲν συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ μυστικοσυμβούλου Δρος MED SAHUSEN (BERLIN)

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ τὸ περιέχον τὰς εἰδικὰς ὁρμόνας τοῦ ὄρχεως ἢ τῆς ὠοθήκης, εἰς ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΟΣΟΤΗΤΑΣ, συνδεδυασμένας μὲ κόνιν ἐγκεφάλου, προστάτου, λικιθίνης, ὡς καὶ ἄφθονον τονωτικὸν φάρμακον: ἤτοι ἐκχύλισμα τοῦ Πουάμα, Κολὰ κλπ.

ΠΡΟΩΡΟΝ ΓΗΡΑΣ σημαίνει ἐλάττωσιν εἰδικῶν ὁρμονῶν. ΓΗΡΑΣ ἔλλειψις ὁρμονῶν. ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ τὰς ἠλαττωμένας ὁρμόνας. ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΗΣΑΤΕ τοὺς γηράσαντας ἀδένας διὰ τῆς OKASA.

ΑΝΑΝΕΩΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΗΣ OKASA

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα

Ἀντιπροσωπεία καὶ παρακαταθήκη:

ΦΡΕΙΔ. ΜΑΡΧ

Εὐαγγελιστρίας 7 ΑΘΗΝΑΙ

(Βιβλιογραφία δωρεὰν τῷ αἰτοῦντι)

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ

Πρόσκλησις τακτικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων

Προσκαλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Οἰνοπνευματοποιΐας εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν αὐτῶν, τὴν δεκάτην ἐνάτην (19ην) Ἀπριλίου ἐ.ἔ. 1929 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς ἑταιρείας (ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀρ. 56).

Θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς γενικῆς ταύτης συνελεύσεως ἔσονται τὰ ἑξῆς:

1) Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ τούτου.

2) Ἀνάγνωσις τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

3) Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐλεγκτῶν.

4) Διορισμὸς ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1929 καὶ καθορισμὸς ἀμοιβῶν αὐτῶν.

5) Ἔγκρισις ἀποδοχῶν Διευθύνσεως.

6) Ἔγκρισις ἐκλογῆς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου.

7) Ἐκλογὴ πέντε (5) μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τεσσάρων ἐξερχομένων καὶ ἑνὸς παραιτηθέντος.

Οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας οἱ δικαιούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ νὰ μετάσχωσι τῆς γενικῆς συνελεύσεως θὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑταιρείας ἢ παρά τινι ἐνταῦθα ἢ ἐν Πειραιεῖ ἀνεγνωρισμένῃ τραπεζιτικῇ ἑταιρείᾳ πέντε (5) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν καὶ νὰ προσαγάγωσι τῇ Διευθύνσει τῆς Ἑταιρείας τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23η Μαρτίου 1929.

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΣΟΣ

(Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω μόνον ὑπὸ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ὡς Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Καταπολεμήσεως Ἀκρίδων διακηρύττει ὅτι: ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν καὶ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν» ἡ προμήθεια τῶν κάτωθι ἀκριδοκτόνων ὑλικῶν ἤτοι:

1) Τριῶν χιλιάδων δοχείων πλήρων ἀκαθάρτου πετρελαίου.

2) Πεντακοσίων χιλιογράμμων ἀρσενικώδους νατρίου.

3) Δύο χιλιάδων χιλιογράμμων μελάσσης.

4) Δεκατεσσάρων χιλιάδων χιλιογράμμων χονδρῶν πιτύρων.

5) Πεντακοσίων μέτρων λινάτσας πλάτους ἄνω τοῦ ἑνὸς καὶ 40 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ 6) Πεντακοσίων ὀκάδων κοινοῦ σάπωνος (μαύρου).

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα Νομαρχιακῷ Καταστήματι τὴν 5ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. καθ' ἣν καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ μειοδοτήσωσι προσκομίζοντες ἢ ἀποστέλλοντες δείγματα πιτύρων καὶ σάπωνος.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω εἰς δύο συνεχῆ φύλλα διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐλεύθερον Βῆμα» καὶ «Πρωΐα».

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 20 Μαρτίου 1929

Ὁ Νομάρχης Λακωνίας ὡς Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Καταπολεμήσεως Ἀκρίδων καὶ ἁ. α.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΓΡΙΠΛΗΣ

ΑΓΓΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ ΚΟΡΑΗ 5 – ΠΕΙΡΑΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 6

15 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΑΧ. 100.000—7 %

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΦΟΡΟΥ

Καταθέσεις εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ

= ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1919 =

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΧΙΩ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: Εἰς δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα 5 ο)ο

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ: Μέχρις 75.000 ἀπηλλαγμένον φόρου 6 ο)ο

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ: Ἐνοικιάζονται χρηματοκιβώτια ἀπὸ 150 δρ. καὶ ἄνω ἐτησίως. Ἀνοικτὸν 8.30' π. μ.—1 καὶ 3.30'—7.30 μ. μ. Τὸ Θησαυροφυλάκιον εἶνε ἀνοικτὸν καὶ τὰ ἀπογεύματα τοῦ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Διεκπεραιωσις Ταχιστη Πασης Τραπεζιτικης Υποθεσεως

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ Α. Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 102.100.000

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

6 %

Μέχρι Δραχμῶν 100.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ εἰς Δραχμὰς 5 ο)ο

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ

ΟΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΙ

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

Εἶνε τοῦ Ἐργοστασίου

Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Σταθμὸς Λαυρίου

Συγκρατοῦν καὶ ἀνακουφίζουν τελείως τοὺς πάσχοντας

Παρέχεται δωρεὰν ὁδηγὸς μετρήσεως κήλης

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ **ΨΑΛΤΗ** Α. Ε.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΓΕΝΙΚΑΣ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ οἰκιῶν, γραφείων, τραπεζῶν, ξενοδοχείων, νοσοκομείων, σχολείων, κ. λ. π. ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ ὁρίου.

ΔΕΧΕΤΑΙ: ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ παρκέτων καὶ λοιπῶν οἰκοδομικῶν εἰδῶν.

ΕΚΤΕΛΕΙ: ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ξυλουργικὴν ἐργασίαν.

Ἡ Βιομηχανία ΨΑΛΤΗ, συμπληρώσασα ἤδη τὰς ἐγκαταστάσεις της, προικίσασα τὸ ἐργοστάσιόν της μὲ τὰ τελειότερα μηχανικὰ καὶ τεχνικὰ μέσα καὶ διαθέτουσα μεγάλην παρακαταθήκην ξηρᾶς καὶ ἐκλεκτῆς ξυλείας, ἔχει πραγματικὴν παραγωγικότητα χιλίων καὶ πλέον ἐργατῶν ἡμερησίως.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ἡ Βιομηχανία ΨΑΛΤΗ, μὴ διατηροῦσα κατάστημα πωλήσεων εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πωλεῖ ἢ ἐκτελεῖ παραγγελίας εἰς τιμὰς ἐργοστασίου. Ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ ἱκανοποιήσῃ πάντα ἐνδιαφερόμενον.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ Α. Ε.

Λεωφόρος Συγγροῦ, κατόπιν τοῦ φόρου Διοδίων. = ΑΘΗΝΑΙ - τηλ. 13—64

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"

ΕΤΑΙΡΕΙΑ LIMITED ΚΕΦΑΛ. 3.200.000 ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ

Διαχειριστὴς ὑπεύθυνος ΣΠΥΡΟΣ Α. ΒΟΝΤΕΤΣΙΑΝΟΣ

160 Bd Saint — Germain — PARIS

Μὲ 7 ὀρόφους, 70 δωμάτια, αἴθουσαι λουτροῦ καὶ ὅλα τὰ νεώτερα χρειώδη. Τηλέφωνον εἰς ὅλα τὰ δωμάτια. Σαλόνια, καπνιστήρια, Βιβλιοθῆκαι

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ"

Κουζίνα Γαλλικὴ καὶ Ἀνατολικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν πρώην ἀρχιμαγείρου τῶν Καννῶν καὶ τῆς Ντωβίλ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ DANTON 87—35 καὶ 87—36 καὶ INTER LITTRÉ 59

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΟΔΟΣ ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 7

ΕΛΛΗΝ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α. Ε.

ΦΑΜΑ Πανεπιστημίου 4

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ

ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΦΩΝ Π. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΩΝ

Βραβευθέντες εἰς ἁπάσας τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις, ἠγγυημένοι, συστήματος τελειοτάτου καὶ στερεωτάτου, ἀνωτέρου πάντων τῶν ἄλλων κυκλοφορούντων τοιούτων

Προτιμήσατε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν

Ἀντιπρόσωποι Ἀθηνῶν: ΣΠΕΙΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΛΟΥΞΕΜΠΕΡΓ ΦΩΚΙΩΝΟΣ Νο 4

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ: πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ καταστήματα τοῦ εἴδους αὐτοῦ

ΦΑΒΡ ΛΑΪΝ

Τὸ ὑπερωκεάνειον

"ASIA"

ἀναχωρεῖ τὴν 22αν Ἀπριλίου

Κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Γενικοὶ Πράκτορες διὰ τὴν Ἑλλάδα:

W. F. VAN DER ZEE, Πειραιεὺς Ἐμμ. Ρέπουλη 2 (τέως Σωτείρας).—Τηλέφωνον 3—86.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ **CHRYSLER**

De Soto Six

ΚΑΘΕ ΝΕΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΙΝΕ ΕΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ. ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΥΠΟ WALTER P. CHRYSLER ΕΙΝΕ ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΤΗΣ. ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΦΥΪΑΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΣΟΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΠΡΟΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ CHRYSLER ΘΑ ΕΙΝΕ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΟΙ Ν' ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΝ ΤΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ "DE SOTO SIX"

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ CHRYSLER ΚΑΙ Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ, ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ ΜΕ ΤΑ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ ΤΕΡΑΣΤΙΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ, ΝΑ ΣΥΛΛΑΒΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΟΥΤΟ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ "DE SOTO"

Μὲ τὸ ἐλάχιστον τῆς καταναλώσεως (160 χιλ. τὸ δοχεῖον), μὲ τὴν ἀθάνατον στερεότητα τῶν μετάλλων, μὲ τὴν ἰδεώδη suspension (διὰ τῶν ὑδραυλικῶν amortisseurs) μὲ τὰς κομψοτάτας γραμμὰς τῆς carrosserie, μὲ τὰ νέα ὑδραυλικὰ φρένα εἰς τοὺς 4 τροχοὺς καὶ μὲ τὴν ἀφάνταστον reprise του (70 χιλ. εἰς 15") ἐπέτυχε νὰ παρουσιάσῃ ἕνα μεγαλυτέρας ἀξίας αὐτοκίνητον μὲ χαμηλὴν τιμήν.

ΙΔΟΥ ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο CHRYSLER:

"ΟΥΔΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΙΣΧΥΡΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ ΜΟΙ ΕΝΕΠΝΕΥΣΕ ΤΟΣΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ ΟΣΗΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΞΑΚΥΛΙΝΔΡΟΝ "DE SOTO"".

ΕΦΘΑΣΕΝ Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γ. ΚΛΩΝΑΡΙΔΗΣ & ΣΙΑ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ 27Β

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 109

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐψηφι- ... θὲς κατὰ πλειοψηφίαν τὸ Ν. Διάταγ... περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς ἀρχαιολογι... χώρου καὶ ἀπαλλοτριώσεως τμήματος ... πόλεως Ἀθηνῶν», περιλαμβάνοντος ... ήρους συνοικίας καὶ ἐνορίας ἀπὸ τοῦ ... ίου μέχρι πλατείας Μοναστηρακίου ... ἐκεῖθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μέχρι ... Ἀκροπόλεως διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν.

Τὸ Ν. Διάταγμα τοῦτο ὑποβληθήσεται ... ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ... ἔγκρισιν καὶ κύρωσιν.

Ἐπειδὴ ὡς ἐψηφίσθη τὸ εἰρημένον ... ταγμα ἀποστερεῖ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν ... ἰδιοκτησιῶν ἡμῶν ἄνευ ἀποζημιώσεως ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλει τὸ Σύνταγμα, ἀφοῦ οὔτε ἡ Ἀμερικανικὴ σχολὴ ... τὸ Δημόσιον ἔχουσιν ἤδη τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀποζημίωσιν· πρόκειται δὲ ἡ μὲν Σχολὴ νὰ ... ἂν θὰ ἐξεύρῃ, τὰ χρήματα ἐκ τῶν ... Ἀμερικῇ ἐράνων, τὸ δὲ Κράτος νὰ ... οικονομήσῃ, ἂν θὰ ἐξοικονομήσῃ, αὐτὰ ... τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξευρεθησομένων ... τοῦ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος ἱδρυομένου Ταμείου ἀπαλλοτριώσεως, ἤτοι ἐκ ... πωλήσεως ἀχρήστων ἀρχαιοτήτων.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς εἰρημένου ψηφισθέντος Ν. Διατάγματος, καὶ ... ιδικῶς διὰ τῶν τοιούτων τῶν ἄρθρων ... ου, 3ου, 4ου, 12ου, 16ου καὶ λοιπῶν ... γένει εἰσάγεται κατὰ τρόπον ἀντισυνταγματικὸν καὶ παρὰ πάντα κανόνα δι... ίου ἢ σκοπιμότητος, ἡ κατ' οὐσίαν δή... ευσις τῆς περιουσίας ἡμῶν νεκρουμένης ... τελείως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ τιθεμένης ἐκτὸς ... συναλλαγῆς ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν, ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλονται εἰς ἡμᾶς δε... εύσεις καὶ περιορισμοὶ περὶ τὴν χρῆσιν καὶ ἐνάσκησιν τῶν ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων μας· εἰδικῶς δὲ περιορίζονται εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἢ βελτίωσιν ἢ ἐ... σκευὴν τῶν οἰκοδομῶν, ἔτι δὲ χαρακτη... εται ἄκυρος ἐντὸς τῆς δεκαετίας πᾶσα δικαιοπραξία σκοποῦσα τὴν μετάθεσιν τῆς ... κυριότητος ἐν ζωῇ. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν ... τρόπον καταδεικνύεται ἡ αὐτόχρημα ἐχθρικὴ ἀπέναντι ἡμῶν στάσις τοῦ Κράτους, ἐπιδιώκοντος νὰ μειώσῃ διὰ τῶν παρανόμων τούτων περιορισμῶν τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας μας, τὴν ὁποίαν δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀποζημιώσῃ.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἐπεζητήσαμεν εἰμὴ νὰ τύχωμεν τῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπιβαλλομένων, δηλαδὴ ἐὰν αἱ ἰδιοκτησίαι μας ἐκρίνοντο ἀπαλλοτριωτέαι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνασκαφῶν, νὰ ἀπαλλοτριοῦντο αὗται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπληρωνόμεθα ἀμέσως καὶ πλήρως καὶ οὐχὶ νὰ ἀναμένωμεν ἐπὶ δεκαετίαν ὑπὸ νέκρωσιν καὶ ἐκτὸς συναλλαγῆς, οὕτως ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἡ ἰδιοκτησία μας ἀπὸ τοῦδε ἀπηλλοτριωμένη ἄνευ ἀποζημιώσεως.

Ἐπειδή, δυστυχῶς, παρὰ τὰς δοθείσας ἡμῖν ὑποσχέσεις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δὲν εἰσηκούσθημεν.

Ἐπειδὴ τὸ εἰρημένον Ν. Διάταγμα ἐκρίθη ἀντισυνταγματικὸν καὶ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς μειοψηφίας τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, οἱοι οἱ διακεκριμένοι συνταγματολόγοι καὶ νομικοὶ κύρους καὶ πεγνωμῆς βουλευταὶ κ.κ. Π. Ἀραβαντινός, Ι. Ράλλης, Α. Νάκος, Χ. Λαδᾶς καὶ λοιποί, τὰς γνώμας καὶ τὴν ψῆφον τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ παρίδωσιν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως χώρας, ἥτις εὐλόγως δικαιοῦται νὰ καταλέγηται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων δημοκρατουμένων κρατῶν, ἐν τοῖς ὁποίοις τὰς πρὸς τοὺς πολίτας σχέσεις τοῦ Κράτους διέπουσιν ὁ Καταστατικὸς Χάρτης καὶ οὐχὶ κατωτέρας ἐπιβολῆς ἠθικαὶ ὑποχρεώσεις στοργικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῶν καὶ κατ' οὐσίαν ἀδικουμένων πολιτῶν.

Ἐπειδὴ ἀντιτίθεται πρός τε τὸ δίκαιον καὶ τὴν λογικὴν ἡ ἐπιβολὴ εἰς ἡμᾶς μόνον ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀνίσων ὑπερβολικῶν θυσιῶν

Διὰ τοὺς λόγους τούτους

Διαμαρτυρόμενοι ἐπὶ τῷ προσγενομένῳ ἡμῖν ἀδίκῳ, παρακαλοῦμεν ὅπως, ἀφοῦ ἐξετασθῇ τὸ ψηφισθὲν ὡς ἄνω Ν. Διάταγμα, ἀντιτιθέμενον καὶ πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ πρὸς τὸ κατ' οὐσίαν δίκαιον, μὴ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαρτίου 1929

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σωματείου Ἑνώσεως ἰδιοκτητῶν τῶν συνοικιῶν καὶ ἐνοριῶν τοῦ μεσημβρινοῦ τμήματος τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Δ. Σταμάτης, ὁ γεν. γραμματεὺς Ἀνδρ. Πετσάλης, ὁ ἀντιπρόεδρος Ἀντ. Βίγκος, τὰ μέλη Α. Πολυζωΐδης, Κ. Καραγκούνης, Π. Μεταξόπουλος, Κ. Δυκοσκούφης, Ν. Αἰγινήτης, Γ. Παχυνάκης, Γ. Παπαγεωργίου, Ν. Βρεττάκος, Κ. Τσαντίλης.

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,

γὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ

Γεώ. Β. Χιοῦς

Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος ... στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν ... τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:

GEO. W. HUGHES

Ι. ΡΙΒΟΥΑΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΒΗΛΑΡΑ 2

Εἰδικὸς παθήσεων νεφρῶν, κύστεως κλπ. 11—12 καὶ 3—5

ΥΠΑΡΧΕΙ κάτι ἀνώτερον τῶν Λάϊφ Σέϊβερς; Ὄχι, ἀπαντᾷ ὁ κόσμος.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Τὸ χθεσινὸν Ψυχοσάββατον

Μία εἰκὼν ἀπὸ τὴν χθεσινὴν συρροὴν τοῦ πενθοῦντος κόσμου εἰς τὸ πρῶτον Νεκροταφεῖον

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2539 τῆς 15—3—1929 φύλλον τῆς «Καθημερινῆς» καὶ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι φέρεται ἀναγεγραμμένον δημοσίευμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Καταστρέφεται τὸ ἄλσος Τατοΐου».

Εἰς ἀναίρεσιν ἀνακριβειῶν τινων ἀναφερομένων ἐν αὐτῷ εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον τὰ ἀκόλουθα:

Διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος «Μπάφι» τοῦ Τατοΐου, συνεπήχθη ἐν Μενιδίῳ καὶ ἐνεκρίθη νομίμως λειτουργῶν ἀπὸ τοῦ 1924 ἔτους συνεταιρισμὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Συνεταιρισμὸς ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Μπάφι» ἀριθμῶν πλέον τῶν τετρακοσίων μελῶν, ἅτινα μέλη εἶνε ἅπαντα γηγενεῖς κάτοικοι τοῦ χωρίου Μενιδίου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφεδροι πολεμισταὶ πολλὰς καὶ μεγίστας εἰς τὴν Πατρίδα προσενεγκόντες ὑπηρεσίας, μὴ συμμετέχοντος τοῦ ἐν λόγῳ συνεταιρισμοῦ μηδενὸς πρόσφυγος, μηδὲ συσταθέντος πρὸς ἱκανοποίησιν ἁρπακτικῶν διαθέσεων τῶν χωρικῶν, ὡς ἐν τῷ δημοσιεύματι ἀναφέρεται, ἀλλὰ κυρίως ἵνα ἱκανοποιήσῃ ἄμεσον κοινωνικὴν ἀνάγκην, τὴν ἀποκατάστασιν δηλονότι τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ὡς πολλαχοῦ τοῦ Κράτους ἐγένετο.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἄλλως τε τοῦ κτήματος τούτου, ὁσονδήποτε καὶ ἂν θίγηται δι' αὐτῆς τὸ φιλόδασον καὶ φιλοπράσινον τοῦ γράφοντος, οὐ μόνον ἀπαραίτητος ἀλλὰ καὶ δικαία καὶ ἐπιβεβλημμένη τυγχάνει, καθόσον τὸ Δημόσιον κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἀπὸ τοῦ 1914 ἔτους μέχρι σήμερον ἀκόμη ἀφήρεσε ἐκ τῆς κτηματικῆς περιφερείας Μενιδίου τὴν μᾶλλον γόνιμον ἔκτασιν, προβὰν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν πλέον τῶν δύο χιλιάδων στρεμμάτων—χωρὶς νὰ ἔχῃ καταβληθῇ ἀκόμη ἡ ἀποζημίωσις—ἐκεῖ ἔνθα σήμερον εὑρίσκονται ἐγκατεστημένα τὰ ἀεροδρόμια Τατοΐου. Εἰς ἀντάλλαγμα λοιπὸν τῆς τοιαύτης ἀφαιρέσεως ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ χώρου τῆς καλλιεργουμένης γῆς ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου ἡμῶν, λόγῳ τῆς καταπληκτικῆς αὐξούσης ἐπεκτάσεως τῶν διαφόρων συνοικισμῶν, σύσσωμον τὸ χωρίον ἐξητήσατο νὰ παραχωρηθῇ ἡ ἔκτασις αὕτη εἰς τοὺς ἐκ τῶν χωρικῶν μᾶλλον ἀκτήμονας ἵνα καὶ οὗτοι δυνηθῶσι νὰ ζήσωσι ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, χωρὶς νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι, πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ν' ἀκολουθήσωσι τὴν παρακεκινδυνευμένην ὁδὸν τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τὴν πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ μεγάλα κέντρα ἄγουσαν, τὴν τόσον ἄλλωστε βλαβερὰν διὰ τὴν καθόλου ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς.

Τὸ ἀναγραφόμενον ὅτι ἡ ἀπαλλοτριωθεῖσα ἔκτασις δὲν ἐξασφαλίζει γῆν καλλιεργήσιμον λόγῳ τοῦ βραχώδους τῆς συστάσεως αὐτῆς, πάντη ἀνάληθες τυγχάνει, καθόσον ἡ ἔκτασις αὕτη ἀνήκουσα ἄλλοτε εἰς τὴν κυριότητα χωρικῶν τινων ἐκ Μενιδίου πρότοῦ ἀκόμη παραχωρηθῇ εἰς τὸν Βασιλέα, ἐθεωρεῖτο καὶ εἶνε πράγματι ἡ μᾶλλον γόνιμος καὶ εὔφορος ἔκτασις τοῦ κτήματος Τατοΐου.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐγένετο σήμερον ἀλλὰ χρονολογεῖται ἀπὸ τριετίας δημοσιευθέντος καὶ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1926 ἔτους μὴ ἐκτελεσθεῖσα ὅμως ἕνεκα παρεμβάσεως τρίτων διεκδικούντων διάφορα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως.

Μενίδι τῇ 20ῇ Μαρτίου 1929.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν «Μπάφι»

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΑΜΑΣΚΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΤΕΚΤΩΝ», τῇ ἐντολῇ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν διὰ τὰ ἔργα τοῦ Συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας:

1) 100 κ. μ. θαλασσίας ἄμμου

2) 150 κ. μ. χαλίκων μηχανῆς

3) 500 κ. μ. λίθων ἀργῶν

4) 400 κ. μ. ἄμμου λατομείου

5) 5000 κ. μ. χαλίκων χονδρῶν ὁδοστρωσίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται φανερὰ τὴν 5ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ. (τμῆμα λογιστικόν).

Οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως εὑρίσκονται κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Α. Ο. Ε. «ΤΕΚΤΩΝ» (Σανταρόζα ἀρ. 1), ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ προϊσταμένου Υ. Ε. Ε. τέκτονος Ν. Φιλαδέλφεια καὶ παρὰ τῷ λογιστικῷ τμήματι τοῦ ἰδίου ὑπουργείου.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΚΥΡΙΟΣ μεσῆλιξ καὶ γνωρίζων καλῶς τὴν γαλλικὴν ζητεῖ θέσιν ὑπαλλήλου, θυρωροῦ, ἐπιστάτου ἢ οἱανδήποτε ἄλλην. Γ.Κ.Μ. Δεκελίας 132 Συν. Καισαριανῆς.

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΙΚΡΙΩΜΑ

RICHARD BARTHELMESS

Μία συγκλονιστικὴ ἱστορία μιᾶς μεγάλης ΘΥΣΙΑΣ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝ ΙΝΤΕΑΛ

ΚΑΘΕ σωληνάριον ἀντιβηχικῶν Λάϊφ Σέϊβερς περιέχει 12 δισκία, δύο τρία δισκία ἐξ αὐτῶν φέρουν τὸ ἀποτέλεσμα. Πωλοῦνται δρχ. 6.50 τὸ σωληνάριον.

ΑΥΡΙΟΝ

2α ΒΟΛΗ ΤΗΣ Β' ΧΡΥΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΤΟΥ "ΠΑΝΘΕΟΥ"

Τὸ τελευταῖον ἀριστούργημα τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν

ΒΙΛΜΑ ΜΠΑΝΚΥ ΡΟΝΑΛΝΤ ΚΟΛΜΑΝ

Η ΦΛΟΓΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

LA FLAMME D'AMOUR

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ

Ὁ κ. ΤΡΙΜΗΣ θὰ τραγουδήσῃ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ταινίαν τὸ τραγοῦδι "ΜΕΣ' Τ' ΑΓΙΟΚΛΗΜΑ", Μουσικὴ ΤΑΚΗ ΜΑΡΙΝΟΥ

ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὑρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 1138 τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1926 ὡς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1260 προσθήκης, περὶ «ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΜΑΞΩΝ ΜΕΤΑ ΠΛΕΙΟΝΩΝ ΚΙΝΗΤΗΡΙΩΝ ΑΞΟΝΩΝ» ἐκδοθέντων ἐπ' ὀνόματι τῆς ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ BERLIET ἑδρευούσης ἐν Λυών.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Δ. Θεοδωρίδῃ, ὁδὸς Φιλελλήνων ἀριθ. 27.

«ΕΛΙΝ» ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΙ ΠΟΛΕΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΩΝ (ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ), ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΝΗΤΡΙΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΑΝΤΛΙΩΝ

KANDEM

KÖRTING & MATHIESEN

ΑΡΜΑΤΟΥΡΕΣ ΕΙΔΙΚΑΙ

διὰ πάσης φύσεως φωτισμούς. Ἤτοι: Ὁδῶν, Ἐργοστασίων, προθηκῶν καταστημάτων, Γραφείων, Τραπεζῶν, Κλινικῶν, κλπ. κλπ.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ καὶ ΕΚΘΕΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ, Θησέως 18

Τηλέφωνον 53—50 Τηλεγρ. διεύθ. ΕΛΙΝΧΑ

Κάλτσες μεταξωτὲς—Κυλόττες—Γάντια—Τσάντες—Κασκορσὲ καὶ ὅλα τὰ Μοντέρνα τοῦ γυναικείου στολισμοῦ

ΕΙΣ ΤΟ "ΡΕΚΟΡ"

ΔΗΜ. ΚΟΡΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 16

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΠΩΣ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηρτίσθη σχέδιον νόμου περὶ συντάξεων τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔχει εἰς τὰς κυριωτέρας του διατάξεις ὡς ἑξῆς:

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΙΜΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ὡς συντάξιμος χρόνος λογίζεται:

α') Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ στρατιωτικὸς ὑπηρέτησεν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος νόμου, διανυόμενος ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι ἢ προσκαίρῳ παύσει.

β') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς σχολείοις, ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, μαθητείας τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν.

γ') Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ στρατιωτικὸς διετέλεσεν εἰς οἱανδήποτε δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν, ἔμμισθον ἢ ἄμισθον, πρὸ τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἢ ναυτικῷ κατατάξεως του.

δ') Ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Κρητικῇ ἢ Σαμιακῇ Πολιτείᾳ δημοσίας ὑπηρεσίας.

ε') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ πρώην ἀστυφυλακῇ ὑπηρεσίας.

ς') Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Ἠπειρωτικῷ ἀγῶνι ὑπηρεσίας διὰ πάντας τοὺς μετασχόντας ὡς ἰδιώτας, τῶν χρονικῶν ὁρίων τῶν ἀγώνων τούτων, καθοριζομένων ἐφ' ἅπαξ διὰ διατάγματος, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

ζ') Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ὡς ἰδιωτῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ τυπογραφίᾳ πρὸ τῆς κατατάξεως αὐτῶν ἐν τῷ στρατῷ.

η') Ὁ χρόνος τῆς προσκλήσεως ἢ ἀνακλήσεως τῶν στρατευσίμων ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον εἶνε μείζων τῶν ἓξ μηνῶν ἐν συνεχείᾳ.

θ') Τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ συνταξίμου χρόνου ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν λογίζεται πλῆρες ἐὰν ἀποτελῆται ἀπὸ ἓξ τοὐλάχιστον πλήρεις μῆνας συνταξίμους.

ι') Ὁ χρόνος, ὃν διανύουσιν ἐν οἱαδήποτε συνταξίμῳ ὑπηρεσίᾳ οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ στρατιωτικοί.

ια') Δύο ἔτη σπουδῶν τῶν πτυχιούχων ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστημίῳ ἢ ξένῳ τοιούτῳ ἢ ἐν ξέναις εἰδικαῖς ἀνεγνωρισμέναις σχολαῖς Ναυπηγίας, Ἠλεκτρολογίας ἢ Μηχανολογίας, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ιβ') Ὁ χρόνος τῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν ὡς καὶ ὁ αὐτὸς χρόνος τῆς ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ τοιαύτης, ὑπολογιζόμενος κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ μέχρι δέκα ἐτῶν συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου ὑπουργοῦ.

ιγ') Ὁ χρόνος πάσης συνταξίμου ὑπηρεσίας, συνεχιζομένης μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου τοῦ 1923, ὑπολογίζεται κατὰ τὸ νέον πολιτικὸν ἡμερολόγιον ἄνευ ἐκπτώσεως τῶν 13 ἡμερῶν, καθ' ἃς προπορεύεται τοῦ Ἰουλιανοῦ.

ιδ') Ὁ χρόνος, ὑπολογιζόμενος εἰς τὸ ἥμισυ τῆς προγενεστέρας παρ' ἀνωνύμοις ἑταιρείαις ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντων στρατιωτικῶν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δυνάμει ἰσχυσασῶν διατάξεων κατετάγησαν εἰς τὸν στρατὸν ὡς ἀξιωματικοί, βάσει τῆς παρὰ ταῖς ἄνω ἑταιρείαις ὑπηρεσίας των. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον 10ετῆ πραγματικὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν.

Δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος χρόνος:

1) Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε δικαστηρίου καταγιγνωσκομένων ποινῶν ἕνεκα κακουργήματος ἢ πλημμελήματος.

2) Ἡ διάρκεια τῆς παρανόμου ἀπουσίας καὶ λιποταξίας, ἐὰν ἐπηκολούθησε καταδίκη.

3) Ἡ διάρκεια τῆς προφυλακίσεως ἐὰν ἐπηκολούθησε καταδίκη ἢ ἀπαλλαγὴ λόγῳ ἐμπράκτου μετανοίας.

4) Ἡ διάρκεια τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς ἀπολύσεως διὰ τοὺς τῆς θαλάσσης κατὰ τοὺς νόμους περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν.

Ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει, ἣν ἐπηκολούθησε πόλεμος, ὁ συντάξιμος χρόνος λογίζεται διπλοῦς μὲν ἐφ' ὅσον διανύεται ἐν ἐνεργείᾳ, ἁπλοῦς δὲ ἐφ' ὅσον διανύεται ἐν διαθεσιμότητι ἢ προσκαίρῳ παύσει.

Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταί, ἀρχικελευσταί, οἱ ὑπαξιωματικοὶ παντὸς κλάδου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, εἴτε ἐξ ἀνακλήσεως, εἴτε ἐκ προσκλήσεως, ὑπηρετοῦντες ἐν πολέμῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει, ἣν ἐπηκολούθησε πόλεμος, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ πρόσκλησις ἢ ἀνάκλησις αὐτή.

Ὁ χρόνος αἰχμαλωσίας ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων λογίζεται διπλοῦς ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηκολούθησεν ἐκ τοῦ λόγου τούτου πειθαρχικὴ ποινικὴ τιμωρία. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ προσωρινῆς Κυβερνήσεως διατελεσάντων στρατιωτικῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης λογίζεται διπλοῦς διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐν στρατιωτικῷ σώματι ἢ ναυτικῷ ἀγήματι κατέχοντι ξένην χώραν.

ΠΟΤΕ ΛΗΓΕΙ

Ὁ συντάξιμος χρόνος λήγει διὰ μὲν τοὺς ἀποστρατευομένους ἢ ἀπολυομένους λόγῳ ὁρίου ἡλικίας τὴν ἡμέραν καθ' ἣν κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρίου, διὰ δὲ τοὺς ἕνεκα οἱουδήποτε ἄλλου λόγου ἀπομακρυνομένους ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Διατάγματος δι' οὗ ἀπεμακρύνθησαν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἢ τῆς χρονολογίας τῆς διαταγῆς τῆς ἀπολύσεως.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου παρέχεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς δικαίωμα: Α) Εἰς σύνταξιν ἀποστρατείας, Β) εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος, Γ) εἰς σύνταξιν ἀποτάξεως.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Ὁ στρατιωτικὸς κτᾶται δικαίωμα συντάξεως ἀποστρατείας:

α) Ἐὰν ἔχῃ συμπληρώσει εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

β) Ἐὰν ἔχῃ καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας.

Μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν ἀποστρατευομένων ἢ ὁπωσδήποτε ἐξερχομένων τοῦ στρατεύματος ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν τούτοις δυνάμει νόμου ἐξομοιουμένων ὡς καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν παντὸς κλάδου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων εἶνε ὁ ἑκάστοτε διὰ τοὺς εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καθοριζόμενος διὰ νόμου μηνιαῖος ὀργανικὸς μισθὸς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης προσαυξήσεως ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὁποίου τὴν σύνταξιν λαμβάνουν οὗτοι.

Ἡ σύνταξις ἀποστρατείας τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μισθοῦ του καθοριζομένου διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὅσα τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας αὐτοῦ, προσαυξανομένη καθ' ἓν μὲν πεντηκοστὸν τοῦ μισθοῦ ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου ἔτους μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων, κατὰ δύο δὲ πεντηκοστὰ τούτου ἀπὸ τοῦ 31ου μέχρι τοῦ 35ου συμπεριλαμβανομένου δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων, ὁπότε συμπληροῦται τὸ σύνολον τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ.

Ὁ χρόνος πτητικῆς ἐνεργείας ἐν τῇ Στρατιωτικῇ ἢ Ναυτικῇ Ἀεροπλοΐᾳ καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων λογίζεται κατὰ ἑξάμηνα συμπεπληρωμένα.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΟΥ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀξιωματικὸς τιθέμενος εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν ἕνεκα διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν νόμων καὶ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν τοιούτου διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ἢ ἀρχικελευστής, κελευστὴς καὶ ὑποκελευστὴς καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι κέκτηνται δικαιώματος τοιαύτης συντάξεως ὡς συμπληρώσας τὸν πρὸς τοῦτον ἀπαιτούμενον χρόνον. Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν συνεπλήρωσε τὸν πρὸς σύνταξιν ἀποστρατείας ἀπαιτούμενον χρόνον, ἡ σύνταξις αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἕνεκα διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος ἰσοῦται μὲ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ ὅσα εἶνε τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Δικαίωμα εἰς ἰσόβιον σύνταξιν ἔχει ὁ τακτικὸς δημόσιος πολιτικὸς ὑπάλληλος, ἀνεξαρτήτως φύλου, ὁ λαμβάνων κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ἐξ ἄλλων εἰδικῶν πόρων ὡρισμένον μισθόν.

α) Ἐὰν ἔχῃ εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ ὑπηρεσίαν εἴκοσιν ἐτῶν καὶ ἡλικίαν ἐτῶν ἑξήκοντα.

β) Ἐὰν ἀπολυθῇ μετὰ δέκα πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

γ) Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Ἡ λόγῳ ὑποβιβασμοῦ, μὴ ὀφειλομένου εἰς πειθαρχικὴν ποινήν, παραίτησις, ὑποβαλλομένη ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως περὶ ὑποβιβασμοῦ ἐγγράφου, ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἀπόλυσιν.

δ) Ἐὰν καταληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' γεννᾶται δικαίωμα συντάξεως ἐὰν συντρέχῃ δεκαετὴς τοὐλάχιστον συντάξιμος ὑπηρεσία.

ε) Ἐὰν καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν κατὰ τὰς διακρίσεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7.

2) Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου ὑπάλληλοι περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτατον προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

3) Ἰσόβιοι ἢ μόνιμοι ὑπάλληλοι μὴ κεκτημένοι τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα καὶ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου τούτου διοριζόμενοι εἰς θέσιν μετακλητοῦ καὶ ἀπομακρυνόμενοι τῶν ὅρων τῶν περιπτώσεων α) καὶ γ) καὶ ε) τῆς παραγράφου 1) τοῦ παρόντος ἢ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς ὑπηρεσίας ὡς μετακλητοῦ ὑπαλλήλου δὲν δικαιοῦνται συντάξεως.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

τῆς Ἐτησίας Τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν Ἐπωνυμίαν «ΑΥΣΤΡΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΠΝΩΝ Α. Ε.»

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἑταιρείας ληφθείσης κατὰ τὴν τακτικὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 11 Μαρτίου 1929, προσκαλοῦνται πάντες οἱ μέτοχοι τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Αὐστροελληνικὴ Ἑταιρεία Καπνῶν Α. Ε.» εἰς τὴν ἐτησίαν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν τὴν 29ην Ἀπριλίου 1929 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας (ὁδὸς Ὀλύμπου ἀρ. 12).

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

α'.— Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῦ κατὰ τὸ πρῶτον διαχειριστικὸν ἔτος.

β'.— Ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ πρώτου διαχειριστικοῦ ἔτους.

γ'.— Ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1928 κεκλεισμένου τὴν 31 Δ)βρίου 28, καὶ τῆς ἀναλύσεως κερδοζημιῶν.

δ'.— Ἀπαλλαγὴ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ κατὰ τὸ πρῶτον διαχειριστικὸν ἔτος.

ε'.— Ἔγκρισις προτάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ διανομῆς ἐκτάκτου μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους καὶ καθορισμὸς χρόνου καταβολῆς τοῦ ἐν γένει μερίσματος.

ς'.— Ἐκλογὴ ἐλεγκτῶν διὰ τὸ τρέχον διαχειριστικὸν ἔτος 1929 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Πᾶς μέτοχος ἐπιθυμῶν νὰ μετάσχῃ τῆς ἀνωτέρω γενικῆς συνελεύσεως ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὰς μετοχὰς αὐτοῦ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὡς ἄνω ῥηθείσης ἡμέρας τῆς συνελεύσεως εἴτε εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε παρ' οἱαδήποτε ἄλλῃ Ἀνωνύμῳ ἐν Ἑλλάδι τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ὡς καὶ παρὰ τῇ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἑδρευούσῃ «Austria Einkaufsorganisation der Osterreischichen Tabac regie in Orient G. M. B. H. Vienne IX Porzellangasse 51», τὴν δὲ ἀπόδειξιν τῆς καταθέσεως δέον νὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἑταιρείᾳ μέχρι τῆς ἕκτης ἑσπερινῆς ὥρας τῆς 24ης Ἀπριλίου 1929 τὸ βραδύτερον.

5 μετοχαὶ παρέχουν τὸ δικαίωμα 1 ψήφου

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 12 Μαρτίου 1929

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Τὰ καταστήματα σήμερον

Κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπέτρεψε τὸ ἄνοιγμα ὅλων τῶν καταστημάτων διὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν.

—Οἱ ζημιωθέντες ἐκ τῆς Πάουερ

Ἐπιτροπὴ ἐπαγγελματιῶν ἐπισκεφθεῖσα χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως ἀπαλλαγοῦν τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ οἱ παρόδιοι καταστηματάρχαι τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου καὶ Ἀθηνᾶς, οἱ ὁποῖοι ἐζημιώθησαν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Πάουερ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεσχέθη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ζημιωθέντας καταστηματάρχας.

—Τὰ ὄσπρια.

Ἡ διοίκησις τοῦ συνδέσμου παντοπωλῶν λαβοῦσα ἀφορμὴν ἐξ ἐπιδοθεισῶν ἐναντίον πολλῶν μελῶν τοῦ συνδέσμου μηνύσεων ἐπὶ πωλήσει ὀσπρίων παλαιᾶς ἐσοδείας μὲ τιμὴν νέας, συνέστησεν εἰς τὰ μέλη ὅπως συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἐν τῷ δελτίῳ τῶν παντοπωλῶν ἀναγεγραμμένας τιμάς, καθόσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αὕτη ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης.

—Αἱ διατιμήσεις

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς διευθύνσεως ἀγορανομίας κατηρτίσθησαν δύο ὑποεπιτροπαὶ διατιμήσεων, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν μεριμνήσουν διὰ τὴν ἄρσιν τῶν διατιμήσεων τῶν ζαχαροπλαστείων ἀφ' ἑτέρου δὲ προβοῦν καὶ εἰς τὴν κατάργησιν τῆς κατηγορίας ὑπερπολυτελῶν ζαχαροπλαστείων

—Ἡ αὐριανὴ δοξολογία

Ἡ ὁμοσπονδία βιοτεχνῶν ἐντέλλεται τὰ εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς ἀνήκοντα σωματεῖα ὅπως παραστῶσι μετὰ τῶν λαβάρων των εἰς τὴν δοξολογίαν τῆς 25 Μαρτίου εἰς τὴν Μητρόπολιν.

Τὸ Φαρμακεῖον Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ Ὁμόνοια κατήρτισε τέλειον τμῆμα ΦΩΤΟ ΟΠΤΙΚΟΝ.

Β. ΠΑΣΤΟΣ Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος Πανεπ. Βιέννης. Ἀθῆναι Μεγ. Ἀλεξάνδρου 6, Πειραιεὺς Κολοκοτρώνη 72.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ τεχνίτης φωτογράφος κατέχων ἄριστα ὅλους τοὺς κλάδους τῆς φωτογραφικῆς, διὰ τὸ φωτογραφεῖον Ψαλλίδα, ὁδὸς Τσαμαδοῦ 49 Πειραιεύς.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπηρέτρια διὰ τριμελῆ οἰκογένειαν. Πληροφορίαι 10—12 καὶ 6—8 μ. μ. ὁδὸς Κάνιγγος 8.

Ἡ πρωταγωνίστρια τῆς ὄπερας Μόσχας

ΜΑΡΙΚΑ ΠΑΛΑΙΣΤΗ

Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰ μαθήματα τῆς φωνητικῆς μουσικῆς.

Διορθώνει καὶ τοποθετεῖ ἐντὸς δύο ἐτῶν οἱανδήποτε φωνὴν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἐγγραφαὶ καὶ ὧραι μαθημάτων 4 1)2 — 6 1)2 μ.μ. ὁδὸς Βησσαρίωνος ἀριθ. 3 Πλατ. Πανεπιστημίου.

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ & ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

Καλοῦνται οἱ Εὐεργέται, Δωρηταὶ καὶ τὰ Μέλη τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Ὠδείου, πρὸς συγκρότησιν ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Θέμα: Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ κληροδοτήματος Ψύχα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Μαρτίου 1929.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 5ην Ἀπριλίου 1929, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ., διενεργηθησομένην εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισιᾶς 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. (Τεχνικὸν Τμῆμα) ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ τὴν προμήθειαν διακοσίων (200) τόννων τσιμέντου, σύμφωνα μὲ τοὺς εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ἡμῶν κατατεθειμένους σχετικοὺς ὅρους.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ε.Α.Π.

Ο ΒΑΡΑΒΒΑΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΡΕΛΛΙ

Ἐκδίδεται τὸ 1ον τεῦχος τὴν Πέμπτην 28 Μαρτίου

Σελίδες 48, τιμὴ δραχ. 5

Ζητήσατέ το ἀπὸ ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ Περίπτερα Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν

Ἔκδοσις Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

ΜΕ τὰ ἀντιβηχικὰ Λάϊφ Σέϊβερς προφυλάγεσθε ἀπὸ τὴν γρίππην.

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ - ΚΟΤΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

LEGHORNS - RHODE ISLANDS REDS - WYENDOTTES - SUSSEX - ORPINGTON BLACKS. ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΕΣ ΜΕΧΡΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΔΕ.- ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "Ι. Ε. Α. ΜΕΞΑΣ & ΣΙΑ" ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ 14—ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΓΑΛΛΙΑ ΠΡΟΕΒΑΛΕΝ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΖΕΠΠΕΛΙΝ

ΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΔΙΕΛΘΗ ΕΚ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΤΗΣ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΩΡΑ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρὸ ἡμερῶν ὁ κυβερνήτης τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ πηδαλιουχουμένου «Κόμης Ζέππελιν» ἐζήτησε παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ ἀερόπλοιον, προκειμένου νὰ ἐκτελέσῃ τὸ δεύτερον μέγα αὐτοῦ ταξείδιον εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν νὰ διέλθῃ ἄνωθεν τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα ν' ἀποφύγῃ τὴν συγκέντρωσιν πλήθους καὶ ἴσως τὴν πρόκλησιν ἀποδοκιμασιῶν ἀπήντησεν ἐν ἀρχῇ ἀρνητικῶς εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ κυβερνήτου Ἔκκενερ. Τὸ πρᾶγμα ὅμως γνωσθέν, προεκάλεσε θλιβερὰν ἐντύπωσιν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὁποίας ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀνεθεώρησε τὴν πρώτην της ἀπόφασιν καὶ εἰδοποίησε τὸν κυβερνήτην τοῦ Ζέππελιν ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διέλευσιν τοῦ ἀεροπλοίου ἄνωθεν τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ὁρατὸν καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ρίψῃ ταχυδρομικοὺς σάκκους. Τὸ «Κόμης Ζέππελιν» τὸ ὁποῖον θὰ διέλθῃ καὶ ἐξ Ἑλλάδος ἀναχωρεῖ ἐκ Φρειδρισχάφεν τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας.

ΑΙ ΑΥΤΟΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἡ διένεξις μεταξὺ τῶν δύο νέων βενιζελικῶν ἐφημερίδων, — τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τοῦ «Ἡμερησίου Τύπου», — ἐξιχθεῖσα μέχρις ἀλληλοκαταγγελίας ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, προεκάλεσε χθὲς τὴν προσωπικὴν ἀνάμιξιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἡ πρώτη τῶν ἐν λόγῳ ἐφημερίδων ἐκήρυξεν, ὡς γνωστόν, πρὸ ἡμερῶν τὸ κήρυγμα τῆς χρεωκοπίας τῆς Ἑλλάδος, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ἡ δευτέρα κατηγόρησεν αὐτὴν ἐπὶ χρηματιστηριακῇ ἐκμεταλλεύσει τῶν συνεπειῶν ἐκ τοῦ κηρύγματος τούτου. Συγχρόνως δὲ ἀνέφερε καὶ ὡρισμένα πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὡς συμμετέχοντα εἰς τὰς σχετικὰς ὠφελείας.

Κατόπιν αὐτῶν ἡ «Ἀκρόπολις» ὑπέβαλε μήνυσιν, ζητοῦσα καὶ τὴν προσωπικὴν παρέμβασιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀλλὰ καὶ ὁ «Ἡμερήσιος Τύπος» ὑπέβαλεν ἐπίσης καταγγελίαν, ἐδημοσίευσε δὲ καὶ τὸ κείμενον αὐτῆς εἰς τὸ χθεσινόν του φύλλον, ἐν τῇ ὁποίᾳ καθάπτεται καὶ πάλιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὡς ἐκ τούτου, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἡμερήσιος Τύπος» τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐδόθη πρὸς ὅλας τὰς ἐφημερίδας:

«Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1929.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν
τοῦ «Ἡμερησίου Τύπου»,

Εἰς τὸ χθεσινὸν καὶ προχθεσινὸν φύλλον σας ἀπηυθύνατε ἀορίστους κατηγορίας ἐναντίον προσώπων πλησίον μου ἱσταμένων καὶ ἐζητεῖτε μάλιστα νὰ σᾶς καλέσω διὰ νὰ μάθω παρ' ὑμῶν λεπτομερείας. Σᾶς ἔγραψα χθὲς ὅτι προτιμῶ νὰ μοῦ εἴπητε ἐγγράφως τίνα εἶνε τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὑπαινίττεσθε, διατί τοὺς κατηγορεῖτε καὶ ποῖαι αἱ ἀποδείξεις ἢ τοὐλάχιστον αἱ ἐνδείξεις τοῦ βασίμου τῶν κατηγοριῶν σας.

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως μὲ παραπέμπετε εἰς τὴν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν αἴτησίν σας τὴν δημοσιευμένην εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον σας.

Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην οὐδὲν ἄλλο μνημονεύετε πρὸς στήριξιν τῶν ἀορίστων κατηγοριῶν σας κατὰ τοῦ περιβάλλοντός μου παρὰ ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ μου γραφείου συνδέεται στενώτατα μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως» τῆς ὁποίας εἶνε καὶ ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος καὶ ὅτι πρὸς τούτοις ὁ κ. Τσιμπιδάρος εἶνε ἐκ τῶν κυριωτάτων ἐν τοῖς παρασκηνίοις ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς συνάψεως δανείου μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Τραπέζης Σέλιγκμαν.

Δὲν γνωρίζω τί ἐννοεῖτε ὅταν γράφετε ὅτι ὁ κ. Τσιμπιδάρος συνδέεται στενώτατα μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἀκροπόλεως». Δικαιοῦμαι μόνον νὰ παρατηρήσω ὅτι δὲν εἶνε ἀνδρικὴ τοιαύτη ἀοριστία. Ὅτι ὁ κ. Τσιμπιδάρος συνεδέετο στενῶς μετὰ τοῦ κ. Βουτσινᾶ τὸ ἐγνώριζον, διότι εἶχε προσληφθῇ συνεργάτης τῆς νεοεκδοθείσης «Ἀκροπόλεως». Ἀλλὰ μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς ἐπειδὴ ὁ διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ μου γραφείου κ. Γιαννουλόπουλος παρητήθη, διὰ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐπειδὴ εἶχα μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὴν χρηστότητα τοῦ κ. Τσιμπιδάρου, προέτεινα εἰς αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πολιτικοῦ μου γραφείου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐδέχθη. Ἡ ἐκτίμησίς μου πρὸς τὸν κ. Τσιμπιδάρον ἦτο τόση ὥστε δὲν ἐθεώρησα κἂν ἀναγκαῖον νὰ τοῦ εἴπω ὅτι αὐτονόητος συνέπεια τῆς ἀποδοχῆς τῆς θέσεως ταύτης ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ ἀπομάκρυνσίς του ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῆς «Ἀκροπόλεως». Ὁ κ. Τσιμπιδάρος πράγματι ἀπεμακρύνθη τῆς συντάξεως τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ ἀφωσιώθη εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῶν νέων του καθηκόντων, εἶνε δὲ ἀπολύτως ἀνακριβὲς τὸ γραφόμενον εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον σας ὅτι ὁ κ. Τσιμπιδάρος εἶνε ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, ἀφοῦ ὡς ἐρρήθη μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διευθύνσεως τοῦ πολιτικοῦ μου γραφείου ἔπαυσε νὰ μετέχῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς συντάξεως αὐτῆς.

Γράφετε ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Τσιμπιδάρος ἦτο ἐκ τῶν κυριωτάτων ἐν τοῖς παρασκηνίοις ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς συνάψεως δανείου μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Τραπέζης Σέλιγμαν. Ἀλλ' ὁ κυριώτατα ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τούτου ὑπῆρξεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ἐξήγησεν εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους τοῦ ἐνδιαφέροντός του τούτου.

Δὲν ὑποθέτω νὰ θέλετε νὰ ὑπαινιχθῆτε δι' ὅσων γράφετε ὅτι τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τούτου ἐπεδίωξα διὰ νὰ φανῶ εὐχάριστος εἰς τὸν κ. Τσιμπιδάρον.

Δικαιοῦμαι, νομίζω, νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν λύπην μου διότι ἔνια τῶν ὀργάνων τοῦ δημοκρατικοῦ Τύπου διὰ τῆς στάσεώς των τόσον κακῶς ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς χώρας ἐν γένει. Μία ἐφημερίς, χωρὶς νὰ ζητήσῃ προηγουμένως τὴν γνώμην κανενὸς τῶν πολιτικῶν παραγόντων, εἰσηγεῖται τὴν ἀποκήρυξιν τῶν χρεῶν, μὴ ὑπολογίζουσα ποία ζημία δύναται ἐντεῦθεν νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὰ συμφέροντα τῆς χώρας. Μία ἄλλη διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν πρώτην δὲν διστάζει ἄνευ τινὸς ἀποδείξεως νὰ δυσφημήσῃ τὸ ἄμεσον πολιτικὸν περιβάλλον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου ἀποβαίνει ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς χώρας, ἐφόσον οἱ διευθύνοντες αὐτὸν δὲν ἔχουν συνείδησιν τῶν εὐθυνῶν τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἡ εἰς χεῖρας των συγκέντρωσις τόσης δυνάμεως.

Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου εἶναι ἀναγκαῖον προαπαιτούμενον τοῦ ἐλευθέρου μας πολιτεύματος. Θὰ εἰσηγηθῶ βέβαια εἰς τὴν Βουλὴν μέτρα δι' ὧν θὰ ἐπιδιωχθῇ περιορισμός τις τοῦ κακοῦ, χωρὶς νὰ θιχθῇ ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία τοῦ Τύπου. Ἀλλ' ἡ σωτηρία δύναται νὰ προέλθῃ μόνον ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐὰν ὡς συνέπεια τῶν παρεκτροπῶν τῶν ἐφημερίδων ἐπηκολούθει ὁ περιορισμὸς τῶν ἀναγνωστῶν των, θὰ ἦτο τοῦτο τὸ καλύτερον μέσον κολασμοῦ τῶν ἐν λόγῳ παρεκτροπῶν. Καὶ δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ εὐχηθῶ ὅπως ἡ κοινὴ γνώμη ἐφαρμόσῃ τὸν κολασμὸν τοῦτον.

ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Η ΤΖΕΝΕΡΑΛ ΜΟΤΟΡΣ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΥΘΗΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

Προσεχῶς πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ σύμβασις μεταξὺ τοῦ ἰσχυροτέρου Κονσόρτσιουμ αὐτοκινήτων ἐν Ἀμερικῇ, τῆς Τζένεραλ Μότορς καὶ τῆς Γερμανικῆς Ἑταιρείας Αὐτοκινήτων Ὄπελ, διὰ τῆς ὁποίας τὸ Ἀμερικανικὸν Κονσόρτσιουμ ἀγοράζει τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μετοχῶν τῆς Ὄπελ. Σκοπὸς τῆς Τζένεραλ Μότορς εἶνε νὰ τῆς παρασχεθῇ ἡ εὐκαιρία τῆς κατασκευῆς κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν σύστημα εὐθηνῶν αὐτοκινήτων ἐν Εὐρώπῃ τὰ ὁποῖα καὶ θὰ πωλῇ μὲ δόσεις. Ἡ Τζένεραλ Μότορς προβαίνει εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην διὰ νὰ συναγωνισθῇ τὸν Φὸρδ ὁ ὁποῖος κατασκευάζει ἐργοστάσια ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν. Ἀπεφασίσθη μάλιστα ὑπὸ τῆς Τζένεραλ Μότορς ἡ ἐξαγορὰ τῆς Ὄπελ διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως τὰς ἐργασίας της προλαμβάνουσα τὸν Φὸρδ τοῦ ὁποίου τὰ ἐργοστάσια ἐν Ἀγγλίᾳ εὑρίσκονται ὑπὸ κατασκευήν. Εἰδικῶς διὰ τὴν Γερμανίαν, τὸ ὅτι ἡ Τζένεραλ Μότορς ἀπεφάσισε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Γερμανίᾳ μὲ πρόγραμμα τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἐργασιῶν της πρὸς κατάκτησιν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς, ἐνέχει σπουδαίαν σημασίαν καθῶσον πιστοποιεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν πρόοδον τῆς Γερμανίας, ἰδίως μάλιστα ἐφόσον τυγχάνει γνωστὸν ὅτι οἰκονομικὸς σύμβουλος τῆς Τζένεραλ Μότορς εἶνε ὁ Μόργκαν ὅστις ὡς γνωστὸν λαμβάνει μέρος εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνερχόμενον συνέδριον τῶν ἐπανορθώσεων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΕΙΣΠΡΑΤΤΟΥΣΗΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΘΑΝΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ γενικοῦ τμήματος ἀσφαλείας (χωροφυλακῆς) ἀνεκαλύφθη σπεῖρα, ἡ ὁποία εἰσέπραττε διὰ πλαστοπροσωπειῶν τὰς ἀποζημιώσεις ἀποβιωσάντων προσφύγων, ἐμφανίζουσα τὰ μέλη αὐτῆς ὡς κληρονόμους αὐτῶν.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς σπείρας ἔδωκεν ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1924 ἀποθανόντος ἐνταῦθα πρόσφυγος Σταύρου Μανουσάκη. Οἱ κληρονόμοι τοῦ πρόσφυγος τούτου παρουσιασθέντες πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τῶν [illegible] ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ νὰ εἰσπράξουν τὴν ἀποζημίωσίν του ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης ὅτι διὰ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτὴν εἶχεν ἐγγραφῇ ἄγνωστον πρόσωπον τοῦ ὁποίου καὶ εἶχε κρατήσει τὴν φωτογραφίαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φωτογραφίας ταύτης τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας, εἰς τὸ ὁποῖον κατηγγέλθη ἀμέσως τὸ γεγονός, κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι ὁ εἰσπράξας τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ Μανουσάκη εἶνε ὁ Ν. Μιχαηλίδης, μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Πειραιεῖ «Φιλανθρωπικῆς Ἑνώσεως Προσφύγων». Ἐπηκολούθησεν ἄμεσος ἡ σύλληψις τούτου, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν του. Ἐν τέλει ὅμως ὡμολόγησε τὴν πρᾶξίν του καὶ ὑπέδειξεν ὡς συνένοχόν του καὶ τὸν πρόεδρον τῆς ἀνωτέρω Ἑνώσεως Γ. Πολιτάκην. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει ἤδη μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ εἴσπραξις τῶν ἀποζημιώσεων ἐγένετο διὰ πλαστῶν πιστοποιητικῶν τὰ ὁποῖα ὁ Πολιτάκης καὶ ὁ Μιχαηλίδης εἴτε ἐν ὀνόματί των εἴτε διὰ λογαριασμὸν διαφόρων ἐμπίστων προσώπων ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα πάντοτε.

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΗΣ ΚΟΡΟΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὑπὸ ὀργάνων τοῦ τμήματος τῆς ἀστυνομίας πόλεων συνελήφθη χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ ὑπάλληλος τοῦ χρηματιστοῦ κ. Πεταλᾶ, Κορολόγος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐξαφανισθῇ πρὸ 4 ἡμερῶν ἀφοῦ ὑπεξήρεσε ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνωτέρω χρηματιστοῦ μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἀξίας ἐν ὅλῳ 1.300.000 δρ. περίπου. Ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος εὑρέθη καὶ κατεσχέθη ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον κατεχράσθη.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον διὰ τῆς ὁποίας ἀνακοινοῖ εἰς αὐτοὺς τὰς φορολογικὰς διευκολύνσεις τὰς ὁποίας ὁ ψηφισθεὶς προχθὲς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως νόμος, παρέχει εἰς τοὺς ὀφείλοντας καθυστερουμένους φόρους, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν σημαντικωτάτην ἀνακούφισιν.

Τονίζει ὅμως διὰ τῆς ἐγκυκλίου του ὁ κ. Μαρῆς καὶ ζητεῖ ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς φορολογουμένους ὅτι αἱ διευκολύνσεις αὗται εἶνε αἱ τελευταῖαι εἰς τὰς ὁποίας δέχεται νὰ προβῇ ἡ κυβέρνησις λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων καὶ ὅτι ἐναντίον τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ μέλλον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν φορολογικῶν των ὑποχρεώσεων, θὰ ἐφαρμόζωνται ἀπολύτως αἱ διατάξεις τῶν κειμένων νόμων.

ΦΟΝΟΣ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἄρτης ἐφονεύθη ὑπὸ μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων ὁ λήσταρχος Βελισσάριος Ματσούκας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΘΕΝΤΟΣ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν, καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τὸ διάταγμα περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου.

Δι' αὐτοῦ καθορίζεται ὅτι ἡ ἀναστολὴ τῆς λήξεως πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου ἡ καθιερωθεῖσα διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων διαταγμάτων περὶ δικαιοστασίου, παρατείνεται μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1929 συμπεριλαμβανομένης. Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἀναστέλλεται καὶ ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὐτὴ συμπίπτει ἐντὸς τοῦ μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1929 χρονικοῦ διαστήματος.

Εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς λήξεως τῶν παραγραφῶν νοεῖται συμπεριλαμβανομένη καὶ ἡ προθεσμία τῆς χρησικτησίας. Τῆς ἀναστολῆς τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐξαιροῦνται αἱ ἀξιώσεις κατὰ τοῦ δημοσίου, κατ' ἀνωνύμων ἑταιρειῶν καὶ κατὰ νομικῶν προσώπων, ἐξαιρέσει τῶν Δήμων καὶ κοινοτήτων.

Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1929 ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, ἀναστέλλεται δὲ καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὁπωσδήποτε σχέσιν μὲ τὸν νόμον 987 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 Β.Δ. περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1920 καὶ τοῦ νόμου 1414 περὶ ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 987 ὡς καὶ ἡ ἐξάλειψις τῶν σχετικῶν ὑποθηκῶν. Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1929 ἀναστέλλεται ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν, ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, ὡς ἐπίσης ἀναστέλλεται καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ πάσης ἐννόμου σχέσεως οἱασδήποτε φύσεως συναφθείσης ἐν Τουρκίᾳ, καθ' ἣν ἐναγόμενοι ἢ ὀφειλέται εἶνε ὁμογενεῖς ἀνταλλαγέντες ὡς καὶ Κωνσταντινουπολῖται Ἕλληνες καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1922 ἢ Ἕλληνες ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκατεστημένων (ἐταμπλί) ἀπόντες ἐκεῖθεν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, ὧν ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστροφὴ κατέστη ἀδύνατος μετὰ τὴν ἑλληνοτουρκικὴν συμφωνίαν τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926 ὡς καὶ ἡ κήρυξις πτωχεύσεως κατὰ τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἐξαιροῦνται αἱ δίκαι α') περὶ διαζυγίου, διατροφῆς, ἐπιμελείας ἀνατροφῆς καὶ διεκδικήσεως τέκνων, β') περὶ ἀπαιτήσεως καὶ ἐπιστροφῆς προικώων ἀκινήτων, γ') περὶ κλήρου, δ') περὶ διανομῆς κινητῶν, ε') περὶ κύρους ἢ μὴ διαθηκῶν καὶ ἐκτελέσεως αὐτῶν καὶ ϛ') κατὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ κοινοτήτων, ἐφοριῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν.

Μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1929 ἀναστέλλεται ἡ προσωπικὴ κράτησις ὡς μέσον συντηρητικὸν κατὰ τῶν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπολυθέντων ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς ἐφέδρων διὰ τὰς ἐξ ἐμπορικῆς μόνον αἰτίας ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρέτησαν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐφεδρείας καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρέους συναφθέντος πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1927. Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται ὅταν καὶ ὁ δανειστὴς εἶνε ἔφεδρος ὡς ἄνω, ἦτο δὲ οὗτος δικαιοῦχος πρὸ τῆς 19 Δ)βρίου τοῦ 1926

Η ΕΛΛΑΣ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΣΥΓΚΑΤΕΤΕΘΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΦΕΤΕΙΝΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓ. ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ.—ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ἐξ ἁρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι εἶνε ἀνακριβὴς ἡ πληροφορία ἡ τηλεγραφηθεῖσα ἐκ Λονδίνου, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἔδωσε πέρυσι τὴν συγκατάθεσίν της ἐν Παρισίοις ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν δόσεων τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων. Εἶνε κατὰ συνέπειαν ἀστήρικτος ὁ ἰσχυρισμὸς ἀγγλικῶν τινων κύκλων ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δικαιοῦται νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ ἀποφασισθῇ νέαν ἀναστολὴν τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων.

Εἰς τὴν περυσινὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐπανορθώσεων, κατὰ τὴν γενομένην κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, εἶχον διατυπωθῆ τρία χωριστὰ σημεῖα, τὰ δύο μόνον τῶν ὁποίων εἴχομεν ἀποδεχθῆ. Τὸ τρίτον ἦτο ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἤθελε ζητήσει νὰ ἀνασταλῇ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ παρ' αὐτῆς καταβολὴ δόσεων τινων τῶν ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπανορθώσεων θὰ ἐξήταζε τὴν αἴτησιν ταύτην εὐμενῶς.

Ὁ κοινὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, τῆς Πολωνίας, τῆς Νοτιοσλαυΐας, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἀπέσχε τῆς ἐπιψηφίσεως τῆς τρίτης ταύτης προτάσεως, μὴ μετασχὼν ποσῶς τῆς σχετικῆς συζητήσεως. Ἡ ἀποχώρησις αὐτή, ἡ ὁποία ἐδήλου σαφῶς ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐχόντων λαμβάνειν παρὰ τῆς Βουλγαρίας δι' ἀποζημιώσεις, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῇ ἀντιθέτως ὡς σιωπηρὰ συγκατάθεσις.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Καφαντάρης, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως πρωϊνῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία θεωρήσασα ὡς βασίμους τὰς ὡς ἀνωτέρω διαψευδομένας ἐκ Λονδίνου πληροφορίας, ἀπέδωκεν εἰς τὴν οὐδέποτε παρασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη συγκατάθεσιν διὰ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐπανορθώσεων τὴν ἀφορμὴν τῆς σημερινῆς ἀγγλοελληνικῆς προστριβῆς, προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

«Εἰς τὸ γνωστὸν πρωϊνὸν φύλλον, τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ στόχος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, ἐγράφη σήμερον ὅτι παρέσχον, εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀρχήν, τὴν συγκατάθεσίν μου πρὸς ἀναστολὴν τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἐπανορθώσεων καὶ ὅτι ἡ συγκατάθεσις αὐτὴ εἶνε ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀναφυείσης ἀγγλο-ἑλληνικῆς προστριβῆς. Προστίθεται ὡσαύτως εἰς τὸ ἐν λόγῳ δημοσίευμα, ὅτι ἀνακριβῶς ἰσχυρίζομαι ἤδη ὅτι δὲν ἔχω γνῶσιν τοιαύτης συγκαταθέσεως, ὡς δῆθεν ἀναληθῶς καὶ ἄλλοτε ἰσχυρίσθην ὅτι ὑπέγραψα τὴν σύμβασιν Καφαντάρη—Μολώφ, δι' ἧς ἐτροποποιήθη τὸ σύμφωνον τοῦ 1922, χωρὶς νὰ μελετήσω ταύτην καὶ τὰς συμφωνίας τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ὡς τὰς κατήρτισαν οἱ κ.κ. Διομήδης καὶ Τσουδερός, χωρὶς νὰ ἐξετάσω ταύτας. Εἶνε ψεῦδος ἡ δῆθεν συγκατάθεσίς μου διὰ τὰς ἀναστολάς. Σαφῶς κατ' ἐπανάληψιν ἀνεκοίνωσα εἰς τοὺς ἐρωτήσαντάς με δημοσιογράφους ὅτι οὐδέποτε τὸ κατ' ἐμὲ ἔδωκα τοιαύτην συγκατάθεσιν, μὴ ζητηθεῖσαν ἄλλως τε παρ' ἐμοῦ καὶ ὅτι δὲν ἔχω γνῶσιν σχετικοῦ τινος τυχὸν διαβήματος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐξέφρασα δὲ τὴν πεποίθησίν μου ὅτι καὶ ἂν ἐζητήθη ἐκεῖθεν ἡ συναίνεσις οὐδέποτε ἐδόθη αὐτή, γεγονὸς ἐπιβεβαιούμενον ἤδη ἐκ τῶν ἐπισήμων ἀνακοινώσεων, τῶν δημοσιευμένων εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας. Εἶνε ψεῦδος ἐπίσης τὸ λεγόμενον ὅτι ἰσχυρίσθην ποτὲ ὅτι ὑπέγραψα τὴν συμφωνίαν τῶν χρεῶν τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως χωρὶς νὰ μελετήσω ταύτην. Ὑπεστήριξα ἀντιθέτως καὶ ἀπέδειξα ὅτι διὰ τῆς συμφωνίας ἐκείνης ἤρθησαν τελείως αἱ δρακόντειαι διατάξεις καὶ τὰ ἀπηνῆ βάρη καὶ αἱ δεσμεύσεις αἱ ἐπιβληθεῖσαι ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ 1922, ἰσχύοντος καὶ ἐφαρμοζομένου προκειμένου περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐκ τῆς μεταναστεύσεως χρεῶν. Εἶνε ψεῦδος τέλος τὸ ὅτι ποτὲ ἐγὼ εἶπον ἢ ὑπηνίχθην ὅτι ὑπέγραψα ἀνεξετάστως τὰς συμφωνίας τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἀληθὲς τοὐναντίον εἶνε ὅτι εἰς πᾶσαν περίστασιν διεκήρυξα, ὅτι αἱ συμφωνίαι αὗται εἶνε ἔργον μου, ἔργον τοῦ ὁποίου μὲ βαρύνει ἀκεραία ἡ εὐθύνη, ὄχι ἡ τυπικὴ εὐθύνη, ἀλλ' ἡ οὐσιαστικὴ εὐθύνη, καθ' ὅσον προσωπικῶς τὰς ἐπεξειργάσθην καὶ τὰς κατήρτισα, ἔργον τιμῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἐννοῶ νὰ ἀποξενωθῶ, διότι τιμὴν τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου θεωρῶ τὴν πάλην τὴν ὁποίαν διεξήγαγα προκειμένου περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς πάλης ταύτης. Διὰ τοιούτων καὶ ἔτι χειροτέρων ψευδολογιῶν τροφοδοτεῖται δυστυχῶς καθ' ἑκάστην τὸ κοινόν.

ΑΙ ΜΥΘΟΠΛΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐν ἀπολύτῳ ἠρεμίᾳ παρακολουθῶν τὰς ἀπό τινος διεξαγομένας ἐν τῷ Τύπῳ οἰκονομικὰς συζητήσεις, ὅσον εἶνε δυνατὸν νὰ παρακολουθήσῃ τις συζητήσεις προσλαβούσας τὸ εἶδος καὶ τὰς διαστάσεις ἀναγνωσμάτων, ἀπέφυγα νὰ ἀπαντήσω μέχρι τοῦδε εἰς τὰς ἀπὸ σκοποῦ ἢ ἐξ ἀγνοίας ἢ κουφότητος γραφείσας τερατωδίας περὶ τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, ἐν τῇ βαθείᾳ συναισθήσει, ὅτι ἀφήνουν αὗται ἐν τῇ πραγματικότητι ἄθικτον τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ ὅτι πάντως δὲν θὰ εἶνε δύσκολον ἐπερχομένης σχετικῆς τινος νηφαλιότητος νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀλήθεια εἰς ὅλην της τὴν ἔκτασιν. Κάμνω σήμερον μικρὰν τοῦ κανόνος τούτου παρέκκλισιν ὅπως μὴ ὑποτεθῇ παρ' οὐδενός, ὅτι ἐσκέφθην καὶ πρὸς στιγμὴν νὰ μεταθέσω ἐπὶ ἄλλων ὤμων τὴν εὐθύνην τῶν ἐνεργειῶν μου καὶ ἐπιφυλάσσομαι ὅταν διαλυθῇ κἄπως—καὶ δὲν θὰ βραδύνῃ βεβαίως πολὺ—ἡ θολὴ ἀτμόσφαιρα τῶν μυθευμάτων, νὰ ἐξετάσω ἐν ἀναλυτικῇ ἐκθέσει καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κειμένων καὶ στοιχείων ἐπισήμων καὶ ἀναμφισβητήτων τὴν δημοσιονομικὴν καὶ οἰκονομικὴν κατάστασιν ὡς εἶχεν αὕτη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς διεμορφώθη παρ' ἡμῶν, καὶ νὰ ὁμιλήσω ἐν λεπτομερείᾳ περί τε τῶν βάσεων καὶ τῶν καθ' ἕκαστα μερῶν τοῦ προγράμματος ἡμῶν, διὰ τὸν προϋπολογισμόν, διὰ τοὺς φόρους, διὰ τὰς δαπάνας, διὰ τὰ πλεονάσματα, διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Γαλλίας, διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς μετὰ τοῦ ἐλέγχου διαφορᾶς μας, διὰ τὴν προσφυγὴν μας εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὴν θέσιν εἰς ἣν θὰ εὑρίσκετο ἡ χώρα σήμερον ἄνευ τῆς προσφυγῆς ταύτης, διὰ τὴν δημοσίαν πίστιν καὶ τὸ τριμερὲς δάνειον, διὰ τὴν συμφωνίαν τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως, τὴν τραπεζιτικὴν μεταρρύθμισιν καὶ τέλος διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα καὶ τὴν περαιτέρω κατὰ τὴν δευτέραν της φάσιν ἐξέλιξιν τῆς διαγραφείσης πολιτικῆς πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ τόπου ἀνασυγκροτήσεως. Δὲν θὰ παραμείνουν βεβαίως ἐπ' ἄπειρον ἀνεξέλεγκτοι αἱ μυθοπλαστίαι καὶ αἱ στρεβλώσεις τῶν γεγονότων καὶ τῶν οἰκονομικῶν νόμων.»

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΜΜΥΡΟΠΑΘΕΙΣ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ὁ ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην περιοδείας του, ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Καννάβος, μεταβὰς χθὲς εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸς ὃν καὶ ἐξέθεσε τὰς ἐντυπώσεις του.

Ὁ κ. Καννάβος ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου χορηγήσεως μακροπροθέσμων δανείων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης—ἅτινα θὰ βαρύνουν τὴν ὑπὸ ἵδρυσιν Γεωργικὴν Τράπεζαν—καὶ τῆς παροχῆς διαφόρων εὐκολιῶν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πληγείσης παραγωγῆς.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔμεινε σύμφωνος εἰς τὰς ἐκτεθείσας ἀπόψεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἐξουσιοδότησεν αὐτόν, ὅπως συνεχίσῃ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ὅσον ἔνεστι ταχυτέραν ἀνακούφισιν τῶν παθόντων πληθυσμῶν.

Ἐξ ἄλλου εἰς εἰδικὴν συνεργασίαν, ὁ κ. Παπαδᾶτος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὰς ληφθείσας κατὰ τὴν σύσκεψίν του μετὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Κορυζῆ ἀποφάσεις, ἐν σχέσει πρὸς τὴν χορήγησιν μακροπροθέσμων δανείων εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τῶνπλημμυροπαθῶν περιφερειῶν.

Παρέχεται ἡ διευκρίνησις ὅτι τὰ δάνεια ταῦτα δὲν πρόκειται νὰ χορηγηθοῦν ἐπὶ τόκῳ 7 ο)ο, ὡς ἀνακριβῶς ἐγράφη.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Η ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μαρῆ ἐγένετο χθὲς τὴν ἑσπέραν μακρὰ σύσκεψις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ κ. Μαντζαβίνου, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Γρηγορίου καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ προϋπολογισμοῦ κ. Ἐξαρχάκη.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθησαν τὰ ἀπομένοντα ἐκκρεμῆ ζητήματα, σχετικῶς μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1929—30 καὶ διὰ τὰς γενικὰς γραμμὰς τῶν δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προβῇ ὁ κ. Μαρῆς τὴν μεταπροσεχῆ ἑβδομάδα, καταθέτων τὸν προϋπολογισμὸν αὐτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κ. Μαρῆς θὰ τονίζῃ ὅτι ἐπετεύχθη ἀπόλυτος ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ κατὰ τρόπον, ἀποκλείοντα οἱονδήποτε κίνδυνον ἀνατροπῆς τοῦ ἰσοζυγίου του καὶ ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας ἀκόμη συνθήκας.

Θὰ τονίζεται ἐπίσης, ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1928—29 χωρὶς νὰ δημιουργηθῇ τὸ ἔλλειμμα, παρὰ τὰς σημειωθείσας δυσμενεστάτας συνθήκας, καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἐσόδων τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ παρελθόν, ἀποτελεῖ μίαν προσέτι ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ μέλλοντος προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. Μαρῆς θὰ τονίσῃ εἰς τὰς δηλώσεις του, ὅτι, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐξασφαλίσῃ τὸ ἰσοζύγιον ἑνὸς ἀκόμη ἢ δύο τὸ πολὺ προϋπολογισμῶν της καὶ φθάσῃ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς μέχρι τοῦ 1932, θὰ δύναται νὰ ἀποβλέψῃ πλέον χωρὶς κανένα ἀπολύτως δισταγμὸν πρὸς τὴν ἔναρξιν νέας περιόδου οἰκονομικῆς εὐημερίας. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ θ' ἀναφέρεται ὅτι τρεῖς κατὰ σειρὰν προϋπολογισμοὶ παρουσιάσθησαν ἰσοσκελισμένοι, χωρὶς διὰ τοὺς δύο τελευταίους ἐξ αὐτῶν νὰ χρειασθῇ οὔτε σύναψις ἐξωτερικοῦ δανείου, οὔτε ἐπιβολὴ νέων φορολογιῶν. Τοὐναντίον, παρεσχέθησαν φορολογικαὶ διευκολύνσεις εἰς τοὺς πολίτας.

Ἐν τέλει θ' ἀναφέρῃ ὅτι τὰ ἀπομένοντα εἰσέτι περισσεύματα ἐκ τῶν προηγουμένων οἰκονομικῶν χρήσεων, καθὼς καὶ τὸ περίσσευμα ἐκ τοῦ τρίτου μέρους τοῦ δανείου τοῦ 1927, συμποσούμενα εἰς σεβαστὸν ποσόν, παρέχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν μίαν ἐπὶ πλέον ἀσφάλειαν διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν προϋπολογισμῶν της, ἀφ' ἑτέρου δὲ μεγαλυτέραν εὐχέρειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός της τῆς βελτιώσεως τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς ἐξ ἀφορμῆς ἀναγραφεισῶν σχετικῶν πληροφοριῶν, ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διενεργηθοῦν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένην ἡμέραν, δηλαδὴ τὴν 7ην Ἰουλίου, οὐδεμία δὲ ἐγένετο σκέψις περὶ ἀναβολῆς αὐτῶν.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ Τ' ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΑΣΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συνεσκέφθησαν χθὲς ὁ κ. Πετρίδης, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου κ. Κασίμης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Μπουράπουλος ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ δυσφημήσεως διὰ τοῦ Τύπου. Σχετικῶς ἀπεφασίσθη ὅπως τ' ἄρθρα 159 καὶ 160 τοῦ καταρτισθέντος προσχεδίου τοῦ Ποινικοῦ κώδικος, τὸ ὁποῖον κατήρτισαν οἱ κ.κ. Ἠλιόπουλος καὶ Πανόπουλος διατυπωθοῦν εἰς ἴδιον νομοσχέδιον ἀποχωριζόμενον τοῦ ὅλου κώδικος.

Τὸ ἄρθρον 159 τοῦ σχεδίου Ποιν. κώδικος ἀναφέρεται εἰς τὸν ὁρισμὸν τῶν ποινῶν διὰ τὰς ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἱκανὰς νὰ φέρωσιν ἀνησυχίας εἰς τοὺς πολίτας, εἴτε αὗται ἀναφέρονται εἰς ἐπικείμενα δῆθεν κυβερνητικὰ μέτρα εἴτε εἰς ἕτερα ἀντικείμενα.

Τὸ ἄρθρον 160 προβλέπει περὶ τιμωρίας ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν εἰς βιαιοπραγίας, ἑτέρου δὲ τῶν εἰς διχόνοιαν ὠθούντων, ὅταν αὕτη ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διατάραξιν τῆς κοινῆς εἰρήνης. Θὰ περιληφθοῦν ἐπίσης εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δυσφήμησιν διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων θὰ γίνηται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 23ην Φεβρουαρίου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις αὐτῆς τῆς 14ης Μαΐου—ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15ης Φεβρουαρίου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	15 Φεβρουαρίου	23 Φεβρουαρίου
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους	Δρ.	876.306.260,97	558.728.038.92	560.335.120 87
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	3.191.081.165,12	4.520.810.707.07	4.391.459 639 63
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	9.827.589.72	1.710.475.66	1.711.755 65
Κερματικὰ ἑλληνικὰ νομίσματα	»	———	157.762.—	159.777.—
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια ἐσωτερικοῦ	»	49.999,308.06	56.328.842.25	56.591 337.25
Πιστώσεις πληρωταῖαι εἰς δραχμὰς	»	———	52 774 504 10	50.751.300 85
« » » ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	———	16 598 991.—	21 212.418.35
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ δανείων κυκλοφορ.	»		2.714 378.228.35	2.714.378.228.35
Χρέος τοῦ Δημοσίου Ἐκ λοιπῶν δανείων	»	3.759.525.381.32	1.075 259 937.—	1.075.259 937.—
Ἐπενδύσεις	»	———	21.159.125 —	21.159.125.—
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	»	———	37 539 593.70	37.561.282.70
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ	»	42.938.226.45	187.535.091.76	237 282.405.09
Σύνολον	»	7.929.677.932.10	9.242.981.295.81	9.167.965.327.74

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

		14ης Μαΐου	15 Φεβρουαρίου	23 Φεβρουαρίου
Κεφάλαιον καταβεβλημένον	Δρ.	400 000.000.—	400.000.000.—	400.000.000.—
Ἀποθεματικὰ Τακτικὸν	»		18.900 000.—	18 900.000.—
Ἀποθεματικὰ Ἔκτακτον	»		3.045.986.65	3.045.986.65
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ	»	4.863.352.807.61	5.430.809.180.—	5.398.713.345.—
Λ)σμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων: α) Δημοσίου	»	666.738.253,66	934.827.607.83	880.744.123.41
β) Τραπεζῶν	»	964.587.723.48	525.427.254.26	420 729.237 76
γ) Ἕτεροι λογαριασμοὶ	»	891.430.858,9	653.447.558.53	713.500.172 58
Γραμμάτια καὶ τραβηκτικαὶ ὄψεως	»			
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα: α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (καταστ. ἄρθ. 62)	»	103.383.316.—	1.133.168 327 48	1.128 605 190.50
β) Ἕτερον ἐξωτερικὸν συν)γμα	»	9.827,589.72	1.607.448.69	1.566.230.30
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις	»	30.357 282.77	141 747 932 17	202 161.041 34
Σύνολον	»	7.929 677.632 12	9.242.981.295.81	9.167.965.327.74

Ἡ κατάστασις τῆς 23ης Φεβρουαρίου, παρουσιάζει διαφοράν, ἀπὸ μὲν τὴν τῆς 14 Μαΐου ἐπὶ πλέον κατὰ 1.238.287.395 ἀπὸ δὲ τὴν τῆς 15 Φεβρουαρίου ἐπὶ ἔλαττον κατὰ 74.965.968 δραχμῶν.

Ἐν τῇ ἐξετάσει τῶν λογαριασμῶν παρατηρεῖται ἐν μὲν τῷ ἐνεργητικῷ αὔξησις τοῦ χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ 1.607.082, ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐσωτερικοῦ κατὰ 262.500, πιστώσεων πληρωτέων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα κατὰ 4.613.500 καὶ ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ κατὰ 49.847.315. Μείωσις δὲ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 129.351.000 καὶ πιστώσεων πληρωτέων εἰς δραχμὰς κατὰ 2.023.200.

Ἐν τῷ παθητικῷ παρουσιάζει αὔξησιν ἑτέρων λογαριασμῶν κατὰ 60.052.615 καὶ ἑτέρων ὑποχρεώσεων κατὰ 60.413.100. Μείωσιν δὲ τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ 32.095.835, λογαριασμῶν Δημοσίου κατὰ 54.083.500, λογαριασμῶν Τραπεζῶν κατὰ 104.698.000, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν κατὰ 204.563.138 καὶ ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κατὰ 41.220 δραχμῶν.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς καταστάσεις τῆς 14ης Μαΐου — ἔναρξις ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης—καὶ τῆς 15ης Φεβρουαρίου — προτελευταίας καταστάσεως—ἔχει οὕτω:

Κάλυμμα (Καταστ. ἄρθ. 62)		14ης Μαΐου	15ης Φεβρουαρίου	23 Φεβρουαρίου
Χρυσὸς	Δρ.	876.306.260.97	558.728.038.92	560 335.120.87
Καθαρὸν ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν	»	3.087.697.849.12	3.387.642.379.59	3.262.854 449.13
Σύνολα (α)	»	3.964.004.110.09	3.946.370.418.51	3.823.189.570.—
Ὑποχρεώσεις ὄψεως				
Τραπεζικὰ γραμμάτια	»	4.863.352.807.61	5.430.809.180.—	5.398.713.345.—
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δραχμὰς	»	2.522.756.836.08	2.113.702.420.62	2.014.973.533.75
Σύνολα (β)	»	7.386.109.643,69	7.544.511.600.62	7.413.686.878.75

Κατὰ ταῦτα ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων παρουσιάζεται ὡς ἑξῆς:

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως:
14)05)28=53.67 ο)ο
15) 2)29=52.31 ο)ο
23) 2)29=51.57 ο)ο

Ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συν)τος εἰς χρυσόν, πρὸς τὴν πραγματικὴν κυκλοφορίαν:
14)5)28=81.51 ο)ο
15)2)29=72.66 ο)ο
23)2)29=70.80 ο)ο

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρατηρεῖται μείωσις τοῦ καλύμματος ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου κατὰ 140.814.540, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου κατὰ 123.180.848. Αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως εἶναι ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου βελτιωμέναι κατὰ 27.577.235, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου χαλαρωμέναι κατὰ 130.824.722. Ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων (σύνολον α') ἐν σχέσει μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως (σύνολον β)— δυναμικὴ κυκλοφορία — ἔχει μειωθῇ ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου κατὰ 2.10 ο)ο ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου κατὰ 0.74 ο)ο. Ἡ ἀναλογία δὲ τῆς πραγματικῆς κυκλοφορίας ὡς πρὸς τὰ καλύμματα (σύνολον α) ἔχει μειωθῇ ἀπὸ μὲν τῆς 14 Μαΐου κατὰ 10.71 ο)ο, ἀπὸ δὲ τῆς 15 Φεβρουαρίου κατὰ 1.86 ο)ο.

2α ΕΚΔΟ

ΕΥΜΕΝΗΣ ΕΝΤΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑ ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤ 23 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— ταῦθα κύκλοι τοῦ ὑπουρ τῶν Ἐξωτερικῶν σχολ μετὰ συμπαθείας τὴν ὑπ φὴν τῶν Ἑλληνοσερ πρωτοκόλλων ἐν Γενεύ ωροῦντες αὐτὴν ὡς παγ τὴν εἰρήνην εἰς τὰ Βαλ

Η ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΕΚ ΠΛΗΜΜ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀσύρματ Τηλεγραφοῦν ἐκ Βουδαπέστης Δούναβις κατόπιν αἰφνιδίας ἀν ως τῶν ὑδάτων του μεταξὺ τοῦ καὶ τοῦ Βίσεγκραντ κατέκλυσε λὰ χωρία καὶ ἀπειλεῖ καὶ αὐτὴν Βουδαπέστην εἰς τὴν ὁποίαν αἱ χθιοι οἰκίαι ἐξεκενώθησαν.

ΠΩΣ ΕΞΕΥΤΕΛΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΚΡΑΤ

Η ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΗΔΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. (Ἀσύρματος)— πειδὴ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτ κ. Μανέτας ἀναχωρήσας ἀργὰ ἐξ θηνῶν θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα 1)2 ὥρ ραν πρὸ τῆς κηδείας τοῦ Φὸς ἐὰν καθυστερήσῃ ἡ ἁμαξοστοιχία γραφήθη εἰς τὸν ἐν Βελιγρ σβευτὴν κ. Πολυχρονιάδην νὰ ποιήσῃ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκεῖθεν βασίν του ὅπως εἶνε ἕτοιμος ἐν ἵνα ἐκ τοῦ σταθμοῦ μεταβῇ κατ' αν εἰς τὴν κηδείαν. Πάντως ἐκφρ ται φόβοι μήπως ἡ Ἑλλὰς δὲν ν' ἀντιπροσωπευθῇ στρατιωτικῶς ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὁ τέως στράτηγος κ. Λεωνίδας Παρα πουλος δὲν ἔχει στολὴν καὶ ἐζήτ τοῦ ἀποσταλῇ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀγνω ὅμως ἂν ἡ στολὴ τοῦ κ. Παρασκευ λου θὰ φθάσῃ ἐγκαίρως.

Μόνη λύσις εἶναι πλέον ὁ κ. Μαν νὰ ἐπιβῇ ἀεροπλάνου ἐν Βελιγρ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 23. (Ἀσύρματος). μέρους τῶν κύκλων τοῦ Βατικανοῦ ἀνα ται ὅτι ὁ Πάπας θὰ ἐξέλθῃ διὰ π φορὰν τὴν Τρίτην 26ην τρ. μεταβαίνων τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λατεράνου.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μελετᾷ τὴν τροπο ησιν τοῦ νόμου «περὶ βιομηχανίας» π τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατ ξεων, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ζή μα «τῆς προτιμήσεως» τῶν βιομηχανικ προϊόντων καταστῇ ὄχι μόνον εὐκολο λὰ καὶ συμφέρουσα εἰς τοὺς βιομηχάνο Βάσις τῆς προτιμήσεως θὰ ληφθῇ ὁ σαγωγικὸς δασμός, ὁ ὁποῖος καταβάλ διὰ τὰς πρώτας ὕλας ἑκάστου βιομηχανι κοῦ προϊόντος. Ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γωγικοῦ δασμοῦ ὡς καὶ τῆς προσφερο νης ὑπὸ τῶν βιομηχάνων τῆς ἀλλοδ τιμῆς θὰ προστίθεται πάγιον ποσο 8 ο)ο.

Διὰ τοῦ συντασσομένου σχετικοῦ σχεδίου θὰ προβλέπεται ἐπίσης ἡ σ σις μονίμου ἐξ εἰδικῶν ἐπιτροπῆς, ποία ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ μοσίου προμηθευόμενα προϊόντα θὰ διορίσῃ ἐφάπαξ τὸν δασμόν. Ἡ ὑποχ σις τῆς προτιμήσεως τῶν ἐγχωρίων μηχανικῶν προϊόντων θὰ ἐπεκταθῇ εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰ λοιπὰ κοινω νομικὰ ἱδρύματα. Θὰ καθορισθῇ ὡσα ὅτι θὰ τιμωροῦνται ποινικῶς οἱ ὑπά λοι, οἱ διεξάγοντες δημοπρασίας κα λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις ἀνωτέρω νομοσχεδίου.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΟΥΕΡ ΚΑΙ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚ ΕΙΣ ΟΞΥ ΣΗΜΕΙΟΝ

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ Πάουερ καὶ τρο δρομικῶν, ἡ ὁποία προῆλθεν ἐκ τῆς μόνου ἀρνήσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ρείας κ. Σχινᾶ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ συμβούλιον τῶν τροχιοδρομικῶν, εἰσῆ ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς ὀξύτατον σημεῖον.

Τὸ συμβούλιον τῶν τροχιοδρομικῶν γνωστοποίησε τὴν πρωΐαν πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅτι ἡ ἑταιρεία ἐξακο θεῖ νὰ ἐπιμένῃ καὶ ὅτι κατόπιν τούτ ἀναγκάζονται νὰ συνέλθουν εἰς γεν συνέλευσιν διὰ νὰ λάβουν ἀποφάσεις τῇ βάσει τῶν ἐκ τοῦ νόμου παρεχομ εἰς αὐτοὺς δικαιωμάτων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔσπευσε νὰ προσ καλέσῃ τηλεφωνικῶς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως καλέσῃ τὴν ἑταιρεί αν ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ συμβούλιον τῶν τρο χιοδρομικῶν ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ὁ κ. Βενιζέλος παρεκάλεσεν ἐπίσης τὸν κ. Χρηστομάνον νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν ἑταιρείαν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνεχθῇ περαιτέρω τὴν τοιαύτην στάσιν τῆς Ἑταιρείας, καταπατούσης τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει κηρύξεως ἀπεργίας ἐξ ὑπαιτιότητος ἡ κυβέρνησις θὰ εἶνε ὑποχρεωμένη σῃ εἰς κίνησιν διὰ τῶν ἰδίων μέσων τὰ τρὰμ καὶ τὰ λεωφορεῖα χάριν τοῦ κοινοῦ.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Χριστομ ἐκάλεσε τὸ ἀπόγευμα τὸν κ. Σχινᾶν καὶ προέβη εἰς σχετικὰς συστάσεις.

Ὁ κ. Σχινᾶς ὑπεσχέθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ διευθετήσῃ τὸ ζήτημα.

ΑΝΘΥΠΟΠΛΟΙΑΡΧΟΙ ΕΙΣ ΑΡΓΙΑΝ ΔΙ' ΑΠΟΛΥΣΕ

Τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπέμφθησαν οἱ ἐννέα ἀνθυπο πλοίαρχοι ἐπεράτωσε τὴν διαδικασίαν πρὸς τοὺς ἐγκληθέντας κ.κ. Παπαβασιλ ου καὶ Παπάζογλου καὶ ἀπεφάνθη τεθοῦν οὗτοι εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσε Διὰ τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους θὰ ποφανθῇ τὸ συμβούλιον ἐντὸς τῆς προ χοῦς ἑβδομάδος.

Ο κ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἄλλοτε χηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 στρ γὸς Πλαστήρας.